

Euroopan unionin virallinen lehti

L 76

Suomenkielinen laitos

Lainsäädäntö

61. vuosikerta

19. maaliskuuta 2018

Sisältö

I Lainsäätämisyksessä hyväksyttävät säädökset

ASETUKSET

- ★ Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EU) 2018/409, annettu 14 päivänä maaliskuuta 2018, takuurahaston perustamisesta ulkosuhteisiin liittyville hankkeille annetun neuvoston asetuksen (EY, Euratom) N:o 480/2009 muuttamisesta 1

DIREKTIIVIT

- ★ Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi (EU) 2018/410, annettu 14 päivänä maaliskuuta 2018, direktiivin 2003/87/EY muuttamisesta kustannustehokkaiden päästövähennysten ja vähähiilisyttä edistävien investointien edistämiseksi sekä päätöksen (EU) 2015/1814 muuttamisesta ⁽¹⁾ 3
- ★ Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi (EU) 2018/411, annettu 14 päivänä maaliskuuta 2018, direktiivin (EU) 2016/97 muuttamisesta jäsenvaltioiden täytäntöönpanosäädösten soveltamispäivän osalta ⁽¹⁾ 28

PÄÄTÖKSET

- ★ Euroopan parlamentin ja neuvoston päätös (EU) 2018/412, annettu 14 päivänä maaliskuuta 2018, EU:n takuun myöntämisestä Euroopan investointipankille unionin ulkopuolella toteutettavia investointihankkeita tukevista rahoitustoimista mahdollisesti aiheutuvien tappioiden varalta annetun päätöksen N:o 466/2014/EU muuttamisesta 30

⁽¹⁾ ETA:n kannalta merkityksellinen teksti.

FI

Säädökset, joiden otsikot on painettu laihalla kirjasintyyppillä, ovat maatalouspolitiikan alaan kuuluvia juoksevien asioiden hoitoon liittyviä säädöksiä, joiden voimassaoloaika on yleensä rajoitettu.

Kaikkien muiden säädösten otsikot on painettu lihavalla kirjasintyyppillä ja merkitty tähdellä.

I

(Lainsäätämisyjärjestyksessä hyväksyttävät säädökset)

ASETUKSET

EUROOPAN PARLAMENTIN JA NEUVOSTON ASETUS (EU) 2018/409,

annettu 14 päivänä maaliskuuta 2018,

takuurahaston perustamisesta ulkosuhteisiin liittyville hankkeille annetun neuvoston asetuksen (EY, Euratom) N:o 480/2009 muuttamisesta

EUROOPAN PARLAMENTTI JA EUROOPAN UNIONIN NEUVOSTO, jotka

ottavat huomioon Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen ja erityisesti sen 209 ja 212 artiklan,

ottavat huomioon Euroopan komission ehdotuksen,

sen jälkeen kun esitys lainsäätämisyjärjestyksessä hyväksyttäväksi säädökseksi on toimitettu kansallisille parlamenteille,

noudattavat tavallista lainsäätämisyjärjestystä ⁽¹⁾,

sekä katsovat seuraavaa:

- (1) Ulkosuhteisiin liittyvien hankkeiden takuurahastosta, jäljempänä 'rahasto', säädetään neuvoston asetuksella (EY, Euratom) N:o 480/2009 ⁽²⁾.
- (2) Rahastoa rahoitetaan yhdellä vuosittaisella maksulla unionin yleisestä talousarviosta, rahastoon sijoitettujen varojen tuottamalla koroilla sekä takaisinmaksun laiminlyöneiltä lainansajilta takaisinperityillä varoilla.
- (3) Riskipreemiotulot, jotka syntyvät sellaisten Euroopan investointipankin, jäljempänä 'EIP', rahoitustoimien myötä, jotka hyötyvät unionin talousarviosta tehdyistä takauksista, olisi maksettava rahastoon.
- (4) Kun rahaston varat ylittävät 10 prosenttia unionin pääomasitoumusten kokonaismäärästä, ylijäämä olisi palautettava unionin yleiseen talousarvioon, jotta unionin yleistä talousarviota suojataan paremmin mahdollisilta ylimääräisiltä luottoriskeiltä sellaisten EIP:n rahoitustoimien yhteydessä, joilla parannetaan pakolaisten, muuttajien, vastaanottavien ja kauttakulkuyhteisöjen sekä alkuperäyhteisöjen pitkän aikavälin taloudellista selviytymiskykyä strategisena keinona puuttua muuttoliikkeen perimmäisiin syihin.
- (5) Asetus (EY, Euratom) N:o 480/2009 olisi sen vuoksi muutettava,

OVAT HYVÄKSYNEET TÄMÄN ASETUKSEN:

1 artikla

Muutetaan asetusta (EY, Euratom) N:o 480/2009 seuraavasti:

1) Lisätään 2 artiklaan luetelmakohta seuraavasti:

— riskipreemiotuloilla, jotka syntyvät sellaisten EIP:n rahoitustoimien myötä, joille unioni myöntää takuun, josta maksetaan korvausta.”

⁽¹⁾ Euroopan parlamentin kanta, vahvistettu 8. helmikuuta 2018 (ei vielä julkaistu virallisessa lehdessä), ja neuvoston päätös, tehty 27. helmikuuta 2018.

⁽²⁾ Neuvoston asetusta (EY, Euratom) N:o 480/2009, annettu 25 päivänä toukokuuta 2009, takuurahaston perustamisesta ulkosuhteisiin liittyville hankkeille (EUVL L 145, 10.6.2009, s. 10).

2) Korvataan 3 artiklan kolmas kohta seuraavasti:

”Jos rahaston varat ylittävät 10 prosenttia unionin pääomasitoumusten kokonaismäärästä, ylijäämä palautetaan Euroopan unionin yleiseen talousarvioon. Kyseinen vuoden $n - 1$ lopun mukaisen summan, joka on 10 prosenttia unionin pääomasitoumusten kokonaismäärästä, ja vuoden n alussa lasketun rahaston varojen nettoarvon välisenä erotuksena syntyvä ylijäämä maksetaan yhtenä suorituksena Euroopan unionin vuoden $n + 1$ yleisen talousarvion tulotaulukon erityiseen budjettikohtaan.”

3) Korvataan 7 artikla seuraavasti:

”7 artikla

Komissio antaa rahaston varainhoidon EIP:n tehtäväksi.

Komissio toimittaa Euroopan parlamentille ja neuvostolle viimeistään 30 päivänä kesäkuuta 2019 riippumattoman ulkoisen arvioinnin eduista ja haitoista, joita liittyy siihen, että rahaston ja Euroopan kestävän kehityksen rahaston varainhoito annetaan komission, EIP:n tai molempien tehtäväksi; arvioinnissa otetaan huomioon asiaan liittyvät tekniset ja institutionaaliset arviointiperusteet, joita käytetään verrattaessa omaisuudenhoidopalveluja, mukaan lukien tekninen infrastruktuuri, tarjottujen palvelujen kustannusten vertailu, institutionaalinen rakenne, raportointi, suorituskyky, vastuuvollisuus sekä kunkin laitoksen asiantuntemus ja muut Euroopan unionin yleiseen talousarvioon liittyvät omaisuudenhoidotoimeksiannot. Arviointiin liitetään tarvittaessa säädösehdotus.”

4) Korvataan 8 artikla seuraavasti:

”8 artikla

Komissio toimittaa joka vuosi viimeistään 31 päivänä toukokuuta Euroopan parlamentille, neuvostolle ja tilintarkastustuomioistuimelle vuosikertomuksen, joka koskee rahaston hoitoa edellisenä kalenterivuotena. Vuosikertomukseen on sisällytettävä esittely rahaston taloudellisesta tilanteesta ja tiedot rahaston toiminnasta edellisen kalenterivuoden lopussa, pääoman liikkeet sekä merkittävät liiketoimet ja mahdolliset muut asiaankuuluvat tilinpäätöstiedot, kuten yksityiskohtaiset tiedot taattujen lainojen pääomasitoumuksista tai rahaston varoista edellisen kalenterivuoden aikana, sekä päätelmät ja saadut kokemukset. Kertomuksessa on annettava tiedot myös rahaston varainhoidosta, toiminnan tuloksista ja riskeistä edellisen kalenterivuoden lopussa. Kertomuksessa on myös arvioitava vuodesta 2019 alkaen joka kolmas vuosi 3 artiklan toisessa kohdassa tarkoitetun 9 prosentin tavoitesumman ja kolmannessa kohdassa tarkoitetun rahaston 10 prosentin kynnysarvon tarkoituksenmukaisuutta.”

2 artikla

Tämä asetus tulee voimaan kahdentenkymmenentenä päivänä sen jälkeen, kun se on julkaistu *Euroopan unionin virallisessa lehdessä*.

Tämä asetus on kaikilta osiltaan velvoittava, ja sitä sovelletaan sellaisenaan kaikissa jäsenvaltioissa.

Tehty Strasbourgissa 14 päivänä maaliskuuta 2018.

Euroopan parlamentin puolesta

Puhemies

A. TAJANI

Neuvoston puolesta

Puheenjohtaja

L. PAVLOVA

DIREKTIIVIT

EUROOPAN PARLAMENTIN JA NEUVOSTON DIREKTIIVI (EU) 2018/410,

annettu 14 päivänä maaliskuuta 2018,

direktiivin 2003/87/EY muuttamisesta kustannustehokkaiden päästövähennysten ja vähähiilisyttä edistävien investointien edistämiseksi sekä päätöksen (EU) 2015/1814 muuttamisesta

(ETA:n kannalta merkityksellinen teksti)

EUROOPAN PARLAMENTTI JA EUROOPAN UNIONIN NEUVOSTO, jotka

ottavat huomioon Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen ja erityisesti sen 192 artiklan 1 kohdan,

ottavat huomioon Euroopan komission ehdotuksen,

sen jälkeen kun esitys lainsäätämisyksessä hyväksyttäväksi säädökseksi on toimitettu kansallisille parlamenteille,

ottavat huomioon Euroopan talous- ja sosiaalikomitean lausunnon ⁽¹⁾,

ottavat huomioon alueiden komitean lausunnon ⁽²⁾,

noudattavat tavallista lainsäätämisyksitystä ⁽³⁾,

sekä katsovat seuraavaa:

- (1) Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivillä 2003/87/EY ⁽⁴⁾ toteutettiin kasvihuonekaasujen päästöoikeuksien kaupan järjestelmä unionissa kasvihuonekaasupäästöjen vähentämiseksi kustannustehokkaasti ja taloudellisesti.
- (2) Lokakuussa 2014 kokoontunut Eurooppa-neuvosto teki sitoumuksen vähentää kasvihuonekaasupäästöjen kokonaismäärää unionissa vähintään 40 prosentilla vuoden 1990 tasoista vuoteen 2030 mennessä. Kaikkien talouden alojen olisi osallistuttava näiden päästövähennysten saavuttamiseen, ja tavoite on saavutettava kustannustehokkaimmin Euroopan unionin päästökauppajärjestelmällä, jäljempänä 'EU:n päästökauppajärjestelmä', siten, että päästöt vähentyvät 43 prosentilla vuoden 2005 tasoista vuoteen 2030 mennessä. Tämä vahvistettiin unionin ja sen jäsenvaltioiden suunniteltua kansallisesti määriteltyä panosta koskevassa sitoumuksessa, joka toimitettiin ilmastonmuutosta koskevan Yhdistyneiden kansakuntien puitesopimuksen (UNFCCC) sihteeristölle 6 päivänä maaliskuuta 2015.
- (3) UNFCCC:n alainen Pariisin sopimus, jäljempänä 'Pariisin sopimus', joka hyväksyttiin 12 päivänä joulukuuta 2015, tuli voimaan 4 päivänä marraskuuta 2016. Sen osapuolet ovat sopineet, että maapallon keskilämpötilan nousu pidetään selvästi alle kahdessa celsiusasteessa verrattuna esiteollisella kaudella vallinneisiin tasoihin ja että jatketaan toimia lämpötilan nousun rajoittamiseksi 1,5 celsiusasteeseen verrattuna esiteollisella kaudella vallinneisiin tasoihin. Osapuolet ovat sopineet myös tarkastelevansa määräajoin Pariisin sopimuksen täytäntöönpanoa arvioidakseen, miten Pariisin sopimuksen tarkoituksen ja sen pitkän aikavälin tavoitteiden saavuttamisessa on yhteisesti edistytty.

⁽¹⁾ EUVL C 71, 24.2.2016, s. 57.

⁽²⁾ EUVL C 240, 1.7.2016, s. 62.

⁽³⁾ Euroopan parlamentin kanta, vahvistettu 6. helmikuuta 2018 (ei vielä julkaistu virallisessa lehdessä), ja neuvoston päätös, tehty 27. helmikuuta 2018.

⁽⁴⁾ Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2003/87/EY, annettu 13 päivänä lokakuuta 2003, kasvihuonekaasujen päästöoikeuksien kaupan järjestelmän toteuttamisesta yhteisössä ja neuvoston direktiivin 96/61/EY muuttamisesta (EUVL L 275, 25.10.2003, s. 32).

- (4) Euroopan parlamentin ja neuvoston yhdessä lainsäätäjinä direktiivissä 2009/29/EY⁽¹⁾ ja Euroopan parlamentin ja neuvoston päätöksessä N:o 406/2009/EY⁽²⁾ ilmaiseman sitoumuksen mukaisesti kaikkien talouden alojen olisi osallistuttava kasvihuonekaasupäästöjen vähentämiseen. Pariisin sopimuksen mukaisesti unioni ja sen jäsenvaltiot ovat sitoutuneet koko talouden laajuiseen vähennystavoitteeseen. Kansainvälisen merenkulun päästöjen rajoittamiseksi on ryhdytty toimiin Kansainvälisen merenkulkujärjestön (IMO) kautta ja näitä toimia olisi edistettävä. Kansainvälinen merenkulkujärjestö on aloittanut prosessin voidakseen vuonna 2018 hyväksyä alustavan päästövähennysstrategian kansainvälisen merenkulun kasvihuonekaasupäästöjen vähentämiseksi. Kunnianhimoisen päästövähennystavoitteen hyväksymisestä osana tätä alustavaa strategiaa on tullut kiireellinen ja tärkeä asia sen varmistamiseksi, että kansainvälinen merenkulku osallistuu omalta osaltaan ponnisteluihin, joita tarvitaan Pariisin sopimuksessa sovitun, selvästi alle kahden celsiusasteen tavoitteen saavuttamiseksi. Komission olisi seurattava asiaa säännöllisesti ja raportoitava vähintään kerran vuodessa Euroopan parlamentille ja neuvostolle Kansainvälisessä merenkulkujärjestössä tapahtuvasta edistymisestä kunnianhimoisen päästövähennystavoitteen hyväksymisessä ja siihen liittyvistä toiminna sen varmistamiseksi, että ala osallistuu asianmukaisesti Pariisin sopimuksessa sovitujen tavoitteiden saavuttamiseksi tarvittaviin ponnisteluihin. Kansainvälisen merenkulkujärjestön tai unionin toimet olisi aloitettava vuodesta 2023 alkaen, mukaan lukien hyväksymisen ja täytäntöönpanon valmistelu ja kaikkien sidosryhmien tekemä tarkastelu asianmukaisesti huomioiden.
- (5) Lokakuussa 2014 kokoontunut Eurooppa-neuvosto vahvisti päätelmässään, että toimiva ja uudistettu EU:n päästökauppajärjestelmä, johon kuuluu markkinoita vakauttava väline, on pääasiallinen eurooppalainen väline vähintään 40 prosentin vähennystavoitteen saavuttamiseksi, johon sovelletaan 2,2 prosentin vuosittaista vähennyskerrointa vuodesta 2021 alkaen. Eurooppa-neuvosto vahvisti myös, että päästöoikeuksien maksutta jakamista jatketaan ja nykyisiä toimenpiteitä toteutetaan vuoden 2020 jälkeenkin ilmastopoliitikasta johtuvan hiilivuodon riskin estämiseksi, niin kauan kuin muissa merkittävässä talouksissa ei ryhdytä vastaaviin toimiin, ilman että huutokaupattavien päästöoikeuksien osuutta vähennetään. Huutokaupattava osuus olisi ilmaistava prosenttiosuutena direktiivissä 2003/87/EY, jotta parannetaan investointipäätösten suunnittelun varmuutta, lisäämään avoimuutta ja tehdään järjestelmästä yleisesti yksinkertaisempi ja helpompi ymmärtää.
- (6) Yksi unionin tärkeimmistä tavoitteista on luoda joustava energiaunioni, jossa turvataan varma, kestävä, kilpailukykyinen ja kohtuuhintainen energiansaanti unionin kansalaisille ja teollisuudelle. Tämän saavuttaminen edellyttää kunnianhimoisten ilmastotoimien jatkamista siten, että EU:n päästökauppajärjestelmä pysyy unionin ilmastopoliitikan kulmakivenä, ja edellyttää myös edistymistä muissa energiaunionin osatekijöissä. Vuoteen 2030 ulottuvissa unionin ilmasto- ja energiapolitiikan puitteissa päätetyn tavoitetason täytäntöönpano vaikuttaa siihen, että hiilidioksidipäästöille asetetaan merkityksellinen hinta ja edistetään edelleen kustannustehokkaita kasvihuonekaasupäästöjen vähennyksiä.
- (7) Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen (SEUT) 191 artiklan 2 kohdassa edellytetään unionin ympäristöpolitiikan perustuvan periaatteeseen, jonka mukaan saastuttajan olisi maksettava, ja tällä perusteella direktiivissä 2003/87/EY säädetään siirtymisestä täysimääräiseen huutokauppaan ajan myötä. Hiilivuodon välttäminen oikeuttaa lykkäämään tilapäisesti täysimääräistä huutokauppaamista, ja kohdennettujen maksutta jaettavien päästöoikeuksien jakaminen teollisuudelle on perusteltua, jotta voidaan ottaa huomioon todelliset riskit kasvihuonekaasupäästöjen lisääntymisestä kolmansissa maissa, joissa teollisuuteen ei kohdistu samanlaisia hiilirajoituksia, niin kauan kuin muissa merkittävässä talouksissa ei ryhdytä vastaaviin ilmastopoliittisiin toimiin.
- (8) Päästöoikeuksien huutokauppaaminen säilyy yleisenä sääntönä, josta maksutta jakaminen on poikkeus. Komission vaikutustenarvioinnissa täsmennetään, että huutokaupattavien päästöoikeuksien osuus kaudella 2013–2020 on 57 prosenttia. Periaatteessa tämän osuuden pitäisi pysyä 57 prosenttina. Se koostuu jäsenvaltioiden puolesta huutokaupattavista päästöoikeuksista, mukaan lukien päästöoikeudet, jotka varataan uusille osallistujille mutta joita ei jaeta, päästöoikeudet, joilla nykyaikaistetaan sähköntuotantoa joissakin jäsenvaltioissa, ja päästöoikeudet, jotka on huutokaupattava myöhemmin, koska ne siirretään Euroopan parlamentin ja neuvoston päätöksellä (EU) 2015/1814⁽³⁾ perustettuun markkinavakausvarantoon. Tämän osuuden olisi sisällettävä innovoinnin tukemiseen käytettävät 75 miljoonaa päästöoikeutta. Mikäli maksutta jaettavien päästöoikeuksien kysyntä aiheuttaa tarpeen soveltaa yhdenmukaista monialaista korjauskerrointa ennen vuotta 2030, huutokaupattavien päästöoikeuksien osuutta olisi 1 päivänä tammikuuta 2021 alkavalla kymmenen vuoden kaudella vähennettävä enintään kolmella prosentilla päästöoikeuksien kokonaismäärästä. Solidaarisuus-, kasvu- ja yhteenliittämiskäytännön ottamiseksi huomioon kymmenen prosenttia jäsenvaltioiden huutokaupattaviksi tulevista päästöoikeuksista olisi jaettava niiden jäsenvaltioiden kesken, joiden bruttokansantuote (BKT) asukasta kohti markkinahintoina ei ylittänyt

(1) Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2009/29/EY, annettu 23 päivänä huhtikuuta 2009, direktiivin 2003/87/EY muuttamisesta kasvihuonekaasujen päästöoikeuksien kauppaa koskevan yhteisön järjestelmän parantamiseksi ja laajentamiseksi (EUVL L 140, 5.6.2009, s. 63).

(2) Euroopan parlamentin ja neuvoston päätös N:o 406/2009/EY, tehty 23 päivänä huhtikuuta 2009, jäsenvaltioiden pyrkimyksistä vähentää kasvihuonekaasupäästöjä yhteisön kasvihuonekaasupäästöjen vähentämissitoumusten täyttämiseksi vuoteen 2020 mennessä (EUVL L 140, 5.6.2009, s. 136).

(3) Euroopan parlamentin ja neuvoston päätös (EU) 2015/1814, annettu 6 päivänä lokakuuta 2015, markkinavakausvarannon perustamisesta unionin kasvihuonekaasupäästöjen kauppajärjestelmään, sen toiminnasta sekä direktiivin 2003/87/EY muuttamisesta (EUVL L 264, 9.10.2015, s. 1).

90:tä prosenttia unionin keskiarvosta vuonna 2013, ja loput päästöoikeuksista olisi jaettava kaikkien jäsenvaltioiden kesken todennettujen päästöjen perusteella. Tietyille jäsenvaltioille, joissa keskimääräinen tulotaso asukasta kohden on yli 20 prosenttia suurempi kuin unionin keskiarvo, tähän jakamiseen liittyviä osuuksia koskevan kaudeksi 2013–2020 myönnetyn poikkeuksen olisi päätyttävä.

- (9) Vaikka tunnustetaan unionin ja kansallisen tason ilmastopolitiikkojen välillä vallitseva vuorovaikutus, jäsenvaltioilla olisi oltava mahdollisuus päästöoikeuksien mitätöimiseen huutokaupattavasta määrästä siinä tapauksessa, että sähköntuotantokapasiteettia vähennetään niiden alueella. Jotta toiminnanharjoittajille ja markkinaosapuolille voidaan taata saatavilla olevien huutokaupattavien päästöoikeuksien määrän ennustettavuus, tällaisissa tapauksissa oleva mahdollisuus päästöoikeuksien mitätöimiseen olisi rajattava määrään, joka vastaa kyseisen laitoksen todennettuja keskimääräisiä päästöjä viiden vuoden aikana ennen vähennystä.
- (10) Jotta voidaan säilyttää päästövähennyksistä saatava hyöty ympäristön kannalta unionissa, kun kolmansien maiden toimilla ei anneta teollisuudelle samanlaisia kannustimia päästöjen vähentämiseksi, olisi jatkettava päästöoikeuksien siirtymäajan maksutta jakamista laitoksille niillä toimialoilla ja toimialojen osilla, joilla vallitsee todellinen hiilivuodon riski. EU:n päästökauppajärjestelmän toiminnan aikana saatu kokemus on osoittanut, että toimialat ja toimialojen osat ovat alttiina hiilivuodon riskille eriasteisesti ja että päästöoikeuksien jakaminen maksutta on estänyt hiilivuotoa. Samalla kun joidenkin toimialojen ja toimialojen osien voidaan katsoa olevan suuremmassa määrin alttiita hiilivuodon riskille, toiset pystyvät siirtämään merkittävän osuuden niiden päästöt kattavien päästöoikeuksien kustannuksista tuotteiden hintoihin menettämättä markkinaosuuttaan, jolloin niiden vastattavaksi jää vain jäljellä oleva osa kustannuksista ja niiden hiilivuodon riski on alhaisempi. Komission olisi määritettävä ja eroteltava asiaankuuluvat toimialat niiden kaupan intensiteetin ja päästöjen intensiteetin perusteella, jotta voidaan paremmin yksilöidä toimialat, joilla vallitsee todellinen hiilivuodon riski.

Vaikka toimialan tai toimialan osan arvioinnin olisi tapahduttava 4-numerotasolla (NACE 4 -koodi), olisi ennakoitava myös erityisolosuhteet, joissa voi olla asianmukaista voida pyytää arviointia 6-numerotasolla tai 8-numerotasolla (Prodcum). Tällaisen mahdollisuuden olisi oltava olemassa, jos toimialojen tai toimialojen osien on aikaisemmin katsottu olevan alttiita hiilivuodolle 6-numerotasolla tai 8-numerotasolla (Prodcum), koska tietyt, erityisesti .99-päätteiset NACE-koodit käsittävät heterogeenisiä "muualle luokittelemattomia toimia" ("n.e.c."). Jos toimiala tai toimialan osa kuuluu jalostamoiden vertailuarvon ja muun tuotteen vertailuarvon piiriin, tämä seikka olisi otettava huomioon, jotta tarvittaessa voidaan suorittaa hiilivuodon riskiä koskeva laadullinen analyysi tasapuolisten toimintaedellytysten varmistamiseksi sekä jalostamoissa että kemiallisissa laitoksissa tuotetuille tuotteille. Kun kaupan intensiteettiä ja päästöjen intensiteettiä koskevien perusteiden nojalla ylitetään raja-arvo, joka määritetään ottamalla huomioon asianomaisten toimialojen ja toimialojen osien mahdollisuudet siirtää kustannukset tuotteiden hintoihin, toimialan tai toimialan osan olisi katsottava olevan alttiina hiilivuodon riskille. Muiden toimialojen ja toimialojen osien osalta olisi katsottava, etteivät ne ole alttiina hiilivuodon riskille tai että niiden riski on vähäinen. Ottamalla huomioon muiden kuin sähköntuotantoon kuuluvien toimialojen tai toimialojen osien mahdollisuudet siirtää kustannukset tuotteiden hintojen kautta olisi myös vähennettävä satunnaisvoittoja. Jollei direktiivin 2003/87/EY 30 artiklan nojalla suoritettavassa uudelleentarkastelussa toisin päätetä, maksutta jaettavia päästöoikeuksia sellaisille toimialoille tai toimialojen osille, jotka eivät ole alttiita hiilivuodon riskille tai joiden riski on vähäinen, lukuun ottamatta kaukolämpöä, olisi vähennettävä samansuuruisilla määrillä vuoden 2026 jälkeen, jotta vuonna 2030 saavutetaan taso, jolla päästöoikeuksia ei jaeta maksutta.

- (11) Vuodesta 2013 alkaen maksutta jaettavia päästöoikeuksia koskevat vertailuarvot olisi tarkistettava satunnaisvoittojen välttämiseksi ja teknologisen edistymisen huomioon ottamiseksi asiaan kuuluvilla toimialoilla vuosina 2007–2008 ja kunakin myöhempänä kautena, jota varten maksutta jaettavat päästöoikeudet määritetään direktiivin 2003/87/EY 11 artiklan 1 kohdan mukaisesti. Jotta voidaan ottaa huomioon teknologinen edistyminen asiaan kuuluvilla toimialoilla ja mukauttaa vertailuarvot kyseessä olevaan päästöoikeuksien jaon kauteen, olisi säädettävä laitoksille maksutta jaettavia päästöoikeuksia koskevista vertailuarvoista käyttäen perusteena vuosia 2007 ja 2008 koskevia tietoja, jotka päivitetään havaittujen parannusten mukaisesti. Ennustettavuuden vuoksi tämä olisi tehtävä soveltamalla kerrointa, joka vastaa parasta arviointia edistymisestä eri toimialoilla ja jossa olisi tämän jälkeen otettava huomioon vakaat, objektiiviset ja todennetut tiedot laitoksista tarkastelemalla tehokkaimpaan 10 prosentin joukkoon kuuluvien laitosten keskimääräistä tehokkuutta, jotta vertailuarvot kuvastaisivat tosiasiallista parannusten määrää. Jos tiedot osoittavat, että vuotuinen vähennys on alle 0,2 prosenttia tai yli 1,6 prosenttia vuosien 2007 ja 2008 arvoon nähden kyseisenä kautena, tähän liittyvää vertailuarvoa olisi mukautettava joillakin muilla kuin tosiasiallisilla parannusten määrillä, jotta säilytettäisiin kannustimet vähentää päästöjä ja palkitaan innovointi asianmukaisesti. Kauden 2021–2025 osalta näitä vertailuarvoja olisi mukautettava kunkin vuoden osalta vuoden 2008 ja kauden 2021–2025 keskivälin välillä joko 0,2 prosenttia tai 1,6 prosenttia, mikä johtaa 3 prosentin tai 24 prosentin parannukseen verrattuna kaudella 2013–2020 sovellettavaan arvoon. Näitä vertailuarvoja olisi mukautettava samalla tavoin kauden 2026–2030

osalta, mikä johtaa 4 prosentin tai 32 prosentin parannukseen verrattuna kaudella 2013–2020 sovellettavaan arvoon. Jotta varmistetaan tasapuoliset toimintaedellytykset aromaattisten aineiden, vedyn ja synteetikaasujen tuotannolle jalostamoissa ja kemiallisissa laitoksissa, aromaattisia aineita, vetyä ja synteetikaasuja koskevat vertailuarvot olisi edelleenkin yhdenmukaistettava jalostamoiden vertailuarvojen kanssa.

- (12) Laitoksille maksutta jaettavien päästöoikeuksien taso olisi sovittava paremmin laitosten tosiasiallisiin tuotantotasoihin. Päästöoikeuksia olisi tämän vuoksi mukautettava määräajoin symmetrisesti tuotannon lisääntymisen tai vähentymisen huomioon ottamiseksi. Tässä yhteydessä käytettävien tietojen olisi oltava täydelliset, johdonmukaiset ja riippumattomasti todennetut, ja niiden olisi oltava yhtä täsmälliset ja laadukkaat kuin tietojen, joita käytetään maksutta jaettavien oikeuksien määrittämiseen. Jotta estetään jaettavien päästöoikeuksien mukautusjärjestelmän manipulointi tai väärinkäyttö ja vältetään kaikki tarpeeton hallinnollinen rasite ottaen huomioon tuotannon muutoksia koskevan ilmoituksen määräaika ja tarve varmistaa, että päästöoikeuksia koskevat muutokset toteutetaan tehokkaasti, syrjimättömästi ja yhdenmukaisesti, asiaankuuluva raja-arvo olisi vahvistettava 15 prosentiksi ja sitä olisi arvioitava kahden vuoden liukuvan keskiarvon perusteella. Komission olisi voitava harkita muitakin toteutettavia toimenpiteitä, kuten absoluuttisten raja-arvojen käyttöä päästöoikeuksien muutoksiin taikka toimenpiteitä tuotannon muutoksia koskevaan ilmoitukseen sovellettavan määräajan osalta.
- (13) Olisi toivottavaa, että jäsenvaltiot tarjoaisivat valtiontukisääntöjä noudattaen osittaista hyvitystä tietyille laitoksille sellaisilla toimialoilla tai sellaisilla toimialojen osilla, joiden on todettu olevan alttiita merkittäväälle hiilivuodon riskille johtuen kustannuksista, jotka aiheutuvat kasvihuonekaasupäästöihin liittyvien kustannusten siirtämisestä sähkön hintoihin, mukaan lukien muun muassa laitosten itsensä kuluttaman, jätakaasuja polttamalla tuotetun sähkön osalta. Pyrkimällä siihen, että ne käyttävät välillisten kustannusten hyvittämiseen enintään 25 prosenttia päästöoikeuksien huutokaupasta saaduista tuloista, jäsenvaltiot todennäköisesti sekä helpottavat EU:n päästökaup-pajärjestelmän tavoitteiden saavuttamista että säilyttävät sisämarkkinoiden toiminnan ja kilpailuedellytykset häiriintymättöminä. Jotta lisättäisiin avoimuutta sen suhteen, miten laajalti tällaista hyvitystä tarjotaan, jäsenvaltioiden olisi säännöllisesti raportoitava yleisölle käyttöön ottamistaan toimenpiteistä ja hyvityksen edunsaajista varmistuen samalla, että tiettyjen tietojen luottamuksellisuus ja siihen liittyvät tietosuojanäkökohdat otetaan asianmukaisesti huomioon. Jos jäsenvaltio käyttää merkittävän määrän huutokauppatuloistaan välillisten kustannusten hyvittämiseen, on entistä tärkeämpää julkistaa kyseisen valinnan perustelut. Tarkistaessaan välillisten päästöihin liittyvien kustannusten hyvittämistä koskevia valtiontuen suuntaviivojaan komission olisi tarkasteltava muun muassa jäsenvaltioiden myöntämän hyvityksen ylärajojen hyödyllisyyttä. Direktiivin 2003/87/EY uudelleen-tarkastelussa olisi tarkasteltava, missä määrin nämä rahoitustoimet ovat olleet tehokkaita merkittävien välillisistä kustannuksista aiheutuvien hiilivuodon riskien välttämiseksi, sekä tarkasteltava mahdollisuutta toimenpiteiden yhdenmukaistamiseen edelleen, mukaan lukien yhdenmukaistettu mekanismi. Julkisen sektorin ilmastorahoitus on jatkossakin tärkeässä asemassa varojen mobilisoimiseksi vuoden 2020 jälkeen.

Tämän vuoksi huutokauppatuloja olisi käytettävä myös ilmastotoimien rahoittamiseen haavoittuvassa asemassa olevissa kolmansissa maissa, erityisesti vähiten kehittyneissä maissa, mukaan lukien ilmastonmuutoksen vaikutuksiin sopeutuminen, muun muassa UNFCCC:n alaisen vihreän ilmastorahaston avulla. Käyttöön otettavan ilmastorahoituksen määrä riippuu myös kansallisesti määriteltyjen panosten tavoitetasosta ja laadusta, tämän jälkeisistä investointisuunnitelmista ja kansallisista sopeutumissuunnitteluprosesseista. Tarvittavien toimintapolitiikkojen ja investointien mahdollisten sosiaalisten vaikutusten osalta jäsenvaltioiden olisi myös käytettävä huutokauppatuloja edistämään oikeudenmukaista siirtymää vähähiiliseen talouteen tukemalla taitojen kehittämistä ja työvoiman uudelleenkohdentamista työmarkkinaosapuolten vuoropuhelussa niiden yhteisöjen ja alueiden kanssa, joihin työpaikkojen siirtyminen on vaikuttanut.

- (14) Merkittävin direktiivistä 2003/87/EY johtuva pitkän aikavälin kannustin hiilidioksidin talteenotolle ja varastoinnille, uusille uusiutuviin energialähteisiin liittyville teknologioille sekä vähähiilisen teknologian ja prosessien läpimurtoinnoaatiolle, mukaan lukien ympäristön kannalta turvallinen hiilidioksidin talteenotto ja hyödyntäminen, on sen luoma hiilen hintasignaali ja se, ettei vältettyjä tai pysyvästi varastoituja hiilidioksidipäästöjä koskevia oikeuksia tarvitse palauttaa. Jotta voidaan lisäksi täydentää resursseja, joita jo käytetään nopeuttamaan hiilidioksidin talteenottoon ja varastointiin käytettävien kaupallisten laitosten demonstrointia innovatiivisia uusiutuviin energialähteisiin liittyviä teknologioita, päästöoikeuksia olisi käytettävä takaamaan palkitseminen hiilidioksidin talteenotto- ja varastointilaitosten tai hiilidioksidin talteenottoon ja hyödyntämiseen tarkoitettujen laitosten käyttöönotosta, uusiutuviin energialähteisiin liittyvistä uusista teknologioista ja teollisesta innovoinnista vähähiilisten teknologioiden ja prosessien alalla unionissa varastoituja tai vältettyjä hiilidioksidipäästöjä varten riittävässä mittakaavassa sillä edellytyksellä, että saadaan aikaan tietämyksen jakamista koskeva sopimus.

Sen lisäksi, että 400 miljoonaa päästöoikeutta on alustavasti asetettu saataville vuodesta 2021 alkavalle kaudelle, tuloja 300 miljoonasta päästöoikeudesta, jotka ovat käytettävissä kaudella 2013–2020 ja joita ei ole vielä sidottu innovointitoimiin, olisi täydennettävä markkinavakausvarannosta peräisin olevilla 50 miljoonalla jakamattomalla päästöoikeudella, jotka olisi käytettävä oikeaan aikaan innovaatioiden tukemiseen. Riippuen siitä, missä laajuudessa huutokaupattavien päästöoikeuksien osuutta vähennetään yhdenmukaisen monialaisen korjauskertoimen soveltamistarpeen välttämiseksi, tästä rahastosta käytettävien päästöoikeuksien määrää olisi lisättävä enintään 50 miljoonalla päästöoikeudella. Valtaosan tästä tuesta olisi oltava suhteessa kasvihuonekaasupäästöjen todennettuun välttämiseen, vaikkakin olisi oltava mahdollista antaa tukea, kun ennakoita määritetyt välitavoitteet saavutetaan, ottaen huomioon käytetty teknologia ja sen toimialan erityisolosuhteet, jolla sitä käytetään. Välitavoitteet olisi määriteltävä siten, että hankkeen käyttöön voidaan antaa riittävät varat. Tuettavien hankekustannusten enimmäisprosenttimäärä voi vaihdella hankkeen luokan mukaan. Asianmukaista huomiota olisi kiinnitettävä hankkeisiin, joiden innovaatiovaikutukset ovat merkittävät kaikkialla unionissa.

- (15) Kreikan BKT asukasta kohti markkinahintoina oli alle 60 prosenttia unionin keskiarvosta vuonna 2014, mutta Kreikka ei ole modernisaatorahaston edunsaaja, ja sen olisi sen vuoksi voitava vaatia päästöoikeuksia sen alueella sijaitsevien saarten sähköntoimituksen hiilestä irtautumisen yhteisrahoittamiseen. Kyseiset päästöoikeudet olisi otettava direktiivin 2003/87/EY 10 a artiklan 5 kohdassa tarkoitetusta päästöoikeuksien enimmäismäärästä, jota ei ole jaettu maksutta viimeistään 31 päivänä joulukuuta 2020, ja ne olisi huutokaupattava modernisaatorahastoon sovellettavien sääntöjen mukaisesti.
- (16) Olisi perustettava modernisaatorahasto, johon sijoitetaan kaksi prosenttia päästöoikeuksien kokonaismäärästä, ja nämä päästöoikeudet olisi huutokaupattava noudattaen komission asetuksessa (EU) N:o 1031/2010⁽¹⁾ esitettyjä sääntöjä, jotka koskevat yhteisessä huutokauppapaikassa järjestettäviä huutokauppoja. Riippuen siitä, missä laajuudessa huutokaupattavien päästöoikeuksien osuutta vähennetään yhdenmukaisen monialaisen korjauskertoimen soveltamistarpeen välttämiseksi, modernisaatorahastosta saatavilla olevien päästöoikeuksien määrää olisi lisättävä enintään 0,5 prosentilla päästöoikeuksien kokonaismäärästä. Jäsenvaltioiden, joiden BKT asukasta kohti markkinahintoina vuonna 2013 oli alle 60 prosenttia unionin keskiarvosta, olisi voitava saada rahoitusta modernisaatorahastosta ja niiden olisi voitava poiketa vuoteen 2030 asti täysimääräisen huutokaupan periaatteesta sähköntuotantoa varten käyttäen maksutta jakamisen vaihtoehtoa, jotta voidaan avoimesti edistää todellisia investointeja niiden energiantuotantoalojen nykyaikaistamiseen samalla kun vältetään energian sisämarkkinoiden vääristymät. Modernisaatorahaston puitteissa tehtyihin investointeihin, joilla pyritään parantamaan energiatehokkuutta, voisi sisältyä investointeja liikenteen ja erityisesti maantiliikenteen sähköistämiseen. Modernisaatorahaston hallintoa koskevilla säännöillä olisi luotava johdonmukaiset, kattavat ja avoimet puitteet, joilla varmistetaan mahdollisimman tehokas täytäntöönpano ottaen huomioon, että rahaston on oltava helposti kaikkien osallistujien saatavilla ja huomioiden mahdollisuudet tukea investointeja jäsenvaltioissa. Hallintorakenteen olisi oltava suhteutettu tarpeeseen varmistaa varojen asianmukainen käyttö.

Kyseisen hallintorakenteen olisi sisällettävä investointikomitea, ja päätöksentekoprosessissa olisi asianmukaisesti käytettävä Euroopan investointipankin (EIP) asiantuntemusta, paitsi kun tukea tarjotaan pienimuotoisille hankkeille kansallisen kehityspankin tarjoamilla lainoilla tai avustuksilla kansallisesta ohjelmasta, jolla on samat tavoitteet kuin modernisaatorahastolla. Mahdollisten eturistiriitojen määrittämiseksi ja ilmoittamiseksi investointikomitean kokoonpano, sen jäsenten ansioluettelot sekä heidän sidonnaisuusilmoituksensa olisi julkaistava ja päivitettävä säännöllisesti. Sen varmistamiseksi, että investointitarpeet alemman tulotason jäsenvaltioissa otetaan riittävästi huomioon, modernisaatorahaston varojen jaon jäsenvaltioiden kesken olisi perustuttava yhdistettyyn perusteseen, jossa todennettujen päästöjen osuus on 50 prosenttia ja BKT:n osuus on 50 prosenttia. Modernisaatorahastosta olisi voitava antaa rahoitustukea erilaisissa muodoissa. Jotta voitaisiin luoda lisää resursseja ja varmistaa asiaankuuluvien investointien suurempi vaikutus, maksutta jaettavia päästöoikeuksia sähköntuotannon nykyaikaistamiseksi joissakin jäsenvaltioissa ja modernisaatorahastosta sellaisiin investointeihin saatavilla olevia varoja, jotka eivät ole painopistealueiden luettelossa, olisi täydennettävä yksityisten oikeushenkilöiden varoilla, joihin voisi sisältyä kokonaan tai osittain julkisten viranomaisten omistuksessa olevilta yksityisiltä oikeushenkilöiltä saatavia erillisiä varoja.

- (17) Rahoitusmekanismien yhdenmukaistamiseksi ja niiden täytäntöönpanoon liittyvän hallinnollisen rasituksen minimoimiseksi asiaankuuluvilla jäsenvaltioilla olisi oltava mahdollisuus käyttää osuutensa siitä päästöoikeuksien kymmenestä prosentista, joka jaetaan uudelleen, ja siirtymäajan maksutta jaettavista päästöoikeuksista energia-alan nykyaikaistamiseksi modernisaatorahaston säännösten mukaisesti. Jotta voidaan varmistaa ennustettavuus ja avoimuus niiden päästöoikeuksien määrien osalta, jotka ovat joko huutokaupattavissa tai jaettavissa maksutta siirtymäajan, ja modernisaatorahaston hallinnoimien varojen osalta, jäsenvaltioiden olisi ilmoitettava komissiolle aikeestaan lisätä modernisaatorahastossa olevia varojaan ennen vuotta 2021.

⁽¹⁾ Komission asetus (EU) N:o 1031/2010, annettu 12 päivänä marraskuuta 2010, kasvihuonekaasujen päästöoikeuksien kaupan järjestelmän toteuttamisesta yhteisössä annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2003/87/EY mukaisen kasvihuonekaasujen päästöoikeuksien huutokaupan ajoituksesta, hallinnoinnista ja muista näkökohdista (EUVL L 302, 18.11.2010, s. 1).

- (18) Lokakuussa 2014 kokoontunut Eurooppa-neuvosto vahvisti, että mahdollisuutta jakaa päästöoikeuksia maksutta energia-alalle olisi jatkettava vuoteen 2030 asti ja että olisi parannettava sääntöjä, mukaan lukien avoimuutta koskevat säännöt, jotka koskevat vapaaehtoista päästöoikeuksien maksutta jakamista energia-alan nykyaikaistamiseksi tietyissä jäsenvaltioissa. Kyseessä olevan jäsenvaltion olisi valittava investoinnit, joiden arvo on vähintään 12,5 miljoonaa euroa, tarjouskilpailumenettelyssä selkeiden ja avointen sääntöjen perusteella, sen varmistamiseksi, että maksutta jakamista käytetään edistämään todellisia investointeja, jotka nykyaikaistavat tai monipuolistavat energia-alaa energiaunionin tavoitteiden mukaisesti. Investointeihin, joiden arvo on alle 12,5 miljoonaa euroa, olisi myös voitava saada rahoitusta maksutta jakamisen kautta. Kyseessä olevan jäsenvaltion olisi valittava tällaiset investoinnit selkeiden ja avointen perusteiden mukaisesti. Tämän valintaprosessin tuloksista olisi järjestettävä julkinen kuuleminen. Yleisön olisi saatava asianmukaisesti tietoa sekä investointihankkeiden valinta- että täytäntöönpanovaiheessa. Investointeja olisi täydennettävä yksityisten oikeushenkilöiden varoilla, joihin voisi sisältyä kokonaan tai osittain julkisten viranomaisten omistuksessa olevilta yksityisiltä oikeushenkilöiltä saatavia erillisiä varoja.
- (19) EU:n päästökauppajärjestelmän rahoituksen olisi oltava johdonmukaista vuoteen 2030 ulottuvien unionin ilmasto- ja energiapolitiikan puitteiden tavoitteiden, Pariisin sopimuksessa ilmaistujen pitkän aikavälin tavoitteiden sekä unionin muiden rahoitusohjelmien kanssa julkisten menojen tehokkuuden varmistamiseksi.
- (20) Nykyiset säännökset, jotka koskevat pienten laitosten jättämistä EU:n päästökauppajärjestelmän ulkopuolelle, mahdollistavat sen, että ulkopuolelle jätetyt laitokset voivat jäädä edelleen järjestelmän ulkopuolelle. Jäsenvaltioiden olisi voitava päivittää ulkopuolelle jätettyjen laitostensa luetteloa ja niiden jäsenvaltioiden, jotka eivät tällä hetkellä käytä tätä vaihtoehtoa, olisi voitava tehdä niin kunkin päästökauppakauden alussa. Samalla tarpeettoman hallinnollisen rasituksen välttämiseksi jäsenvaltioiden olisi myös oltava mahdollista jättää EU:n päästökauppajärjestelmän ulkopuolelle laitokset, joiden päästöt ovat vähemmän kuin 2 500 hiilidioksidiekvivalenttonnia kunakin niistä kolmesta vuodesta, jotka edeltävät kunkin päästökauppakauden alkua, sekä huippu- tai varayksiköt, joiden toiminta-aika on vähemmän kuin 300 käyttötuntia kunakin vuonna tuolla kolmen vuoden kaudella. Mahdollisuus sisällyttää järjestelmään muita toimintoja ja kaasuja olisi säilytettävä ilman, että näitä pidetään uusina osallistujina. Tällä mahdollisuudella sisällyttää järjestelmään muita toimintoja ja kaasuja vuoden 2020 jälkeen ei pitäisi rajoittaa EU:n päästökauppajärjestelmään kuuluvien päästöoikeuksien unionin laajuista määrää ja tästä määrästä johdettuja määriä.
- (21) Direktiivissä 2003/87/EY edellytetään, että jäsenvaltiot toimittavat kyseisen direktiivin täytäntöönpanosta kertomuksen komission laatiman kyselylomakkeen tai mallin perusteella neuvoston direktiivissä 91/692/ETY (*) tarkoitettua menettelyä noudattaen. Komissio on ehdottanut direktiivin 91/692/ETY kertomuksen laatimista koskevien vaatimusten kumoamista. Sen vuoksi on aiheellista korvata viittaus direktiiviin 91/692/ETY viittauksella direktiivissä 2003/87/EY tarkoitettuun menettelyyn.
- (22) Päätöksellä (EU) 2015/1814 perustetaan markkinavakausvaranto EU:n päästökauppajärjestelmää varten huutokaupattavien päästöoikeuksien tarjonnan joustavoittamiseksi ja järjestelmän häiriönsietokyvyn parantamiseksi. Kyseisessä päätöksessä säädetään myös, että päästöoikeudet, joita ei ole jaettu uusille osallistujille viimeistään vuonna 2020 tai joita ei ole jaettu toiminnan lopettamisen tai osittaisen lopettamisen vuoksi, sijoitetaan markkinavakausvarantoon.
- (23) Toimiva ja uudistettu EU:n päästökauppajärjestelmä, johon kuuluu markkinoita vakauttava väline, on eräs unionin keskeinen väline, jolla se voi saavuttaa vuodeksi 2030 sovitun tavoitteensa ja täyttää Pariisin sopimuksen mukaiset sitoumuksensa. Jotta voidaan puuttua markkinoiden nykyiseen epätasapainoon päästöoikeuksien tarjonnassa ja kysynnässä, vuonna 2018 perustetaan päätöksen (EU) 2015/1814 mukainen markkinavakausvaranto, joka aloittaa toimintansa vuonna 2019. Ottaen huomioon tarve antaa uskottava viesti investoinneista, joiden avulla voidaan vähentää hiilidioksidipäästöjä kustannustehokkaalla tavalla ja jotta voidaan vahvistaa EU:n päästökauppajärjestelmää, päätöstä (EU) 2015/1814 olisi muutettava niin, että nostetaan 31 päivään joulukuuta 2023 saakka prosenttiosuuksia, joita käytetään varantoon vuosittain siirrettävien päästöoikeuksien määrittämiseksi. Lisäksi pitkän aikavälin toimenpiteenä EU:n päästökauppajärjestelmän toiminnan parantamiseksi, ellei päätöksen (EU) 2015/1814 3 artiklan mukaisessa ensimmäisessä uudelleentarkastelussa toisin päätetä, vuodesta 2023 alkaen niiden varannossa säilytettävien päästöoikeuksien, joiden määrä ylittää edeltävänä vuonna huutokaupattujen päästöoikeuksien kokonaismäärän, ei pitäisi enää olla voimassa. Varannon toiminnan säännöllisissä tarkasteluissa olisi myös käsiteltävä sitä, onko kyseiset nostetut osuudet pidettävä voimassa.
- (24) Direktiiviä 2003/87/EY olisi tarkasteltava säännöllisesti uudelleen ottaen huomioon kansainvälinen kehitys ja Pariisin sopimuksen pitkän aikavälin tavoitteiden saavuttamista koskevat pyrkimykset. Myös direktiivin 2003/87/EY 10 a ja 10 b artiklassa tarkoitettuja toimenpiteitä eräiden sellaisten energiaintensiivisten teollisuudenalojen tukemiseksi, jotka saattavat olla alttiita hiilivuodolle, olisi tarkasteltava säännöllisesti uudelleen ottaen huomioon muiden merkittävien talouksien ilmastopoliittiset toimenpiteet. Direktiivin 2003/87/EY uudelleentarkastelussa voitaisiin tässä yhteydessä harkita, onko aiheellista korvata, mukauttaa tai täydentää olemassa olevia

(*) Neuvoston direktiivi 91/692/ETY, annettu 23 päivänä joulukuuta 1991, eräiden ympäristöä koskevien direktiivien täytäntöönpanoon liittyvien kertomusten standardoinnista ja järjeistämisestä (EYVL L 377, 31.12.1991, s. 48).

toimenpiteitä hiilivuodon estämiseksi rajamekanismeilla tai vaihtoehtoisilla toimenpiteillä, edellyttäen että tällaiset toimenpiteet ovat Maailman kauppajärjestön sääntöjen kanssa täysin yhteensopivat, niin että EU:n päästökauppajärjestelmään sisällytetään direktiivin 2003/87/EY 10 a artiklan mukaisesti määritettyjen toimialojen tai toimialojen osien tuottamien tuotteiden tuojat. Komission olisi raportoitava Euroopan parlamentille ja neuvostolle aina Pariisin sopimuksen mukaisesti tehtävän maailmanlaajuisen tilannekatsauksen yhteydessä, tarkastellen erityisesti unionin politiikkojen ja toimenpiteiden tiukentamisen tarvetta, myös EU:n päästökauppajärjestelmän osalta, ottaen huomioon unionin ja sen jäsenvaltioiden kasvihuonekaasupäästöjen tarpeelliset vähennykset. Komission olisi voitava tehdä Euroopan parlamentille ja neuvostolle tarvittaessa ehdotuksia direktiivin 2003/87/EY muuttamisesta. Komission olisi lisäksi arvioitava UNFCCC:n perusteella tehtävän vuoden 2018 taustoittavan vuoropuhelun (Talanoan vuoropuhelu) tuloksia osana Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) N:o 525/2013 ⁽¹⁾ mukaista säännöllistä raportointiaan.

- (25) Jotta voidaan antaa muita kuin lainsäätämisyjärjestyksessä hyväksyttäviä, soveltamisalaltaan yleisiä säädöksiä, joilla täydennetään tai muutetaan lainsäätämisyjärjestyksessä hyväksytyt säädöksen tietyt, muita kuin sen keskeisiä osia, komissiolle olisi siirrettävä valta hyväksyä SEUT 290 artiklan mukaisesti säädösvallan siirron nojalla annettavia delegoituja säädöksiä, jotka koskevat direktiivin 2003/87/EY 3 d artiklan 3 kohtaa, 10 artiklan 4 kohtaa, 10 a artiklan 1 ja 8 kohtaa, 10 b artiklan 5 kohtaa, 19 artiklan 3 kohtaa, 22 artiklaa, 24 artiklan 3 kohtaa, 24 a artiklan 1 kohtaa, 25 a artiklan 1 kohtaa ja 28 c artiklaa. On erityisen tärkeää, että komissio asiaa valmistellessaan toteuttaa asianmukaiset kuulemiset, myös asiantuntijatasolla, ja että nämä kuulemiset toteutetaan paremmasta lainsäädännöstä 13 päivänä huhtikuuta 2016 tehdyssä toimielinten välisessä sopimuksessa ⁽²⁾ vahvistettujen periaatteiden mukaisesti. Jotta voitaisiin erityisesti varmistaa tasavertainen osallistuminen delegoitujen säädösten valmisteluun, Euroopan parlamentille ja neuvostolle toimitetaan kaikki asiakirjat samaan aikaan kuin jäsenvaltioiden asiantuntijoille, ja Euroopan parlamentin ja neuvoston asiantuntijoilla on järjestelmällisesti oikeus osallistua komission asiantuntijaryhmien kokouksiin, joissa valmistellaan delegoituja säädöksiä. Direktiivin 2003/87/EY 10 artiklan 4 kohdan mukaisen säädösvallan siirtämisen osalta jäsenvaltioiden, jotka eivät käytä huutokauppoja varten yhteistä huutokauppapaikkaa, olisi voitava jatkossakin olla käyttämättä sitä. Säädösvallan siirtäminen ei lisäksi saisi vaikuttaa jäsenvaltioiden oikeuteen päättää huutokauppatalojensa käytöstä.
- (26) Jotta voidaan varmistaa direktiivin 2003/87/EY 10 a artiklan 2 kohdan kolmannesta kuudenteen alakohdan, 10 a artiklan 21 kohdan, 10 d artiklan, 14 artiklan 1 ja 2 kohdan, 15 ja 16 artiklan ja 21 artiklan 1 kohdan sekä kyseisen direktiivin liitteiden IV ja V yhdenmukainen täytäntöönpano, komissiolle olisi siirrettävä täytäntöönpanovaltaa. Tätä valtaa olisi käytettävä Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) N:o 182/2011 ⁽³⁾ mukaisesti.
- (27) Jotta toimivallan siirrot komissiolle voidaan pitää mahdollisimman vähäisinä, olisi kumottava nykyiset valtuudet sellaisten säädösten antamiseksi, jotka koskevat erityisvarannon toimintaa direktiivin 2003/87/EY 3 f artiklan 9 kohdan mukaisesti, vaihdettavien kansainvälisten hyvitysten määrän määrittämistä ja vaihdettavissa olevien kansainvälisten hyvitysten määrän määrittämistä kyseisen direktiivin 11 a artiklan 8 kohdan mukaisesti, lisänormien antamista siitä, mitä voidaan vaihtaa kyseisen direktiivin 11 a artiklan 9 kohdan mukaisesti sekä kaksinkertaista laskentaa koskevien lisäsääntöjen antamista kyseisen direktiivin 11 b artiklan 7 kohdan mukaisesti. Kyseisten säännösten mukaan hyväksytyt säädöksiä sovelletaan edelleen.
- (28) Direktiivin 2003/87/EY nojalla annettuja säädöksiä aiheista, joiden osalta tällä direktiivillä annetaan komissiolle valtuudet antaa delegoituja säädöksiä tai täytäntöönpanosäädöksiä, sovelletaan edelleen, kunnes ne kumotaan tai niitä muutetaan. Komission päätöksen 2011/278/EU ⁽⁴⁾ liitteessä I oleva viimeinen sarake kumotaan, jos ja kun komissio antaa täytäntöönpanosäädöksen tarkistetun vertailuarvon määrittämiseksi maksutta jakamista varten. Komission päätöstä 2014/746/EU ⁽⁵⁾ olisi sovellettava vuoden 2020 loppuun ennustettavuuden ja hallinnollisten menettelyjen yksinkertaistamisen vuoksi.

⁽¹⁾ Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EU) N:o 525/2013, annettu 21 päivänä toukokuuta 2013, järjestelmästä kasvihuonekaasupäästöjen seuraamiseksi ja niistä raportoimiseksi sekä muista ilmastomuutosta koskevista tiedoista raportoimiseksi kansallisella ja unionin tasolla sekä päätöksen N:o 280/2004/EY kumoamisesta (EUVL L 165, 18.6.2013, s. 13).

⁽²⁾ EUVL L 123, 12.5.2016, s. 1.

⁽³⁾ Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EU) N:o 182/2011, annettu 16 päivänä helmikuuta 2011, yleisistä säännöistä ja periaatteista, joiden mukaisesti jäsenvaltiot valvovat komission täytäntöönpanovallan käyttöä (EUVL L 55, 28.2.2011, s. 13).

⁽⁴⁾ Komission päätös 2011/278/EU, annettu 27 päivänä huhtikuuta 2011, päästöoikeuksien yhdenmukaistettua maksutta tapahtuvaa jakoa koskevien unionin laajuisen siirtymäsäännösten vahvistamisesta Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2003/87/EY 10 a artiklan mukaisesti (EUVL L 130, 17.5.2011, s. 1).

⁽⁵⁾ Komission päätös 2014/746/EU, annettu 27 päivänä lokakuuta 2014, luettelon laatimisesta Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2003/87/EY nojalla niistä toimialoista ja toimialojen osista, joiden katsotaan olevan alttiita merkittävälle hiilivuodon riskille, vuosiksi 2015–2019 (EUVL L 308, 29.10.2014, s. 114).

- (29) Tässä direktiivissä tarkoitetuilla delegoiduilla säädöksillä ja täytäntöönpanosäädöksillä olisi erityisesti seuranta, raportointia ja todentamista sekä unionin rekisteriä koskevien säännösten osalta pyrittävä yksinkertaistamaan sääntöjä ja vähentämään hallinnollista rasitetta mahdollisimman laajalti heikentämättä EU:n päästökauppajärjestelmän tinkimättömyyttä ympäristötavoitteita, turvallisuutta tai luotettavuutta kohtaan. Komission olisi säädöksiä valmistellessaan erityisesti arvioitava yksinkertaistettujen seurantasääntöjen toimivuutta, myös sähköntuotannon valmius- ja varayksiköiden osalta, ottaen huomioon vuotuiset toimintatunnit, ja muiden vähäisten päästöjen aiheuttajien osalta, sekä arvioitava myös mahdollisuuksia tällaisten sääntöjen kehittämiseksi edelleen.
- (30) Jäsenvaltiot ovat selittävistä asiakirjoista 28 päivänä syyskuuta 2011 annetun jäsenvaltioiden ja komission yhteisen poliittisen lausuman ⁽¹⁾ mukaisesti sitoutuneet perustelluissa tapauksissa liittämään niistä toimenpiteistä, jotka koskevat direktiivin saattamista osaksi kansallista lainsäädäntöä, antamaansa ilmoituksen yhden tai useamman asiakirjan, joista käy ilmi direktiivin osien ja kansallisen lainsäädännön osaksi saattamiseen tarkoitettujen välineiden vastaavien osien suhde. Tämän direktiivin osalta lainsäätäjät pitää tällaisten asiakirjojen toimittamista perusteltuna.
- (31) Tällä direktiivillä pyritään edistämään ympäristönsuojelun korkeaa tasoa koskevaa tavoitetta kestävän kehityksen periaatteen mukaisesti, taloudellisesti mahdollisimman tehokkaalla tavalla, samalla kun annetaan laitoksille riittävästi aikaa mukautua ja mahdollistetaan suotuisampi kohtelu niille, joihin asia erityisesti vaikuttaa, oikeasuhteisella tavalla, joka mahdollisimman hyvin sopii yhteen tämän direktiivin muiden tavoitteiden kanssa.
- (32) Tässä direktiivissä kunnioitetaan perusoikeuksia ja otetaan huomioon erityisesti Euroopan unionin perusoikeuskirjassa tunnustetut periaatteet.
- (33) Jäsenvaltiot eivät voi riittävällä tavalla saavuttaa tämän direktiivin tavoitteita, vaan ne voidaan sen laajuuden ja vaikutusten vuoksi saavuttaa paremmin unionin tasolla. Sen vuoksi unioni voi toteuttaa toimenpiteitä Euroopan unionista tehdyn sopimuksen 5 artiklassa vahvistetun toissijaisuusperiaatteen mukaisesti. Mainitussa artiklassa vahvistetun suhteellisuusperiaatteen mukaisesti tässä direktiivissä ei ylitetä sitä, mikä on tarpeen näiden tavoitteiden saavuttamiseksi,

OVAT HYVÄKSYNEET TÄMÄN DIREKTIIVIN:

1 artikla

Direktiivin 2003/87/EY muuttaminen

Muutetaan direktiivi 2003/87/EY seuraavasti:

- 1) Korvataan koko direktiivissä termit ”yhteisön järjestelmä” tai ”EU ETS” termillä ”EU:n päästökauppajärjestelmä” ja tehdään tarvittavat kieliopilliset muutokset.
- 2) Tämä muutos ei koske suomenkielistä toisintoa.
- 3) Korvataan koko direktiivissä sana ”yhteisö” sanalla ”unioni”, lukuun ottamatta tämän artiklan 1 kohdassa ja direktiivin 26 artiklassa tarkoitettuja tapauksia, ja tehdään tarvittavat kieliopilliset muutokset.
- 4) Korvataan koko direktiivissä ilmaisu ”23 artiklan 2 kohdassa tarkoitettu sääntelymenettely” ilmaisulla ”22 a artiklan 2 kohdassa tarkoitettu tarkastelumenettely”.
- 5) Korvataan 3 c artiklan 2 kohdan ensimmäisessä alakohdassa ja 10 artiklan 1 a kohdassa viittaus ”13 artiklan 1 kohdassa” viittauksella ”13 artiklassa”.
- 6) Korvataan 3 g artiklassa, 5 artiklan ensimmäisen kohdan d alakohdassa, 6 artiklan 2 kohdan c alakohdassa, 10 a artiklan 2 kohdan toisessa alakohdassa, 14 artiklan 2, 3 ja 4 kohdassa, 19 artiklan 1 ja 4 kohdassa, 24 artiklan 3 kohdan ensimmäisessä alakohdassa ja 29 a artiklan 4 kohdassa sana ”asetus” sanalla ”säädökset” ja tehdään tarvittavat kieliopilliset muutokset.
- 7) Korvataan 3 artiklan h alakohta seuraavasti:

”h) ’uudella osallistujalla’ yhtä tai useampaa liitteessä I lueteltua toimintaa harjoittavaa laitosta, joka on saanut kasvihuonekaasujen päästöluvan ensimmäisen kerran kaudella, joka alkaa kolme kuukautta ennen 11 artiklan 1 kohdan mukaisen luettelon toimittamisen määräaika, ja päättyy kolme kuukautta ennen kyseisen artiklan mukaisen seuraavan luettelon toimittamisen määräaika;”

⁽¹⁾ EUVL C 369, 17.12.2011, s. 14.

8) Korvataan 3 d artiklan 3 kohta seuraavasti:

”3. Siirretään komissiolle valta antaa delegoituja säädöksiä 23 artiklan mukaisesti tämän direktiivin täydentämiseksi yksityiskohtaisin järjestelyin, jotka koskevat tämän artiklan 1 ja 2 kohdan tai 3 f artiklan 8 kohdan mukaisesti jäsenvaltioissa järjestettäviä ilmailun päästöoikeuksien huutokauppoja. Kunkin jäsenvaltion on myytävä päästöoikeuksia kunakin kautena huutokaupalla määrä, joka on suhteessa kyseisen jäsenvaltion osuuteen kaikkien jäsenvaltioiden ilmailun viitevuonna aiheuttamista kokonaispäästöistä, joista on raportoitu 14 artiklan 3 kohdan mukaisesti ja jotka on todennettu 15 artiklan mukaisesti. Edellä 3 c artiklan 1 kohdassa tarkoitettujen kauden viitevuosi on 2010, ja kunkin sitä seuraavan 3 c artiklassa tarkoitettujen kauden viitevuosi on se kalenterivuosi, joka päättyy 24 kuukautta ennen huutokaupan kohteena olevan kauden alkua. Delegoiduilla säädöksillä on varmistettava, että 10 artiklan 4 kohdan ensimmäisessä alakohdassa säädettyjä periaatteita noudatetaan.”

9) Kumotaan 3 f artiklan 9 kohta.

10) Kumotaan 6 artiklan 1 kohdan kolmas alakohta.

11) Korvataan 8 artikla seuraavasti:

”8 artikla

Yhteensovittaminen direktiivin 2010/75/EU kanssa

Jäsenvaltioiden on toteutettava tarvittavat toimenpiteet varmistaakseen, että jos laitokset harjoittavat Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2010/75/EU (*) liitteeseen I sisältyvää toimintaa, kasvihuonekaasujen päästölavan myöntämisehdot ja -menettely sovitetaan yhteen mainitussa direktiivissä säädettyjen luvan myöntämisehtojen ja -menettelyn kanssa. Tämän direktiivin 5, 6 ja 7 artiklassa säädetty vaatimukset voidaan sisällyttää direktiivissä 2010/75/EU säädettyihin menettelyihin.

(*) Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2010/75/EU, annettu 24 päivänä marraskuuta 2010, teollisuuden päästöistä (yhtenäistetty ympäristön pilaantumisen ehkäiseminen ja vähentäminen) (EUVL L 334, 17.12.2010, s. 17).”

12) Korvataan 9 artiklan toinen ja kolmas kohta seuraavasti:

”Vuodesta 2021 alkaen lineaarinen vähennyskerroin on 2,2 prosenttia.”

13) Muutetaan 10 artikla seuraavasti:

a) korvataan 1 kohta seuraavasti:

”1. Jäsenvaltioiden on vuodesta 2019 alkaen huutokaupattava kaikki päästöoikeudet, joita ei jaeta maksutta tämän direktiivin 10 a ja 10 c artiklan mukaisesti ja joita ei lisätä Euroopan parlamentin ja neuvoston päätöksellä (EU) 2015/1814 (*) perustettuun markkinavakausvarantoon, jäljempänä ’markkinavakausvaranto’, tai jotka mitätöidään tämän direktiivin 12 artiklan 4 kohdan mukaisesti.

Vuodesta 2021 alkaen ja mahdollista 10 a artiklan 5 a kohdan mukaista vähennystä rajoittamatta huutokaupattavien päästöoikeuksien osuus on 57 prosenttia.

Vuosina 2021–2030 kaksi prosenttia päästöoikeuksien kokonaismäärästä huutokaupataan rahaston perustamiseksi, jolla parannetaan energiatehokkuutta ja nykyaikaistetaan tiettyjen jäsenvaltioiden energiajärjestelmiä, kuten 10 d artiklassa säädetään, jäljempänä ’modernisaatorahasto’.

Jäljelle jäävä jäsenvaltioiden huutokaupattavien päästöoikeuksien kokonaismäärä jaetaan 2 kohdan mukaisesti.

(*) Euroopan parlamentin ja neuvoston päätös (EU) 2015/1814, annettu 6 päivänä lokakuuta 2015, markkinavakausvarannon perustamisesta unionin kasvihuonekaasupäästöjen kauppajärjestelmään, sen toiminnasta sekä direktiivin 2003/87/EY muuttamisesta (EUVL L 264, 9.10.2015, s. 1).”;

b) muutetaan 2 kohta seuraavasti:

i) korvataan a alakohdassa ilmaus ”88 prosenttia” ilmauksella ”90 prosenttia”;

ii) korvataan b alakohta seuraavasti:

”b) kymmenen prosenttia huutokaupattavien päästöoikeuksien kokonaismäärästä jaetaan tiettyjen jäsenvaltioiden kesken yhteisvastuullisuuden, kasvun ja yhteenliitännöiden edistämiseksi unionissa, jolloin näiden jäsenvaltioiden a alakohdan mukaisesti huutokaupattavien päästöoikeuksien määrää lisätään liitteessä II a määritellyillä prosenttiosuuksilla.”;

iii) kumotaan c alakohta;

iv) korvataan kolmas alakohta seuraavasti:

”Edellä b alakohdassa tarkoitettuja prosenttiosuuksia mukautetaan tarvittaessa suhteellisesti sen varmistamiseksi, että näin jaettavan osuuden määrä on kymmenen prosenttia.”;

c) muutetaan 3 kohta seuraavasti:

i) korvataan b alakohta seuraavasti:

”b) uusiutuvien energiamuotojen kehittäminen, jotta voidaan täyttää uusiutuvista lähteistä tuotettua energiaa koskeva unionin sitoumus, ja muiden turvalliseen ja kestäväan vähähiiliseen talouteen siirtymistä edistävien teknologioiden kehittäminen sekä energiatehokkuuden tehostamista asiaan kuuluvissa säädöksissä sovitulla tasoilla koskevan unionin sitoumuksen täyttämisen edistäminen;”

ii) korvataan h alakohta seuraavasti:

”h) energiatehokkuuden, kaukolämpöjärjestelmien ja lämpöeristyksen parantamiseen tähtäävät tai rahoitustukea tarjoavat toimenpiteet pieni- ja keskitalouksiin liittyviin yhteiskunnallisiin näkökohtiin vastaamiseksi;”

iii) lisätään kohdat seuraavasti:

”j) ilmastotoimien rahoitus haavoittuvassa asemassa olevissa kolmansissa maissa, mukaan lukien sopeutuminen ilmastonmuutoksen vaikutuksiin;

k) taitojen kehittäminen ja työvoiman uudelleenkohdentaminen, jotta voidaan edistää oikeudenmukaista siirtymää vähähiiliseen talouteen erityisesti alueilla, joihin työpaikkojen siirtyminen on vaikuttanut eniten, tiiviissä yhteistyössä työmarkkinaosapuolten kanssa.”;

d) korvataan 4 kohdan ensimmäinen, toinen ja kolmas alakohta seuraavasti:

”4. Siirretään komissiolle valta antaa delegoituja säädöksiä 23 artiklan mukaisesti tämän direktiivin täydentämiseksi huutokaupan ajoituksen, hallinnoinnin ja muiden näkökohtien osalta sen varmistamiseksi, että huutokauppa toteutetaan avoimella, yhdenmukaistetulla ja syrjimättömällä tavalla. Tämän vuoksi prosessin olisi oltava ennakoitavissa oleva, erityisesti huutokauppojen ajoituksen ja jaksottamisen sekä huutokaupan kohteeksi tulevien arvioitujen päästöoikeuksien määrien osalta.

Delegoiduilla säädöksillä on varmistettava, että huutokaupat suunnitellaan siten, että

a) toiminnanharjoittajilla ja erityisesti EU:n päästökauppajärjestelmään osallistuvilla pienillä ja keskisuurilla yrityksillä on täydet, oikeudenmukaiset ja yhtäläiset mahdollisuudet osallistua niihin;

b) kaikilla osallistujilla on mahdollisuus saada samat tiedot samaan aikaan ja että osallistujat eivät haittaa huutokauppojen toimintaa;

c) huutokauppojen järjestäminen ja niihin osallistuminen on kustannustehokasta, ja tarpeettomia hallinnollisia kustannuksia vältetään; ja

d) päästöoikeuksia on vähäisten päästöjen aiheuttajien saatavilla.”;

e) korvataan 5 kohdan toinen virke seuraavasti:

”Se toimittaa Euroopan parlamentille ja neuvostolle päästöoikeusmarkkinoiden toiminnasta ja muista asiaankuuluvista ilmasto- ja energiapolitiikoista vuosittain kertomuksen, mukaan lukien huutokauppojen toiminta, likviditeetti ja kaapatut määrät, sekä yhteenvedon 10 a artiklan 6 kohdassa tarkoitettuja taloudellisia toimenpiteitä koskevista jäsenvaltioiden toimittamista tiedoista.”

14) Muutetaan 10 a artikla seuraavasti:

a) korvataan 1 kohdan ensimmäinen ja toinen alakohta seuraavasti:

”1. Siirretään komissiolle valta antaa delegoituja säädöksiä 23 artiklan mukaisesti tämän direktiivin täydentämiseksi unionin laajuisten ja täysin yhdenmukaistettujen, tämän artiklan 4, 5, 7 ja 19 kohdassa tarkoitettujen päästöoikeuksien jakamissääntöjen osalta.”;

b) lisätään 2 kohtaan alakohdat seuraavasti:

"Komissio hyväksyy täytäntöönpanosäädöksiä maksutta jaettavia päästöoikeuksia koskevien tarkistettujen vertailuarvojen määrittämiseksi. Kyseisten säädösten on oltava tämän artiklan 1 kohdan nojalla annettujen delegoitujen säädösten mukaisia, ja niissä on noudatettava seuraavaa:

- a) vertailuarvot määritetään kaudeksi 2021–2025 niiden tietojen perusteella, jotka on 11 artiklan mukaisesti toimitettu vuosien 2016 ja 2017 osalta. Komissio määrittää näiden vertailuarvojen ja komission päätöksessä 2011/278/EU (*), sellaisena kuin se oli annettaessa 27 päivänä huhtikuuta 2011, olevien vertailuarvojen välisen vertailun perusteella vuosittaisen vähennyksen kullekin vertailuarvolle ja soveltaa sitä kautena 2013–2020 sovellettaviin vertailuarvoihin kunkin vuoden osalta vuosien 2008 ja 2023 välillä vertailuarvojen määrittämiseksi kaudeksi 2021–2025;
- b) jos vuotuinen vähennys on yli 1,6 prosenttia tai alle 0,2 prosenttia, vertailuarvot kaudeksi 2021–2025 ovat kautena 2013–2020 sovellettavat vertailuarvot vähennettynä näistä kahdesta prosenttiosuudesta sillä, kumpi on merkityksellinen kunkin vuoden osalta vuosien 2008 ja 2023 välillä;
- c) vertailuarvot määritetään kaudeksi 2026–2030 samalla tavoin kuin a ja b alakohdassa säädetään vuosien 2021 ja 2022 osalta 11 artiklan mukaisesti toimitettujen tietojen perusteella ja vuotuisen vähennyksen soveltamisen perusteella kunkin vuoden osalta vuosien 2008 ja 2028 välillä.

Poiketen tästä aromaattisia aineita, vetyä ja synteetisikaasuja koskevia vertailuarvoja mukautetaan samalla prosenttiosuudella kuin jalostamoiden vertailuarvoja, jotta säilytetään kyseisten tuotteiden tuottajien tasapuoliset toimintaedellytykset.

Kolmannessa alakohdassa tarkoitetut täytäntöönpanosäädökset hyväksytään 22 a artiklan 2 kohdassa tarkoitettua tarkastelumenettelyä noudattaen.

Jotta voidaan edistää jätteenkäsittelyä saatavan energian tehokasta talteenottoa, kolmannen alakohdan b alakohdassa tarkoitettua kaudella kuuman metallin vertailuarvoa, joka pääosin liittyy jätteenkäsittelyyn, päivitetään 0,2 prosentin vuotuisesta vähennyksestä käyttäen.

(*) Komission päätös 2011/278/EU, annettu 27 päivänä huhtikuuta 2011, päästöoikeuksien yhdenmukaistettua maksutta tapahtuvaa jakoa koskevien unionin laajuisten siirtymäsääntöjen vahvistamisesta Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2003/87/EY 10 a artiklan mukaisesti (EUVL L 130, 17.5.2011, s. 1).";

c) korvataan 4 kohta seuraavasti:

"4. Kaukolämpöä ja Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivissä 2012/27/EU (*) määritellyllä tehokkaalla yhteistuotannolla taloudellisesti perusteltavissa olevaan kysyntään vastaamiseksi tapahtuvaa lämmön tai jäädytyksen tuotantoa varten jaetaan päästöoikeuksia maksutta. Näille laitoksille tällaisen lämmöntuotannon osalta jaettava kokonaismäärä tarkistetaan vuoden 2013 jälkeen vuosittain tämän direktiivin 9 artiklassa tarkoitettulla lineaarisella määrällä, paitsi vuosina, joina kyseiset päästöoikeudet tarkistetaan yhdenmukaisella tavalla tämän artiklan 5 kohdan mukaisesti.

(*) Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2012/27/EU, annettu 25 päivänä lokakuuta 2012, energiatehokkuudesta, direktiivien 2009/125/EY ja 2010/30/EU muuttamisesta sekä direktiivien 2004/8/EY ja 2006/32/EY kumoamisesta (EUVL L 315, 14.11.2012, s. 1).";

d) korvataan 5 kohta seuraavasti:

"5. Jotta noudatetaan 10 artiklassa määritettyä huutokaupattavien päästöoikeuksien osuutta, kunakin vuonna, jona maksutta jaettavien päästöoikeuksien yhteenlaskettu määrä ei saavuta huutokaupattavaa osuutta noudattavaa enimmäismäärää, jäljellä olevat päästöoikeudet kyseiseen määrään saakka on käytettävä estämään tai rajoittamaan maksutta jaettavien päästöoikeuksien vähennystä, jotta noudatetaan huutokaupattavaa osuutta myöhemmin vuosina. Jos kuitenkin saavutetaan enimmäismäärä, maksutta jaettavien päästöoikeuksien määrää on mukautettava vastaavasti. Kaikki tällaiset mukautukset on tehtävä yhdenmukaisella tavalla.";

e) lisätään kappaleet seuraavasti:

"5 a. Poiketen siitä, mitä 5 kohdassa säädetään, lisäys, joka on enintään kolme prosenttia päästöoikeuksien kokonaismäärästä, on tarpeellisessa määrin käytettävä 5 kohdan mukaisen saatavilla olevan enimmäismäärän nostamiseen.

5 b. Jos 5 kohdan mukaisen saatavilla olevan enimmäismäärän nostamiseen tarvitaan alle kolme prosenttia päästöoikeuksien kokonaismäärästä,

- enintään 50 miljoonaa päästöoikeutta on käytettävä innovaatioiden tukemiseksi 10 a artiklan 8 kohdan mukaisesti saatavilla olevien päästöoikeuksien määrän nostamiseen; ja
- enintään 0,5 prosenttia päästöoikeuksien kokonaismäärästä on käytettävä tiettyjen jäsenvaltioiden energiajärjestelmien nykyaikaistamiseksi 10 d artiklan mukaisesti saatavilla olevien päästöoikeuksien määrän nostamiseen.”;

f) korvataan 6 kohta seuraavasti:

”6. Jäsenvaltioiden olisi otettava käyttöön taloudellisia toimenpiteitä toisen ja neljännen alakohdan mukaisesti sellaisten toimialojen tai toimialojen osien hyväksi, jotka ovat alttiita todelliselle hiilivuodon riskille sen vuoksi, että sähkön hintoihin siirretyistä kasvihuonekaasupäästöihin liittyvistä kustannuksista aiheutuu tosiasiallisesti merkittäviä välillisiä kustannuksia edellyttäen, että tällaiset taloudelliset toimenpiteet ovat valtiontukisääntöjen mukaisia eivätkä etenkin aiheuta aiheettomia kilpailun vääristymiä sisämarkkinoilla. Jos tällaisiin taloudellisiin toimenpiteisiin saatavilla oleva määrä ylittää 25 prosenttia päästöoikeuksien huutokaupasta saaduista tuloista, kyseessä olevan jäsenvaltion on esitettävä perustelut kyseisen määrän ylittämiseksi.

Jäsenvaltioiden on myös pyrittävä siihen, että ne käyttävät enintään 25 prosenttia päästöoikeuksien huutokaupasta saaduista tuloista ensimmäisessä alakohdassa tarkoitettuihin taloudellisiin toimenpiteisiin. Jäsenvaltiot, joilla on käytössä tällaisia taloudellisia toimenpiteitä, on asetettava kolmen kuukauden kuluessa kunkin vuoden päättymisestä julkisesti saataville helposti saatavilla olevassa muodossa myönnetyn kompensaaation kokonaismäärä taloudellisista toimenpiteistä hyötyvää toimialaa ja toimialojen osaa kohden. Vuodesta 2018 alkaen kunakin vuotena, jona jäsenvaltio käyttää yli 25 prosenttia päästöoikeuksien huutokaupasta saaduista tuloista tällaisiin tarkoituksiin, sen on julkaistava raportti, jossa on esitettävä perustelut kyseisen määrän ylittämiseksi. Raporttiin on sisällytettävä asiaankuuluvat tiedot niiden suurten teollisuuskäyttäjien sähkön hinnoista, jotka hyötyvät tällaisista taloudellisista toimenpiteistä, sanotun kuitenkaan rajoittamatta luottamuksellisten tietojen suojaa koskevia vaatimuksia. Raporttiin on sisällytettävä myös tiedot siitä, onko otettu asianmukaisesti huomioon muut toimenpiteet, joilla välillisiä hiilidioksidikustannuksia alennetaan kestävästi keskipitkällä ja pitkällä aikavälillä.

Komissio sisällyttää 10 artiklan 5 kohdassa tarkoitettuun kertomukseensa muun muassa arvion tällaisten taloudellisten toimenpiteiden vaikutuksista sisämarkkinoihin ja tarvittaessa suosittelee toimenpiteitä, jotka voivat olla tarpeen tämän arvion nojalla.

Kyseisten toimenpiteiden on oltava sellaisia, että niillä varmistetaan riittävä suoja hiilivuodon riskiä vastaan epäsuorille hiilidioksidipäästöille ennakolta asetettujen, tuotettua yksikköä kohden määritettyjen vertailuarvojen perusteella. Kyseiset ennakolta asetettavat vertailuarvot on laskettava tietyllä toimialalla tai toimialan osalla tuotettua yksikköä kohden tarvittavan sähkönkulutuksen, joka toteutuu tehokkainta käytettävissä olevaa teknologiaa hyödyntäen, ja Euroopan merkityksellisen sähköntuotantorakenteen mukaisten hiilidioksidipäästöjen perusteella.”;

g) muutetaan 7 kohta seuraavasti:

i) korvataan ensimmäinen alakohta seuraavasti:

”Tämän artiklan 5 kohdassa tarkoitetusta enimmäismäärästä saadut päästöoikeudet, joita ei ole jaettu maksutta viimeistään vuonna 2020, varataan uusille osallistujille, samoin kuin 200 miljoonaa päästöoikeutta, jotka on siirretty markkinavakausvarantoon päätöksen (EU) 2015/1814 1 artiklan 3 kohdan mukaisesti. Varatuista päästöoikeuksista enintään 200 miljoonaa on palautettava markkinavakausvarantoon kauden 2021–2030 päättyessä, jos niitä ei ole jaettu kyseiselle kaudelle.

Vuodesta 2021 alkaen päästöoikeudet, joita ei ole jaettu laitoksille 19 ja 20 kohdan mukaisesti, lisätään tämän kohdan ensimmäisen alakohdan ensimmäisen virkkeen mukaisesti varattujen päästöoikeuksien määrään.”;

ii) kumotaan neljäs ja viides alakohta;

h) korvataan 8 kohdan ensimmäinen, toinen ja kolmas alakohta seuraavasti:

”Määrästä, joka voitaisiin muutoin jakaa maksutta tämän artiklan nojalla, on asetettava saataville 325 miljoonaa päästöoikeutta, ja määrästä, joka voitaisiin muutoin huutokaupata 10 artiklan nojalla, on asetettava saataville 75 miljoonaa päästöoikeutta, joilla tuetaan innovointia vähähiilisiin teknologioihin ja prosesseihin liitteessä I luetelluilla toimialoilla, mukaan lukien ympäristön kannalta turvallinen hiilidioksidin talteenotto ja hyödyntäminen, joka edistää merkittävästi ilmastomuutoksen hillitsemistä, sekä tuotteisiin, joilla korvataan tuotetut hiili-intensiiviset tuotteet liitteessä I luetelluilla toimialoilla ja joilla helpotetaan sellaisten hankkeiden perustamista ja toimintaa, joiden tavoitteena on ympäristön kannalta turvallinen hiilidioksidin talteenotto ja varastointi, sekä uusiutuvaan energiaan ja energian varastointiin liittyviä innovatiivisia teknologioita maantieteellisesti tasapainoisesti jakautuneissa paikoissa unionin alueella, jäljempänä ’innovaatorahasto’. Kaikkien jäsenvaltioiden hankkeet, myös pienimuotoiset hankkeet, ovat tukikelpoisia.

Lisäksi markkinavakausvarannosta peräisin olevalla 50 miljoonalla jakamattomalla päästöoikeudella täydennetään jäljellä olevia, 300 miljoonasta päästöoikeudesta saatavia tuloja, jotka ovat käytettävissä kaudella 2013–2020 komission päätöksen 2010/670/EU (*) mukaisesti, ja niitä käytetään oikea-aikaisesti ensimmäisessä alakohdassa tarkoitettujen innovaatioiden tukemiseen.

Hankkeet on valittava objektiivisten ja avointen perusteiden mukaisesti ottaen tarvittaessa huomioon, missä määrin hankkeilla edistetään päästövähennysten saavuttamista, jotka ovat selvästi alle 2 kohdassa tarkoitettujen vertailuarvojen. Hankkeilla on oltava potentiaalia laajaan soveltamiseen tai vähähiiliseen talouteen siirtymisestä aiheutuvien kustannusten merkittävään vähentämiseen asiaankuuluvilla toimialoilla. Hiilidioksidin talteenottoon ja hyödyntämiseen liittyvien hankkeiden on johdettava päästöjen nettovähennykseen ja varmistettava hiilidioksidin välttäminen tai pysyvä varastointi. Tukea saavat teknologiat eivät voi olla vielä kaupallisesti saatavilla, mutta niiden tulee edustaa läpimurtoratkaisuja tai olla riittävän pitkälle kehitettyjä demonstroitaviksi ennen kaupallista vaihetta. Enintään 60:a prosenttia hankkeiden asiaankuuluvista kustannuksista voidaan tukea, ja näistä kustannuksista enintään 40:n prosentin ei tarvitse olla riippuvainen kasvihuonekaasupäästöjen todennetusta välttämisestä, sillä edellytyksellä, että ennalta määritetyt välitavoitteet saavutetaan käytetyllä teknologialla.

Siirretään komissiolle valta antaa delegoituja säädöksiä 23 artiklan mukaisesti tämän direktiivin täydentämiseksi koskien innovaatorahaston toiminnan sääntöjä, mukaan lukien valintamenettelyt ja -perusteet.

(*) Komission päätös 2010/670/EU, annettu 3 päivänä marraskuuta 2010, sellaisten kaupallisten demonstrointihankkeiden, joiden tavoitteena on ympäristön kannalta turvallinen hiilidioksidin talteenotto ja geologinen varastointi, ja innovatiivisia uusiutuviin energialähteisiin liittyviä teknologioita käsittelevien demonstrointihankkeiden rahoittamista koskevista perusteista ja toimenpiteistä Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivillä 2003/87/EY perustetun yhteisön kasvihuonekaasujen päästöoikeuksien kaupan järjestelmän yhteydessä (EUVL L 290, 6.11.2010, s. 39).";

i) korvataan 9 kohta seuraavasti:

"9. Kreikka, jonka bruttokansantuote (BKT) asukasta kohden markkinahintoina oli alle 60 prosenttia unionin keskiarvosta vuonna 2014, voi ennen tämän artiklan 7 kohdan soveltamista vaatia tämän artiklan 5 kohdassa tarkoitettua niiden päästöoikeuksien enimmäismäärästä, joita ei ole jaettu maksutta viimeistään 31 päivänä joulukuuta 2020, enintään 25 miljoonaa päästöoikeutta, joiden avulla se voi yhteisrahoittaa enintään 60 prosenttia sen alueella sijaitsevien saarten sähköntoimituksen hiilestä irtautumisesta. Kyseisiin päästöoikeuksiin sovelletaan 10 d artiklan 3 kohdan säännöksiä soveltuvin osin. Päästöoikeuksia voidaan vaatia silloin, kun hanketta, jolla tähdätään Kreikan saarten sähköntoimituksen hiilestä irtautumiseen, ei voitaisi muuten toteuttaa rajoitetun kansainvälisille velkamarkkinoille pääsyn takia ja kun Euroopan investointipankki (EIP) vahvistaa hankkeen taloudellisen elinkelpoisuuden ja sosioekonomiset edut.;"

j) kumotaan 10 kohta;

k) poistetaan 11 kohdassa ilmaus ", jotta maksutta jakaminen pystytään lopettamaan kokonaan vuoteen 2027 mennessä";

l) kumotaan 12–18 kohta;

m) korvataan 20 kohta seuraavasti:

"20. Sellaisille laitoksille, joiden toiminnot ovat lisääntyneet tai vähentyneet kahden vuoden liukuvan keskiarvon perusteella arvioituna yli 15 prosentilla verrattuna alkuperäiseen tasoon, jota on käytetty maksutta jaettavien päästöoikeuksien määrittämiseksi 11 artiklan 1 kohdassa tarkoitetuksi asiaankuuluvaksi kaudeksi, maksutta jaettavia päästöoikeuksia on tarvittaessa mukautettava. Mukautukset tehdään tämän artiklan 7 kohdan mukaisesti varattujen päästöoikeuksien määrästä saaduista päästöoikeuksista tai lisäämällä siihen päästöoikeuksia.;"

n) lisätään kohta seuraavasti:

"21. Jotta varmistetaan tämän artiklan 20 kohdassa tarkoitettujen mukautusten ja kynnysarvon tehokas, syrjimätön ja yhdenmukainen soveltaminen sekä vältetään kaikki tarpeeton hallinnollinen rasite ja estetään jaettavien päästöoikeuksien mukautusten manipulointi tai väärinkäyttö, komissio voi antaa täytäntöönpanosäädöksiä lisäjärjestelyjen määrittämiseksi mukautuksia varten. Nämä täytäntöönpanosäädökset hyväksytään 22 a artiklan 2 kohdassa tarkoitettua tarkastelumenettelyä noudattaen."

15) Korvataan 10 b ja 10 c artikla seuraavasti:

”10 b artikla

Siirtymätoimenpiteet eräiden energiaintensiivisten teollisuudenalojen tukemiseksi hiilivuodon tapahtuessa

1. Sellaisten toimialojen ja toimialojen osien katsotaan olevan alttiita hiilivuodon riskille, joiden osalta tulos siitä, että kerrotaan niiden kolmansien maiden kanssa käytävän kaupan intensiteetti, eli suhde yhtäältä kolmansiin maihin kohdistuvan viennin kokonaisarvon ja kolmansista maista tapahtuvan tuonnin arvon summan sekä toisaalta Euroopan talousalueella olevien markkinoiden kokonaisuuteen (vuosittainen liikevaihto sekä kokonaistuonti kolmansista maista) välillä, niiden päästöintensiteetillä, mitattuna kgCO₂:na, jaettuna niiden bruttoarvonlisäyksellä (euroina), on yli 0,2. Tällaisille toimialoille ja toimialojen osille myönnetään päästöoikeuksia maksutta vuoteen 2030 asti 100 prosenttia 10 a artiklan mukaisesti määritetystä määrästä.

2. Toimialat ja toimialojen osat, joiden osalta tulos siitä, että kerrotaan niiden kolmansien maiden kanssa käytävän kaupan intensiteetti niiden päästöintensiteetillä, ylittää 0,15, voidaan sisällyttää 1 kohdassa tarkoitettuun ryhmään käyttäen vuosien 2014–2016 tietoja, laadullisen arvioinnin sekä seuraavien kriteerien perusteella:

- a) kyseisen toimialan tai toimialan osan yksittäisten laitosten mahdollisuudet vähentää päästöjen tasoja tai sähkön kulutusta;
 - b) tämänhetkiset ja ennustetut markkinaominaisuudet, tarvittaessa yhteiset viitehinnat mukaan lukien;
 - c) voittomarginaalit mahdollisena indikaattorina pitkän aikavälin investoinneille tai tuotannon siirtämispäätöksille, ottaen huomioon päästövähennyksiin liittyvät tuotantokustannusten muutokset.
3. Toimialat ja toimialojen osat, jotka eivät ylitä 1 kohdassa tarkoitettua kynnyksarvoa, mutta joiden päästöintensiteetti mitattuna kgCO₂:na, jaettuna niiden bruttoarvonlisäyksellä (euroina), on yli 1,5, on myös arvioitava 4-numerotasolla (NACE 4 -koodi). Komissio julkistaa tämän arvioinnin tulokset.

Ensimmäisessä alakohdassa tarkoitettujen toimialat ja toimialojen osat voivat kolmen kuukauden kuluessa mainitussa alakohdassa tarkoitettua julkistamisesta pyytää komissiota tekemään joko kvalitatiivisen arvioinnin niiden alttiudesta hiilivuodolle 4-numerotasolla (NACE 4 -koodi) tai arvioinnin, joka perustuu unionin teollisuustuotannon tilastoja varten käytettyyn tavaroiden luokitukseen 8-numerotasolla (Prodcom). Tätä varten toimialojen ja toimialojen osien on toimitettava pyynnön mukana asianmukaisesti perustellut, kattavat ja riippumattomasti todennetut tiedot, jotta komissio voi suorittaa arvioinnin.

Jos toimiala tai toimialan osa valitsee arvioinnin 4-numerotasolla (NACE 4 -koodi), se voidaan sisällyttää 1 kohdassa tarkoitettuun ryhmään 2 kohdan a, b ja c alakohdassa tarkoitettujen kriteerien pohjalta. Jos toimiala tai toimialan osa valitsee arvioinnin 8-numerotasolla (Prodcom), se sisällytetään 1 kohdassa tarkoitettuun ryhmään, edellyttäen, että 1 kohdassa tarkoitettu kynnyksarvo 0,2 ylittyy tällä tasolla.

Toimialat ja toimialojen osat, joille maksutta jaettavat päästöoikeudet lasketaan 10 a artiklan 2 kohdan neljännessä alakohdassa tarkoitettujen vertailuarvojen pohjalta, voivat myös pyytää arviointia tämän kohdan kolmannen alakohdan mukaisesti.

Poiketen siitä, mitä 1 ja 2 kohdassa säädetään, jäsenvaltio voi pyytää viimeistään 30 päivänä kesäkuuta 2018, että toimialan tai toimialan osan, joka on listattu komission päätöksen 2014/746/EU (*) liitteessä luokiteltuna 6-numerotasolle tai 8-numerotasolle (Prodcom), katsotaan sisältyvän 1 kohdassa tarkoitettuun ryhmään. Tällaista pyyntöä tarkastellaan ainoastaan, jos pyynnön esittävä jäsenvaltio osoittaa, että tämän poikkeuksen soveltaminen on perusteltua kyseisen toimialan tai toimialan osan viimeisimmältä viideltä vuodelta toimittamien, asianmukaisesti perusteltujen, täydellisten, todennettujen ja tarkastettujen tietojen perusteella, ja sisällyttää kaikki asiaa koskevat tiedot pyyntöönsä. Näiden tietojen perusteella kyseinen toimiala tai toimialan osa sisällytetään mukaan niiden luokittelujen osalta, joissa heterogeenisen 4-numerotason (NACE 4 -koodi) piirissä osoitetaan, että sillä on 6-numerotasolla tai 8-numerotasolla (Prodcom) huomattavasti suurempi kaupan ja päästöjen intensiteetti, ylittäen 1 kohdassa asetetun kynnyksarvon.

4. Muiden toimialojen ja toimialojen osien osalta katsotaan, että ne voivat siirtää suuremman osan päästöoikeuksien kustannuksista tuotteiden hintoihin, ja niille myönnetään päästöoikeuksia maksutta 30 prosenttia määrästä, joka määritetään 10 a artiklan mukaisesti. Jollei 30 artiklan mukaisessa uudelleentarkastelussa toisin päätetä, maksutta jaettavia päästöoikeuksia muille toimialoille ja toimialojen osille, lukuun ottamatta kaukolämpöä, vähennetään samansuuruisilla määrillä vuoden 2026 jälkeen, jotta vuonna 2030 saavutetaan taso, jolla päästöoikeuksia ei jaeta maksutta.

5. Siirretään komissiolle valta antaa viimeistään 31 päivänä joulukuuta 2019 delegoituja säädöksiä 23 artiklan mukaisesti tämän direktiivin täydentämiseksi tämän artiklan 1, 2 ja 3 kohdassa tarkoitettun hiilivuodon riskille alttiina olevien toimialojen ja toimialojen osien määrittämisen osalta toiminnoille 4-numerotasolla (NACE 4 -koodi) siltä osin kuin se koskee tämän artiklan 1 kohtaa, käytettävissä olevien viimeisimpiä kolmea kalenterivuotta koskevien tietojen perusteella.

10 c artikla

Mahdollisuus saada siirtymäajan maksutta jaettavia oikeuksia energiantuotantoalan nykyaikaistamiseksi

1. Poiketen siitä, mitä 10 a artiklan 1–5 kohdassa säädetään, jäsenvaltiot, joiden BKT asukasta kohti markkina-hintoina (euroina) vuonna 2013 oli alle 60 prosenttia unionin keskiarvosta, voivat antaa laitoksille siirtymäajan maksutta jaettavia päästöoikeuksia sähköntuotantoa varten energia-alan nykyaikaistamiseksi, monipuolistamiseksi ja muuttamiseksi kestäväällä tavalla. Tuettujen investointien on oltava turvalliseen ja kestäväan vähähiiliseen talouteen siirtymisen sekä vuoteen 2030 ulottuvien unionin ilmasto- ja energiapolitiikan puitteiden tavoitteiden mukaisia ja pyrittävä Pariisiin sopimuksessa ilmaistujen pitkän aikavälin tavoitteiden saavuttamiseen. Tässä kohdassa säädetty poikkeus päättyy 31 päivänä joulukuuta 2030.

2. Kyseessä olevan jäsenvaltion on järjestettävä joko yhdellä kertaa tai useassa vaiheessa vuosina 2021–2030 käytävä tarjouskilpailumenettely hankkeille, joihin liittyvät investoinnit ovat kokonaisuudessaan yli 12,5 miljoonaa euroa, jotta voidaan valita maksutta jaettavilla päästöoikeuksilla rahoitettavat investoinnit. Tässä tarjouskilpailumenettelyssä on

- a) noudatettava avoimuuden, syrjimättömyyden, yhdenvertaisen kohtelun ja moitteettoman varainhoidon periaatteita;
- b) varmistettava, että ainoastaan hankkeet, jotka edistävät energiatuotannon rakenteen ja toimituslähteiden monipuolistamista, tarvittavaa rakenneuudistusta, ympäristönsuojelun parantamista ja infrastruktuurin jälkiasentamista, puhdasta teknologiaa, kuten uusiutuviin energialähteisiin liittyvää tekniikkaa, taikka energiatuotannon alan nykyaikaistamista, kuten tehokasta ja kestävää kaukolämpöä, sekä energian siirron ja jakelun alan nykyaikaistamista voivat tehdä tarjouksen;
- c) määritettävä selkeät, objektiiviset, avoimet ja syrjimättömät valintaperusteet hankkeiden asettamiselle paremmuusjärjestykseen, sen varmistamiseksi, että valitaan ainoastaan hankkeet
 - i) joissa kustannus-hyötyanalyysin perusteella varmistetaan positiivinen nettotulos päästöjen vähentämisessä ja saavutetaan ennalta määritetty merkittävä CO₂-vähennysten taso, ottaen huomioon hankkeen koko;
 - ii) jotka ovat lisähankkeita ja vastaavat selkeästi korvaus- ja nykyaikaistamistarpeisiin eivätkä aiheuta markkina-vetoista energiankysynnän lisäämistä;
 - iii) joista saadaan paras vastine rahalle; ja
 - iv) jotka eivät edistä eivätkä paranna runsaasti päästöjä aiheuttavan sähköntuotannon taloudellista elinkelpoisuutta tai lisää riippuvuutta päästöjä aiheuttavista fossiilisista polttoaineista.

Poiketen siitä, mitä 10 artiklan 1 kohdassa säädetään, jos tarjouskilpailumenettelyn kautta valittu investointi perutaan tai suunniteltua suorituskykyä ei saavuteta, varatut päästöoikeudet voidaan käyttää tarjouskilpailumenettelyn yhden ainoan lisävaiheen kautta aikaisintaan vuoden kuluttua muiden investointien rahoittamiseksi, sanotun kuitenkin rajoittamatta tämän artiklan 1 kohdan viimeistä virkettä.

Jäsenvaltioiden, jotka aikovat hyödyntää siirtymäkauden vapaaehtoisia päästöoikeuksien maksutta jakamista energia-alan nykyaikaistamiseen, on julkaistava julkista kuulemista varten viimeistään 30 päivänä kesäkuuta 2019 yksityiskohtaiset kansalliset kehukset, joissa esitetään tarjouskilpailumenettely, mukaan lukien ensimmäisessä alakohdassa tarkoitettujen vaiheiden suunniteltu määrä, ja valintaperusteet.

Jos alle 12,5 miljoonan euron investointeja on tarkoitus tukea maksutta jaettavilla päästöoikeuksilla ja niitä ei valita tässä kohdassa tarkoitettun tarjouskilpailumenettelyn kautta, jäsenvaltion on valittava hankkeet objektiivisten ja avointen perusteiden mukaisesti. Tämän valintaprosessin tulokset on julkistettava julkista kuulemista varten. Tällä perusteella kyseessä olevan jäsenvaltion on laadittava, julkistettava ja toimitettava komissiolle luettelo investoinneista viimeistään 30 päivänä kesäkuuta 2019. Jos samassa laitoksessa on toteutettu useampi kuin yksi investointi, niitä on arvioitava kokonaisuutena sen toteutukseksi, onko 12,5 miljoonan euron kynnyksarvo ylitetty, paitsi jos kyseiset investoinnit ovat toisistaan riippumatta teknisesti toteutettavia tai taloudellisesti elinkelpoisia.

3. Suunniteltujen investointien arvon on oltava vähintään maksutta jaettavien päästöoikeuksien markkina-arvo, ottaen huomioon tarve rajoittaa tähän suoraan liittyvää hintojen nousua. Markkina-arvo on päästöoikeuksien hinnan keskiarvo yhteisessä huutokauppapaikassa edeltävänä kalenterivuonna. Investoinnin asiaankuuluvista kustannuksista enintään 70:tä prosenttia voidaan tukea maksutta jaettavilla päästöoikeuksilla edellyttäen, että jäljellä olevat kustannukset ovat yksityisten oikeushenkilöiden rahoittamia.

4. Siirtymäajan maksutta jaettavat päästöoikeudet vähennetään niiden päästöoikeuksien määrästä, jotka jäsenvaltio muutoin huutokauppaisi. Maksutta jaettavien päästöoikeuksien kokonaismäärä ei saa ylittää 40:tä prosenttia päästöoikeuksista, jotka kyseessä oleva jäsenvaltio saa 10 artiklan 2 kohdan a alakohdan nojalla kaudella 2021–2030, jaettuna tasaisiin vuosittaisiin määriin kyseisellä kaudella.

5. Jos jäsenvaltio käyttää 10 d artiklan 4 kohdan nojalla päästöoikeuksia, jotka on jaettu yhteisvastuullisuuden, kasvun ja yhteenliittäntöjen edistämiseksi unionissa 10 artiklan 2 kohdan b alakohdan mukaisesti, kyseinen jäsenvaltio voi tämän artiklan 4 kohdasta poiketen käyttää siirtymäajan maksutta jaettaviin päästöoikeuksiin enintään 60 prosentin kokonaismäärän kaudella 2021–2030 10 artiklan 2 kohdan a alakohdan nojalla saaduista päästöoikeuksista, käyttäen vastaavan määrän 10 artiklan 2 kohdan b alakohdan mukaisesti jaetuista päästöoikeuksista.

Päästöoikeudet, joita ei ole jaettu tämän artiklan mukaisesti viimeistään vuonna 2020, voidaan jakaa kaudella 2021–2030 2 kohdassa tarkoitettujen tarjouskilpailumenettelyjen kautta valituille investoinneille, paitsi jos kyseinen jäsenvaltio ilmoittaa komissiolle viimeistään 30 päivänä syyskuuta 2019 aikeestaan olla jakamatta osaa tai kaikkia näistä päästöoikeuksista kaudella 2021–2030, ja ilmoittaa sen sijaan niiden päästöoikeuksien määrän, jotka huutokaupataan vuonna 2020. Jos tällaisia päästöoikeuksia jaetaan kaudella 2021–2030, vastaava määrä päästöoikeuksia on otettava huomioon tämän kohdan ensimmäisessä alakohdassa vahvistettua 60 prosentin rajaa sovellettaessa.

6. Toiminnanharjoittajille jaetaan päästöoikeudet, kun osoitetaan, että tarjouskilpailumenettelyjen sääntöjen mukaisesti valittu investointi on toteutettu. Jos investointi johtaa lisääntyneeseen sähköntuotantokapasiteettiin, kyseessä olevan toiminnanharjoittajan on myös osoitettava, että se tai muu siihen yhteydessä oleva toiminnanharjoittaja on poistanut käytöstä vastaavan määrän runsaampia päästöjä aiheuttavasta sähköntuotantokapasiteetista lisääntyneen kapasiteetin käyttöönottoon mennessä.

7. Jäsenvaltioiden on vaadittava edun saavia sähköntuottajia ja verkonhaltijoita raportoimaan viimeistään kunkin vuoden 28 päivänä helmikuuta niiden valittujen investointien täytäntöönpanosta, mukaan lukien maksutta jaettujen päästöoikeuksien ja investoinneista aiheutuneiden kulujen tasapaino ja tuettujen investointien tyypit. Jäsenvaltioiden on raportoitava tästä komissiolle, ja komissio julkistaa nämä raportit.

(*) Komission päätös 2014/746/EU, annettu 27 päivänä lokakuuta 2014, luettelon laatimisesta Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2003/87/EY nojalla niistä toimialoista ja toimialojen osista, joiden katsotaan olevan alttiita merkittävälle hiilivuodon riskille, vuosiksi 2015–2019 (EUVL L 308, 29.10.2014, s. 114).”

16) Lisätään artikla seuraavasti:

”10 d artikla

Modernisaatorahasto

1. Perustetaan kaudeksi 2021–2030 rahasto tukemaan edunsaajajäsenvaltioiden ehdottamia investointeja, mukaan lukien pienimuotoisten investointihankkeiden rahoitus, energijärjestelmien nykyaikaistamiseksi ja energiatehokkuuden parantamiseksi jäsenvaltioissa, joiden BKT asukasta kohden markkinahintoina oli alle 60 prosenttia unionin keskiarvosta vuonna 2013, jäljempänä 'modernisaatorahasto'. Modernisaatorahasto rahoitetaan 10 artiklan mukaisesta päästöoikeuksien huutokaupasta saaduilla tuloilla.

Tuettujen investointien on oltava tämän direktiivin tavoitteiden sekä vuoteen 2030 ulottuvien unionin ilmasto- ja energiapolitiikan puitteiden tavoitteiden ja Pariisin sopimuksessa ilmaistujen pitkän aikavälin tavoitteiden mukaisia. Modernisaatorahastosta ei anneta tukea kiinteitä fossiilisia polttoaineita käyttäville energiantuotantolaitoksille, paitsi jos kyseessä on tehokas ja kestävä kaukolämpö jäsenvaltioissa, joiden BKT asukasta kohden markkinahintoina oli alle 30 prosenttia unionin keskiarvosta vuonna 2013, edellyttäen että arvoltaan vähintään samansuuruinen määrä päästöoikeuksista käytetään 10 c artiklan mukaisiin investointeihin, jotka eivät koske kiinteitä fossiilisia polttoaineita.

2. Vähintään 70 prosenttia modernisaatorahastosta saatavista varoista on käytettävä tukemaan investointeja uusiutuvista energialähteistä saatavan sähkön tuotantoon ja käyttöön, energiatehokkuuden parantamiseen, lukuun ottamatta energiatehokkuutta, joka liittyy kiinteitä fossiilisia polttoaineita käyttävään energiantuotantoon, energian varastointiin ja energiaverkkojen nykyaikaistamiseen, mukaan lukien kaukolämpöverkot, sähkönsiirtoverkot sekä jäsenvaltioiden välisten yhteenliittäntöjen lisääminen, sekä tukemaan oikeudenmukaista siirtymää hiilestä riippuvaisilla alueilla edunsaajajäsenvaltioissa niin, että tuetaan työntekijöiden uudelleensijoittamista, uudelleen-koulutusta ja ammattitaidon parantamista, koulutusta, työnhakualoitteita ja aloittelevia yrityksiä käyden vuoropuhelua työmarkkinaosapuolten kanssa. Myös investoinnit energiatehokkuuteen liikenteen, rakennusalan, maatalouden ja jätehuollon aloilla ovat tukikelpoisia.

3. Edunsaajajäsenvaltiot vastaavat modernisaatorahaston toiminnasta. EIP varmistaa, että päästöoikeudet huutokaupataan 10 artiklan 4 kohdassa säädettyjen periaatteiden ja sääntöjen mukaisesti, ja vastaa tulojen hallinnoinnista. EIP siirtää tulot jäsenvaltioille komission tehtyä maksupäätöksen, jos investointimaksu on tämän artiklan 2 kohdan mukainen tai, jos investoinnit eivät kuulu tämän artiklan 2 kohdassa lueteltuihin aloihin, maksu on investointikomitean antaman suosituksen mukainen. Komissio hyväksyy päätöksensä kohtuullisessa ajassa. Tulot jaetaan jäsenvaltioiden kesken liitteessä II b vahvistettujen osuuksien mukaan tämän artiklan 6–12 kohdan mukaisesti.

4. Mikä tahansa jäsenvaltio, jota asia koskee, voi käyttää 10 c artiklan 4 kohdan mukaisen myönnettyjen maksutta jaettavien päästöoikeuksien kokonaismäärän tai osan siitä sekä 10 artiklan 2 kohdan b alakohdan mukaisesti yhteisvastuullisuuden, kasvun ja yhteenliittäntöjen edistämiseksi unionissa jaetun määrän tai osan siitä 10 d artiklan mukaisesti tukeakseen modernisaatorahaston puitteissa investointeja ja lisäksi näin kyseiselle jäsenvaltiolle jaettuja resursseja. Kyseisen jäsenvaltion on ilmoitettava komissiolle viimeistään 30 päivänä syyskuuta 2019 10 artiklan 2 kohdan b alakohdan, 10 c artiklan ja 10 d artiklan mukaisesti käytettävät päästöoikeuksien määrät.

5. Modernisaatorahastoa varten perustetaan investointikomitea. Investointikomiteassa on edustaja kustakin edunsaajajäsenvaltiosta, komissiosta ja EIP:stä sekä kolme edustajaa, jotka muut jäsenvaltiot valitsevat viiden vuoden ajaksi. Sen puheenjohtajana toimii komission edustaja. Yksi edustaja kustakin sellaisesta jäsenvaltiosta, joka ei ole investointikomitean jäsen, voi osallistua komitean kokouksiin tarkkailijana.

Investointikomitean on toimittava avoimesti. Investointikomitean kokoonpano ja sen jäsenten ansioluettelot ja sidonnaisuusilmoitukset asetetaan yleisön saataville ja niitä päivitetään tarvittaessa.

6. Ennen kuin edunsaajajäsenvaltio päättää rahoittaa investoinnin osuudestaan modernisaatorahastossa, sen on esitettävä investointihanke investointikomitealle ja EIP:lle. Kun EIP vahvistaa investoinnin kuuluvan 2 kohdassa lueteltuihin aloihin, jäsenvaltio voi rahoittaa investointihankkeen osuudestaan.

Jos rahastosta rahoitettavaksi ehdotettu investointi energialähteiden nykyaikaistamiseksi ei kuulu 2 kohdassa lueteltuihin aloihin, investointikomitea arvioi kyseisen investoinnin teknisen toteutettavuuden ja taloudellisen elinkelpoisuuden, mukaan lukien sen saavuttamat päästövähennykset, ja antaa suosituksen investoinnin rahoittamisesta modernisaatorahastosta. Investointikomitea varmistaa, että kaikki kaukolämpöön liittyvät investoinnit saavuttavat huomattavan parannuksen energiatehokkuudessa ja päästövähennyksissä. Kyseiseen suositukseen voi sisältyä ehdotuksia sopivista rahoitusvälineistä. Modernisaatorahastosta saatavilla varoilla voidaan tukea enintään 70:ää prosenttia sellaisen investoinnin kustannuksista, joka ei kuulu 2 kohdassa lueteltuihin aloihin, edellyttäen, että jäljellä olevat kustannukset ovat yksityisten oikeushenkilöiden rahoittamia.

7. Investointikomitea pyrkii hyväksymään suosituksensa yksimielisesti. Jos investointikomitea ei pysty tekemään päätöstä yksimielisesti puheenjohtajan asettamaan määräaikaan mennessä, se tekee päätöksen yksinkertaisella enemmistöllä.

Jos EIP:n edustaja ei hyväksy investoinnin rahoittamista, suositus hyväksytään ainoastaan, jos kaikkien jäsenten kahden kolmasosan enemmistö puoltaa sitä. Sen jäsenvaltion edustajalla, jossa investointi tehdään, ja EIP:n edustajalla ei ole oikeutta käyttää ääniään tässä tapauksessa. Tätä alakohtaa ei sovelleta, kun kyseessä ovat pienimuotoiset hankkeet, joita rahoitetaan kansallisen kehityspankin lainoilla tai avustuksilla, joilla edistetään erityisiä tavoitteita palvelevan kansallisen ohjelman täytäntöönpanoa modernisaatorahaston tavoitteiden mukaisesti, edellyttäen, että ohjelmassa käytetään enintään kymmenen prosenttia liitteessä II b esitetystä jäsenvaltioiden osuudesta.

8. Kaikki 6 ja 7 kohdan nojalla tehtävät EIP:n tai investointikomitean toimet tai suositukset on tehtävä kohtuullisessa ajassa, ja niissä on ilmoitettava niiden perusteena olevat syyt. Tällaiset toimet ja suositukset on julkistettava.

9. Edunsaajajäsenvaltiot vastaavat valittujen hankkeiden toteuttamisen seurannasta.
10. Edunsaajajäsenvaltioiden on raportoitava vuosittain komissiolle modernisaatiorahastosta rahoitetuista investoinneista. Raportti on julkistettava, ja sen on sisällettävä
- tiedot rahoitetuista investoinneista kutakin edunsaajajäsenvaltiota kohti;
 - arviointi investoinnilla saavutetusta lisäarvosta energiatehokkuuden tai energijärjestelmän nykyaikaistamisen kannalta.
11. Investointikomitea raportoi komissiolle vuosittain investointien arvioinnista saaduista kokemuksista. Komissio tarkistaa viimeistään 31 päivänä joulukuuta 2024 investointikomitean havainnot huomioon ottaen 2 kohdassa tarkoitetut hankkeiden alat ja perusteet, joihin investointikomitean suositukset pohjautuvat.
12. Komissio antaa täytäntöönpanosäädöksiä modernisaatiorahaston toiminnan yksityiskohtaisista säännöistä. Nämä täytäntöönpanosäädökset hyväksytään 22 a artiklan 2 kohdassa tarkoitettua tarkastelumenettelyä noudattaen.”

17) Lisätään 11 artiklan 1 kohtaan alakohta seuraavasti:

”Luettelo laitoksista, jotka kuuluvat tämän direktiivin soveltamisalaan viiden vuoden ajan 1 päivästä tammikuuta 2021, on toimitettava viimeistään 30 päivänä syyskuuta 2019, ja tämän jälkeen on toimitettava joka viides vuosi luettelot kustakin seuraavasta viiden vuoden kaudesta. Kussakin luettelossa on oltava tiedot tuotantotoiminnasta, lämmön ja kaasujen siirroista, sähköntuotannosta ja päästöistä tuotantolaitoksen osan tasolla luettelon toimittamista edeltäviltä viideltä kalenterivuodelta. Maksutta jaettavia päästöoikeuksia annetaan ainoastaan laitoksille, joista toimitetaan kyseiset tiedot.”

18) Kumotaan 11 a artiklan 8 ja 9 kohta.

19) Kumotaan 11 b artiklan 7 kohta.

20) Lisätään 12 artiklan 4 kohtaan virkkeet seuraavasti:

”Jos sähköntuotantokapasiteettia suljetaan jäsenvaltioiden alueella kansallisten lisätoimenpiteiden vuoksi, jäsenvaltiot voivat mitätöidä päästöoikeuksia 10 artiklan 2 kohdassa tarkoitetusta huutokaupattavasta kokonaismäärästään enintään määrän, joka vastaa asianomaisen laitoksen todennettuja keskimääräisiä päästöjä viiden vuoden aikana ennen sulkemista. Asianomaisen jäsenvaltion on ilmoitettava komissiolle tällaisesta suunnitellusta mitätöinnistä 10 artiklan 4 kohdan nojalla hyväksytyjen delegoitujen säädösten mukaisesti.”

21) Korvataan 13 artikla seuraavasti:

”13 artikla

Päästöoikeuksien voimassaolo

Päästöoikeudet, jotka myönnetään 1 päivästä tammikuuta 2013 alkaen, ovat voimassa rajoittamattoman ajan. Päästöoikeuksissa, jotka myönnetään 1 päivästä tammikuuta 2021 alkaen, on oltava maininta siitä, minä kymmenvuotiskautena 1 päivästä tammikuuta 2021 alkaen ne myönnettiin, ja niiden on oltava voimassa kyseisen kauden ensimmäisestä vuodesta alkaen syntyneiden päästöjen osalta.”

22) Korvataan 14 artiklan 1 kohta seuraavasti:

”1. Komissio antaa täytäntöönpanosäädöksiä yksityiskohtaisista järjestelyistä, jotka koskevat päästöjen sekä tarvittaessa liitteessä I lueteltuja toimia koskevien tietojen tarkkailua ja raportointia sekä sellaista tonnikipometri-tietojen tarkkailua ja raportointia 3 e tai 3 f artiklan soveltamista varten, joka perustuu liitteessä IV vahvistettuihin tarkkailua ja raportointia koskeviin periaatteisiin ja tämän artiklan 2 kohdassa vahvistettuihin vaatimuksiin. Näissä täytäntöönpanosäädöksissä on täsmennettävä myös kunkin kasvihuonekaasun ilmastoja lämmittävä potentiaali kyseisen kaasun tarkkailu- ja raportointivaatimuksissa.

Nämä täytäntöönpanosäädökset hyväksytään 22 a artiklan 2 kohdassa tarkoitettua tarkastelumenettelyä noudattaen.”

23) Korvataan 15 artiklan kolmas, neljäs ja viides kohta seuraavasti:

”Komissio antaa täytäntöönpanosäädöksiä päästöraporttien todentamisesta liitteessä V vahvistettujen periaatteiden perusteella sekä todentajien akkreditoinnista ja valvonnasta. Komissio voi myös antaa täytäntöönpanosäädöksiä ilma-alusten käyttäjien 14 artiklan 3 kohdan mukaisesti toimittamien raporttien ja 3 e ja 3 f artiklan mukaisten hakemusten todentamisesta, todentajien käyttämät todentamismenettelyt mukaan lukien. Niissä säädetään tarkemmin akkreditoinnin, akkreditoinnin peruuttamisen ja vastavuoroisen tunnustamisen edellytyksistä sekä tarvittaessa akkreditointielinten vertaisarvioinnista.

Nämä täytäntöönpanosäädökset hyväksytään 22 a artiklan 2 kohdassa tarkoitettua tarkastelumenettelyä noudattaen.”

24) Korvataan 16 artiklan 12 kohta seuraavasti:

”12. Komissio antaa täytäntöönpanosäädöksiä tässä artiklassa tarkoitettujen menettelyjen yksityiskohtaisista säännöistä. Nämä täytäntöönpanosäädökset hyväksytään 22 a artiklan 2 kohdassa tarkoitettua tarkastelumenettelyä noudattaen.”

25) Korvataan 19 artiklan 3 kohta seuraavasti:

”3. Siirretään komissiolle valta antaa delegoituja säädöksiä 23 artiklan mukaisesti tämän direktiivin täydentämiseksi säätämällä kaikista tarpeellisista vaatimuksista, jotka koskevat unionin rekisteriä 1 päivänä tammikuuta 2013 alkavaa päästökauppakautta ja sen jälkeisiä kausia varten; rekisteri koostuu standardoiduista sähköisistä tietokannoista, joiden yhteisten tietoelementtien avulla voidaan seurata tapauksen mukaan päästöoikeuksien myöntämistä, hallussapitoa, siirtämistä ja mitätöimistä ja taata tarvittaessa yleisölle oikeus tutustua tietoihin ja varmistaa luottamuksellisuus. Näissä delegoiduissa säädöksissä on annettava myös säännöksiä, joilla pannaan täytäntöön päästöoikeuksien keskinäinen tunnustaminen päästökauppajärjestelmiä yhdistävissä sopimuksissa.”

26) Muutetaan 21 artikla seuraavasti:

a) korvataan 1 kohdan neljäs virke seuraavasti:

”Kertomuksen pohjana on käytettävä kyselylomaketta tai mallia, jonka komissio hyväksyy täytäntöönpanosäädösten muodossa. Nämä täytäntöönpanosäädökset hyväksytään 22 a artiklan 2 kohdassa tarkoitettua tarkastelumenettelyä noudattaen.”;

b) lisätään kohta seuraavasti:

”4. Lisäksi 1 kohdassa tarkoitettussa kertomuksessa kiinnitetään joka kolmas vuosi erityistä huomiota vastaaviin toimenpiteisiin, jotka on hyväksytty EU:n päästökauppajärjestelmän ulkopuolelle jätettyjä pieniä laitoksia varten. Pieniä laitoksia varten hyväksytyjen vastaavien toimenpiteiden kysymystä tarkastellaan myös 3 kohdassa tarkoitettussa tietojenvaihdossa.”

27) Korvataan 22 artikla seuraavasti:

”22 artikla

Liitteiden muuttaminen

Siirretään komissiolle valta antaa delegoituja säädöksiä 23 artiklan mukaisesti tämän direktiivin liitteiden muuttamiseksi tarvittaessa, lukuun ottamatta liitteitä I, II a ja II b, 21 artiklan mukaisten kertomusten sekä tämän direktiivin soveltamisesta saatujen kokemusten perusteella. Liitteitä IV ja V voidaan muuttaa päästöjä koskevan tarkkailun, raportoinnin ja todentamisen parantamiseksi.”

28) Lisätään artikla seuraavasti:

”22 a artikla

Komiteamenettely

1. Komissiota avustaa Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) N:o 525/2013 (*) 26 artiklalla perustettu ilmastonmuutoskomitea. Tämä komitea on Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksessa (EU) N:o 182/2011 (**) tarkoitettu komitea.

2. Kun viitataan tähän kohtaan, sovelletaan asetuksen (EU) N:o 182/2011 5 artiklaa.

Jos komitea ei anna lausuntoa, komissio ei hyväksy ehdotusta täytäntöönpanosäädökseksi, ja tuolloin sovelletaan asetuksen (EU) N:o 182/2011 5 artiklan 4 kohdan kolmatta alakohtaa.

(*) Euroopan parlamentin ja neuvoston asetukset (EU) N:o 525/2013, annettu 21 päivänä toukokuuta 2013, järjestelmästä kasvihuonekaasupäästöjen seuraamiseksi ja niistä raportoimiseksi sekä muista ilmastonmuutosta koskevista tiedoista raportoimiseksi kansallisella ja unionin tasolla sekä päätöksen N:o 280/2004/EY kumoamisesta (EUVL L 165, 18.6.2013, s. 13).

(**) Euroopan parlamentin ja neuvoston asetukset (EU) N:o 182/2011, annettu 16 päivänä helmikuuta 2011, yleisistä säännöistä ja periaatteista, joiden mukaisesti jäsenvaltiot valvovat komission täytäntöönpanovallan käyttöä (EUVL L 55, 28.2.2011, s. 13).”

29) Korvataan 23 artikla seuraavasti:

”23 artikla

Siirretyn säädösvallan käyttäminen

1. Komissiolle siirrettyä valtaa antaa delegoituja säädöksiä koskevat tässä artiklassa säädetty edellytykset.
2. Siirretään komissiolle 8 päivästä huhtikuuta 2018 määräämättömäksi ajaksi 3 d artiklan 3 kohdassa, 10 artiklan 4 kohdassa, 10 a artiklan 1 ja 8 kohdassa, 10 b artiklan 5 kohdassa, 19 artiklan 3 kohdassa, 22 artiklassa, 24 artiklan 3 kohdassa, 24 a artiklan 1 kohdassa, 25 a artiklan 1 kohdassa ja 28 c artiklassa tarkoitettu valta antaa delegoituja säädöksiä.
3. Euroopan parlamentti tai neuvosto voi milloin tahansa peruuttaa 3 d artiklan 3 kohdassa, 10 artiklan 4 kohdassa, 10 a artiklan 1 ja 8 kohdassa, 10 b artiklan 5 kohdassa, 19 artiklan 3 kohdassa, 22 artiklassa, 24 artiklan 3 kohdassa, 24 a artiklan 1 kohdassa, 25 a artiklan 1 kohdassa ja 28 c artiklassa tarkoitettua säädösvallan siirtoa. Peruuttamispäätöksellä lopetetaan tuossa päätöksessä mainittu säädösvallan siirto. Peruuttaminen tulee voimaan sitä päivää seuraavana päivänä, jona sitä koskeva päätös julkaistaan *Euroopan unionin virallisessa lehdessä*, tai jonakin myöhempanä, kyseisessä päätöksessä mainittuna päivänä. Peruuttamispäätös ei vaikuta jo voimassa olevien delegoitujen säädösten pätevyYTEEN.
4. Ennen kuin komissio hyväksyy delegoidun säädöksen, se kuulee kunkin jäsenvaltion nimeämiä asiantuntijoita paremmasta lainsäädännöstä 13 päivänä huhtikuuta 2016 tehdyssä toimielinten välisessä sopimuksessa (*) vahvistettujen periaatteiden mukaisesti.
5. Heti kun komissio on antanut delegoidun säädöksen, komissio antaa sen tiedoksi yhtäaikaisesti Euroopan parlamentille ja neuvostolle.
6. Edellä olevan 3 d artiklan 3 kohdan, 10 artiklan 4 kohdan, 10 a artiklan 1 ja 8 kohdan, 10 b artiklan 5 kohdan, 19 artiklan 3 kohdan, 22 artiklan, 24 artiklan 3 kohdan, 24 a artiklan 1 kohdan, 25 a artiklan 1 kohdan ja 28 c artiklan nojalla annettu delegoitu säädös tulee voimaan ainoastaan, jos Euroopan parlamentti tai neuvosto ei ole kahden kuukauden kuluessa siitä, kun asianomainen säädös on annettu tiedoksi Euroopan parlamentille ja neuvostolle, ilmaissut vastustavansa sitä tai jos sekä Euroopan parlamentti että neuvosto ovat ennen mainitun määräajan päättymistä ilmoittaneet komissiolle, että ne eivät vastusta säädöstä. Euroopan parlamentin tai neuvoston aloitteesta tätä määräaikaä jatketaan kahdella kuukaudella.

(*) EUVL L 123, 12.5.2016, s. 1.”

30) Muutetaan 24 artikla seuraavasti:

a) korvataan 1 kohta seuraavasti:

”1. Vuodesta 2008 alkaen jäsenvaltiot voivat soveltaa päästöoikeuksien kauppaa tämän direktiivin mukaisesti toimintoihin ja kasvihuonekaasuihin, joita ei ole lueteltu liitteessä I, ottaen huomioon kaikki asiaankuuluvat perusteet, erityisesti vaikutukset sisämarkkinoihin, mahdollisen kilpailun vääristymisen, EU:n päästökauppajärjestelmän tinkimättömyyden ympäristön kannalta sekä suunnitellun tarkkailu- ja raportointijärjestelmän luotettavuuden, edellyttäen, että komissio hyväksyy tällaisten toimintojen ja kasvihuonekaasujen sisällyttämisen niiden delegoitujen säädösten mukaisesti, jotka komissiolla on valta antaa 23 artiklan mukaisesti.”;

b) korvataan 3 kohdan toinen alakohta seuraavasti:

”Siirretään komissiolle valta antaa delegoituja säädöksiä 23 artiklan mukaisesti tämän direktiivin täydentämiseksi tässä tarkoituksessa.”

31) Muutetaan 24 a artikla seuraavasti:

a) korvataan 1 kohdan ensimmäinen ja toinen alakohta seuraavasti:

”1. Edellä 24 artiklassa säädettyjen sisällyttämisten lisäksi komissio voi hyväksyä toimenpiteitä päästöoikeuksien tai hyvitysten myöntämiseksi jäsenvaltioiden hallinnoimille hankkeille, joilla vähennetään kasvihuonekaasupäästöjä, jotka eivät kuulu EU:n päästökauppajärjestelmän piiriin.

Tällaisten toimenpiteiden on oltava johdonmukaisia aiemman 11 b artiklan 7 kohdan mukaisesti hyväksytyjen säädösten kanssa sellaisina kuin ne ovat voimassa ennen 8 päivää huhtikuuta 2018. Siirretään komissiolle valta antaa delegoituja säädöksiä 23 artiklan mukaisesti tämän direktiivin täydentämiseksi vahvistamalla menettely, jota on noudatettava.”;

b) kumotaan 2 kohta.

32) Kumotaan 25 artiklan 2 kohta.

33) Korvataan 25 a artiklan 1 kohdan ensimmäinen ja toinen alakohta seuraavasti:

”Jos kolmas maa hyväksyy toimenpiteitä, joiden tarkoituksena on vähentää kyseisestä kolmannesta maasta lähtevien ja unioniin saapuvien lentojen ilmastovaikutuksia, komissio tarkastelee kyseistä kolmatta maata ja 22 a artiklan 1 kohdassa tarkoitettussa komiteassa olevia jäsenvaltioita kuultuaan käytettävissä olevia vaihtoehtoja, jotta mahdollistettaisiin EU:n päästökauppajärjestelmän ja kyseisen maan toimenpiteiden optimaalinen vuorovaikutus.

Siirretään komissiolle valta antaa delegoituja säädöksiä 23 artiklan mukaisesti tämän direktiivin liitteen I muuttamiseksi, jonka seurauksena kyseisestä kolmannesta maasta saapuvat lennot eivät kuulu liitteessä I tarkoitettuun ilmailutoimintaan, tai säätää liitteessä I tarkoitettuun ilmailutoimintaan tehtävistä muista muutoksista, joita edellytetään Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 218 artiklan nojalla tehdyssä sopimuksessa, ei kuitenkaan soveltamisalan osalta.”

34) Korvataan 27 artiklan 3 kohdan toinen alakohta seuraavasti:

”Tällaiset laitokset säilyvät EU:n päästökauppajärjestelmässä sen 11 artiklan 1 kohdassa tarkoitetun jakson loppuun saakka, jona se on otettu takaisin järjestelmään.”

35) Lisätään artikla seuraavasti:

”27 a artikla

Laitosten, joiden päästöt ovat alle 2 500 tonnia, vapaaehtoinen jättäminen EU:n päästökauppajärjestelmän ulkopuolelle

1. Jäsenvaltiot voivat jättää EU:n päästökauppajärjestelmän ulkopuolelle laitokset, joiden asianomaisen jäsenvaltion toimivaltaiselle viranomaiselle raportoidut päästöt, ottamatta huomioon päästöjä biomassasta, ovat alle 2 500 hiilidioksidiekvivalenttitonnia kunakin kolmena a alakohdassa tarkoitettua ilmoittamista edeltävänä vuonna edellyttäen, että asianomainen jäsenvaltio:

- a) ilmoittaa komissiolle kunkin tällaisen laitoksen ennen kuin 11 artiklan 1 kohdassa tarkoitettu luettelo on toimitettava ja viimeistään silloin, kun tämä luettelo toimitetaan komissiolle;
- b) vahvistaa, että yksinkertaistettuja tarkkailujärjestelyjä on otettu käyttöön sen arvioimiseksi, ovatko minkään laitoksen päästöt, ottamatta huomioon päästöjä biomassasta, minä tahansa kalenterivuonna 2 500 hiilidioksidiekvivalenttitonnia tai enemmän;
- c) vahvistaa, että jos jonkin laitoksen päästöt, ottamatta huomioon päästöjä biomassasta, ovat minä tahansa kalenterivuonna 2 500 hiilidioksidiekvivalenttitonnia tai enemmän, kyseinen laitos otetaan takaisin EU:n päästökauppajärjestelmään; ja
- d) asettaa yleisön saataville a, b ja c alakohdassa tarkoitettut tiedot.

2. Kun laitos otetaan takaisin EU:n päästökauppajärjestelmään tämän artiklan 1 kohdan c alakohdan mukaisesti, sille annetaan kaikki 10 a artiklan mukaisesti jaettavat päästöoikeudet alkaen vuodesta, jolloin laitos otetaan takaisin järjestelmään. Tällaiselle laitokselle jaettavat päästöoikeudet on vähennettävä määrästä, joka sen jäsenvaltion, jossa laitos sijaitsee, on 10 artiklan 2 kohdan nojalla huutokaupattava.

3. Jäsenvaltiot voivat jättää EU:n päästökauppajärjestelmän ulkopuolelle myös huippu- tai varayksiköt, joiden toiminta-aika oli enintään 300 käyttötuntia vuodessa kunakin kolmena 1 kohdan a alakohdassa tarkoitettua ilmoittamista edeltävänä vuonna, samoin edellytyksin kuin 1 ja 2 kohdassa.”

36) Korvataan 28 c artikla seuraavasti:

”28 c artikla

Tarkkailua, raportointia ja todentamista koskevat säännökset maailmanlaajuisen markkinaperusteisen toimenpiteen soveltamiseksi

Siirretään komissiolle valta antaa delegoituja säädöksiä 23 artiklan mukaisesti tämän direktiivin täydentämiseksi koskien asianmukaista päästöjen tarkkailua, raportointia ja todentamista, jotta ICAOn maailmanlaajuinen markkinaperusteinen toimenpide voidaan panna täytäntöön kaikilla sen kattamilla reiteillä. Kyseisten delegoitujen säädösten on perustuttava ICAOn hyväksymiin asiaa koskeviin välineisiin, niiden on vältettävä kilpailun vääristymistä ja niiden on oltava johdonmukaisia 14 artiklan 1 kohdassa tarkoitettujen säädösten periaatteiden kanssa, ja niillä on varmistettava, että toimitettavat päästöraportit todennetaan 15 artiklassa säädettyjen todentamista koskevien periaatteiden ja kriteerien mukaisesti.”

37) Korvataan 30 artikla seuraavasti:

”30 artikla

Uudelleentarkastelu ottaen huomioon Pariisin sopimuksen täytäntöönpano ja muiden merkittävien talouksien päästöoikeusmarkkinoiden kehittäminen

1. Tätä direktiiviä tarkastellaan säännöllisesti uudelleen ottaen huomioon kansainvälinen kehitys ja pyrkimykset Pariisin sopimuksen pitkän aikavälin tavoitteiden saavuttamiseksi.

2. Myös 10 a ja 10 b artiklassa tarkoitettuja toimenpiteitä eräiden sellaisten energiaintensiivisten teollisuudenalojen tukemiseksi, jotka saattavat olla alttiina hiilivuodolle, tarkastellaan säännöllisesti uudelleen ottaen huomioon muiden merkittävien talouksien ilmastopoliittiset toimenpiteet. Tässä yhteydessä komissio tarkastelee myös, olisiko välillisten kustannusten hyvittämiseen liittyviä toimenpiteitä yhdenmukaistettava edelleen.

3. Komissio raportoi Euroopan parlamentille ja neuvostolle aina Pariisin sopimuksen mukaisesti tehtävän maailmanlaajuisen tilannekatsauksen jälkeen, tarkastellen erityisesti unionin lisäpolitiikkojen ja -toimenpiteiden tarvetta ottaen huomioon unionin ja sen jäsenvaltioiden kasvihuonekaasupäästöjen tarpeelliset vähennykset, myös suhteessa 9 artiklassa tarkoitettuun lineaariseen määrään. Komissio voi tehdä Euroopan parlamentille ja neuvostolle tarvittaessa ehdotuksia tämän direktiivin muuttamisesta.

4. Komissio esittää ennen 1 päivää tammikuuta 2020 päivitetyn analyysin ilmailun muiden kuin hiilidioksidipäästöjen vaikutuksista sekä tarvittaessa ehdotuksen siitä, miten näihin vaikutuksiin voitaisiin parhaiten puuttua.”

38) Poistetaan direktiivin 2003/87/EY liitteestä II a Belgiaa, Italiaa, Luxemburgia ja Ruotsia koskevat kohdat.

39) Korvataan direktiivin 2003/87/EY liite II b tämän direktiivin liitteessä I olevalla tekstillä.

40) Muutetaan direktiivin 2003/87/EY liite IV tämän direktiivin liitteen II mukaisesti.

2 artikla

Päätöksen (EU) 2015/1814 muutokset

Muutetaan päätöksen (EU) 2015/1814 1 artikla seuraavasti:

1) Lisätään 5 kohdan ensimmäiseen alakohtaan virke seuraavasti:

”Ensimmäisestä ja toisesta virkkeestä poiketen kyseisissä virkkeissä tarkoitettujen prosenttiluvut ja 100 miljoonaa päästöoikeutta kaksinkertaistetaan 31 päivään joulukuuta 2023 saakka.”

2) Lisätään kohta seuraavasti:

”5 a. Ellei 3 artiklan mukaisesti toteutetussa ensimmäisessä uudelleentarkastelussa toisin päätetä, vuodesta 2023 alkaen ne varannossa säilytettävät päästöoikeudet, joiden määrä ylittää edeltävänä vuonna huutokaupattujen päästöoikeuksien kokonaismäärän, eivät enää ole voimassa.”

3 artikla

Saattaminen osaksi kansallista lainsäädäntöä

1. Jäsenvaltioiden on saatettava tämän direktiivin noudattamisen edellyttämät lait, asetukset ja hallinnolliset määräykset voimaan viimeistään 9 päivänä lokakuuta 2019. Niiden on viipymättä ilmoitettava tästä komissiolle.

Näissä jäsenvaltioiden antamissa säädöksissä on viitattava tähän direktiiviin tai niihin on liitettävä tällainen viittaus, kun ne julkaistaan virallisesti. Jäsenvaltioiden on säädettävä siitä, miten viittaukset tehdään.

Ensimmäisestä alakohdasta poiketen jäsenvaltioiden on saatettava tämän direktiivin 1 artiklan 14 kohdan f alakohdassa olevien ja direktiivin 2003/87/EY 10 a artiklan 6 alakohtaa koskevien julkistamis- ja raportointivelvoitteiden noudattamisen edellyttämät lait, asetukset ja hallinnolliset määräykset voimaan viimeistään 31 päivänä joulukuuta 2018.

2. Jäsenvaltioiden on toimitettava tässä direktiivissä säännellyistä kysymyksistä antamansa keskeiset kansalliset säännökset kirjallisina komissiolle.

*4 artikla***Siirtymäsäännös**

Noudattaessaan tämän direktiivin 3 artiklan 1 kohdan ensimmäisessä alakohdassa säädettyä veloitettaan jäsenvaltioiden on varmistettava, että niiden kansallista lainsäädäntöä, jolla pannaan täytäntöön direktiivin 2003/87/EY 10 artikla, 10 a artiklan 4–7 kohta, 10 a artiklan 8 kohdan ensimmäinen ja toinen alakohta, 10 a artiklan 12–18 kohta, 10 c artikla ja 11 a artiklan 8 ja 9 kohta sekä kyseisen direktiivin liitteet II a ja II b, sellaisena kuin ne ovat voimassa 19 päivänä maaliskuuta 2018, sovelletaan edelleen 31 päivään joulukuuta 2020 asti. Päätöksen 2014/746/EU liitteessä olevaa luetteloa sovelletaan edelleen 31 päivään joulukuuta 2020 asti.

*5 artikla***Voimaantulo**

Tämä direktiivi tulee voimaan kahdentenakymmenentenä päivänä sen jälkeen, kun se on julkaistu *Euroopan unionin virallisessa lehdessä*.

*6 artikla***Osoitus**

Tämä direktiivi on osoitettu kaikille jäsenvaltioille.

Tehty Strasbourgissa 14 päivänä maaliskuuta 2018.

Euroopan parlamentin puolesta

Puhemies

A. TAJANI

Neuvoston puolesta

Puheenjohtaja

L. PAVLOVA

LIITE I

Korvataan direktiivin 2003/87/EY liite II b seuraavasti:

”LIITE II b

VAROJEN JAKAMINEN MODERNISAATORAHASTOSTA 31 PÄIVÄÄN JOULUKUUTA 2030

Modernisaatorahaston osuus

Bulgaria	5,84 %
Tšekki	15,59 %
Viro	2,78 %
Kroatia	3,14 %
Latvia	1,44 %
Liettua	2,57 %
Unkari	7,12 %
Puola	43,41 %
Romania	11,98 %
Slovakia	6,13 %”.

LIITE II

Korvataan direktiivin 2003/87/EY liitteessä IV olevassa A osassa neljännen otsikon ”Muiden kasvihuonekaasupäästöjen tarkkailu” alla oleva kohta seuraavasti:

”Käytetään standardoituja tai hyväksytyjä menetelmiä, jotka komissio kehittää yhteistyössä kaikkien asiaankuuluvien sidosryhmien kanssa ja jotka vahvistetaan 14 artiklan 1 kohdan mukaisesti.”

EUROOPAN PARLAMENTIN JA NEUVOSTON DIREKTIIVI (EU) 2018/411,
annettu 14 päivänä maaliskuuta 2018,
direktiivin (EU) 2016/97 muuttamisesta jäsenvaltioiden täytäntöönpanosäädösten soveltamispäivän
osalta
(ETA:n kannalta merkityksellinen teksti)

EUROOPAN PARLAMENTTI JA EUROOPAN UNIONIN NEUVOSTO, jotka

ottavat huomioon Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen ja erityisesti sen 53 artiklan 1 kohdan ja 62 artiklan,

ottavat huomioon Euroopan komission ehdotuksen,

sen jälkeen kun esitys lainsäätämisyhteistyössä hyväksyttäväksi säädökseksi on toimitettu kansallisille parlamenteille,

noudattavat tavallista lainsäätämisyhteistyötä ⁽¹⁾,

sekä katsovat seuraavaa:

- (1) Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivillä (EU) 2016/97 ⁽²⁾ yhdenmukaistetaan kansalliset säännökset, jotka koskevat vakuutus- ja jälleenvakuutuslaitosten sekä vakuutusmuotoisten sijoituslaitosten tarjoamista unionissa vakuutusedustajien ja vakuutusyhtiöiden sekä niiden työntekijöiden ja sivutoimisten vakuutusedustajien toimesta.
- (2) Direktiivin (EU) 2016/97 42 artiklan 1 kohdan nojalla jäsenvaltioiden on saatettava kyseisen direktiivin noudattamisen edellyttämät lait, asetukset ja hallinnolliset määräykset voimaan viimeistään 23 päivänä helmikuuta 2018.
- (3) Komissio hyväksyi 21 päivänä syyskuuta 2017 delegoidut asetukset (EU) 2017/2358 ⁽³⁾ ja (EU) 2017/2359 ⁽⁴⁾ direktiivin (EU) 2016/97 täydentämisestä.
- (4) Päätöksissään olla vastustamatta delegeoituja asetuksia (EU) 2017/2358 ja (EU) 2017/2359 Euroopan parlamentti pyysi komissiota hyväksymään lainsäädäntöehdotuksen, jossa direktiivin (EU) 2016/97 noudattamisen edellyttämien lakien, asetusten ja hallinnollisten määräysten soveltamispäiväksi säädetään 1 päivä lokakuuta 2018 sen sijaan, että se olisi 23 päivä helmikuuta 2018. Euroopan parlamentti perusteli kyseistä pyyntöä korostamalla tarvetta antaa vakuutusyrityksille ja vakuutusten tarjoajille enemmän aikaa valmistautua paremmin direktiivin (EU) 2016/97 moitteettomaan ja tehokkaaseen täytäntöönpanoon ja toteuttaa tarvittavat tekniset ja organisatoriset muutokset noudattaakseen delegeoituja asetuksia (EU) 2017/2358 ja (EU) 2017/2359.
- (5) Direktiivi (EU) 2016/97 olisi sen vuoksi muutettava vastaavasti.
- (6) Kun otetaan huomioon, että direktiivin (EU) 2016/97 noudattamisen edellyttämien kansallisten lakien, asetusten ja hallinnollisten määräysten voimaan saattamiseen jää erittäin lyhyt aika, ja oikeusvarmuuden takaamiseksi ja mahdollisten markkinahäiriöiden välttämiseksi tämän direktiivin olisi tultava voimaan kiireellisesti ja sitä olisi sovellettava taannehtivasti 23 päivästä helmikuuta 2018.
- (7) Näin ollen tässä tapauksessa on myös perusteltua soveltaa Euroopan unionista tehtyyn sopimukseen ja Euroopan unionin toiminnasta tehtyyn sopimukseen liitetyn, kansallisten parlamenttien asemasta Euroopan unionissa tehdyssä pöytäkirjassa N:o 1 olevassa 4 artiklassa määrättyä kiireellisissä tapauksissa tehtävää poikkeusta,

⁽¹⁾ Euroopan parlamentin kanta, vahvistettu 1. maaliskuuta 2018 (ei vielä julkaistu virallisessa lehdessä), ja neuvoston päätös, tehty 9. maaliskuuta 2018.

⁽²⁾ Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi (EU) 2016/97, annettu 20 päivänä tammikuuta 2016, vakuutusten tarjoamisesta (EUVL L 26, 2.2.2016, s. 19).

⁽³⁾ Komission delegeoitu asetus (EU) 2017/2358, annettu 21 päivänä syyskuuta 2017, Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin (EU) 2016/97 täydentämisestä vakuutusyrityksiä ja vakuutusten tarjoajia koskevien tuotehallintavaatimusten osalta (EUVL L 341, 20.12.2017, s. 1).

⁽⁴⁾ Komission delegeoitu asetus (EU) 2017/2359, annettu 21 päivänä syyskuuta 2017, Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin (EU) 2016/97 täydentämisestä vakuutusmuotoisten sijoituslaitosten tarjoamiseen sovellettavien tiedonantovaatimusten ja liiketoiminnan menettelytapasääntöjen osalta (EUVL L 341, 20.12.2017, s. 8).

OVAT HYVÄKSYNEET TÄMÄN DIREKTIIVIN:

1 artikla

Muutetaan direktiivi (EU) 2016/97 seuraavasti:

1) Korvataan 42 artiklan 1 kohdan ensimmäinen alakohta alakohdilla seuraavasti:

”1. Jäsenvaltioiden on hyväksyttävä ja julkaistava tämän direktiivin noudattamisen edellyttämät lait, asetukset ja hallinnolliset määräykset viimeistään 1 päivänä heinäkuuta 2018. Niiden on viipymättä ilmoitettava tästä komissiolle.

Jäsenvaltioiden on sovellettava kyseisiä toimenpiteitä viimeistään 1 päivästä lokakuuta 2018.”

2) Korvataan 44 artiklan ensimmäinen kohta seuraavasti:

”Kumotaan direktiivi 2002/92/EY, sellaisena kuin se on muutettuna tämän direktiivin liitteessä II olevassa A osassa luetelluilla direktiiveillä, 1 päivästä lokakuuta 2018, sanotun kuitenkin vaikuttamatta jäsenvaltioiden velvollisuuteen noudattaa määräaikoja, joiden kuluessa niiden on saatettava tämän direktiivin liitteessä II olevassa B osassa mainitut direktiivit osaksi kansallista lainsäädäntöä.”

2 artikla

Tämä direktiivi tulee voimaan päivänä, jona se julkaistaan *Euroopan unionin virallisessa lehdessä*.

Sitä sovelletaan taannehtivasti 23 päivästä helmikuuta 2018.

3 artikla

Tämä direktiivi on osoitettu jäsenvaltioille.

Tehty Strasbourgissa 14 päivänä maaliskuuta 2018.

Euroopan parlamentin puolesta

Puhemies

A. TAJANI

Neuvoston puolesta

Puheenjohtaja

L. PAVLOVA

PÄÄTÖKSET

EUROOPAN PARLAMENTIN JA NEUVOSTON PÄÄTÖS (EU) 2018/412,

annettu 14 päivänä maaliskuuta 2018,

EU:n takuun myöntämisestä Euroopan investointipankille unionin ulkopuolella toteutettavia investointihankkeita tukevista rahoitustoimista mahdollisesti aiheutuvien tappioiden varalta annetun päätöksen N:o 466/2014/EU muuttamisesta

EUROOPAN PARLAMENTTI JA EUROOPAN UNIONIN NEUVOSTO, jotka

ottavat huomioon Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen ja erityisesti sen 209 ja 212 artiklan,

ottavat huomioon Euroopan komission ehdotuksen,

sen jälkeen kun esitys lainsäätämisyksityksessä hyväksyttäväksi säädökseksi on toimitettu kansallisille parlamenteille,

noudattavat tavallista lainsäätämisyksitystä ⁽¹⁾,

sekä katsovat seuraavaa:

- (1) Kansainvälisellä yhteisöllä on edessään ennennäkemätön muuttoliike- ja pakolaiskriisi, joka edellyttää solidaarisuutta ja taloudellisten resurssien tehokasta käyttöönottoa sekä sitä, että vallitseviin haasteisiin tartutaan ja niistä selvitetään yhteisvoimin. Kaikkien toimijoiden on tarpeen työskennellä yhdessä ja soveltaa jatkuvaluonteisia keskipitkän ja pitkän aikavälin politiikkoja ja käyttää tehokkaasti olemassa olevia ohjelmia, jotta kehitetään ja tuetaan aloitteita, jotka edistävät Yhdistyneiden kansakuntien (YK) kestävä kehityksen tavoitteita ja joilla puututaan muuttoliikkeen perimmäisten syiden taustalla oleviin poliittisiin, sosiaalisiin, taloudellisiin ja ympäristötekijöihin, joita ovat muun muassa köyhyys, eriarvoisuus, väestönkasvu, työpaikkojen puute, rajalliset koulutus- ja taloudelliset mahdollisuudet, epävakaus, konfliktit, ilmastonmuutos ja pakkomuuttojen pitkän aikavälin seuraukset.
- (2) Vaikka onkin erittäin tärkeää osoittaa resursseja muuttoliikkeen perimmäisiin syihin puuttumiseksi, unioni on edelleen täysin sitoutunut Euroopan unionin ulko- ja turvallisuuspolitiikan globaalistrategian muiden keskeisten strategisten painopistealueiden politiikkatoimiin.
- (3) Uusi kolmansien maiden kanssa toteutettava tuloskeskeinen kumppanuuskehys, jossa otetaan huomioon kaikki unionin politiikat ja välineet, on kehitetty. Tämän uuden kumppanuuskehysten puitteissa on laadittu unionin ulkoinen investointiohjelma, jotta voidaan tukea unionin ulkopuolella tehtäviä investointeja samalla kun edistetään YK:n kestävä kehityksen tavoitteiden saavuttamista ja puututaan muuttoliikkeen perimmäisiin syihin. Sen olisi myös edistettävä YK:n vuoden 2030 kestävä kehityksen toimintaohjelman ja YK:n ilmastonmuutosta koskevan puitesopimuksen nojalla hyväksytyin Pariisin sopimuksen, jäljempänä 'Pariisin sopimus', sekä muiden ulkoisten toimien rahoitusvälineiden tavoitteiden täyttämistä.
- (4) Eurooppa-neuvosto hyväksyi 28 päivänä kesäkuuta 2016 Euroopan investointipankin, jäljempänä 'EIP', ehdotuksen osallistumisesta ulkoiseen investointiohjelmaan investointien edistämistä varten eteläisissä naapurimaissa ja Länsi-Balkanilla suunnitellun EIP:n selviytymiskyvyn kehittämisaloitteen avulla.
- (5) EIP:n selviytymiskyvyn kehittämisaloitteen avaintekijä on EIP:n ulkoisen lainanantovaltuuden laajentaminen sekä määrällisesti että laadullisesti. Näin EIP voisi nopeasti vaikuttaa ulkoisen investointiohjelman tavoitteisiin, erityisesti antamalla lisärahoitusta yksityissektorin edustajille yksityisten investointien houkuttelemiseksi ja pitkän aikavälin investointien edistämiseksi.
- (6) Euroopan kestävä kehityksen rahaston strateginen johtoryhmä, jossa EIP on edustettuna, antaa työjärjestyksensä mukaisesti ohjausta EIP:n selviytymiskyvyn kehittämisaloitteen ja ulkoisen investointiohjelman osatekijöiden täydentävyydestä, sanotun kuitenkaan rajoittamatta EIP:n sisäisen hallinnon sääntöjen soveltamista.

⁽¹⁾ Euroopan parlamentin kanta, vahvistettu 8. helmikuuta 2018 (ei vielä julkaistu virallisessa lehdessä), ja neuvoston päätös, tehty 27. helmikuuta 2018.

- (7) Talousarviotakuu unionin ulkopuolella toteutettaville rahoitustoimille, jäljempänä 'EU:n takuu', myönnettiin EIP:lle Euroopan parlamentin ja neuvoston päätöksellä N:o 466/2014/EU ⁽¹⁾.
- (8) Päätöksen N:o 466/2014/EU mukaisesti komissio laati yhteistyössä EIP:n kanssa väliarviointikertomuksen, jossa arvioidaan kyseisen päätöksen soveltamista riippumattoman ulkoisen arvioinnin perusteella.
- (9) Pakolaisten, muuttajien, vastaanottavien ja kauttakulkuyhteisöjen sekä alkuperäyhteisöjen pitkän aikavälin taloudellinen selviytymiskyky strategisena keinona puuttua muuttoliikkeen perimmäisiin syihin olisi lisättävä uudeksi tavoitteeksi, jota tuetaan EU:n takuusta, jäljempänä 'uusi tavoite'.
- (10) Uuden tavoitteen mukaisesti tuettavat toimet olisi pidettävä erillään rajavalvonnan alalla toteutetuista unionin toimista.
- (11) Jotta ulkoisella lainanantovaltuudella voidaan reagoida mahdollisiin tuleviin haasteisiin ja unionin painopisteisiin sekä täyttää uusi tavoite, EU:n takuun kattamien EIP:n rahoitustoimien enimmäismäärä olisi korotettava 32 300 000 000 euroon.
- (12) Yleisestä valtuudesta olisi kohdennettava 1 400 000 000 euroa julkisen sektorin hankkeisiin, joilla pyritään täyttämään uusi tavoite.
- (13) Uudesta yksityissektorin lainanantovaltuudesta olisi korotetun enimmäismäärän puitteissa kohdennettava 2 300 000 000 euron suuruisen suurin mahdollinen määrä hankkeisiin, joilla pyritään täyttämään uusi tavoite, ja tämän määrän olisi kuuluttava unionin kokonaistakuun piiriin.
- (14) Yksi EIP:n ulkoisen lainanantovaltuuden päätavoitteista on paikallisen yksityissektorin tukeminen ja etenkin mikro- ja pk-yritysten kehittämisen tukeminen. Tämä edellyttää onnistuakseen sellaisia tekijöitä kuten pk-yritysten mahdollisuus saada rahoitusta, lainaa ja teknistä apua, yrittäjyyden edistäminen sekä toimet, joilla tehostetaan siirtymistä epävakasta epävirallisesta taloudesta viralliselle sektorille. EIP:n rahoitustoimilla olisi tässä yhteydessä pyrittävä tukemaan pk-yritysten toteuttamia pieniä investointihankkeita sekä investointihankkeita syrjäisillä maaseutualueilla ja juomaveden puhdistuksen, jäteveden poiston sekä uusiutuvan energian aloilla.
- (15) Olisi varmistettava, että unionin aloitteet, joilla puututaan muuttoliikkeen perimmäisiin syihin, täydentävät toisiaan ja niitä koordinoidaan, mukaan lukien unionin tuki palautettujen muuttajien kestäväälle uudelleenkotouttamiselle lähtömaissa.
- (16) Pariisin sopimuksen johdosta EIP:n olisi pyrittävä pitämään ilmaston kannalta olennaisten toimien taso korkealla, ja niiden määrän olisi oltava vähintään 25 prosenttia kaikista EIP:n unionin ulkopuolella toteuttamista rahoitustoimista. EIP:n päätöksen N:o 466/2014/EU mukaisissa rahoitustoimissa olisi noudatettava tavoitetta, jonka mukaan vuoteen 2020 mennessä vähintään 35 prosenttia kaikista EIP:n rahoitustoimista unionin ulkopuolella toteutetaan nousevissa talouksissa ja kehitysmaissa. EIP:n olisi otettava huomioon Eurooppa-neuvoston 22 päivänä toukokuuta 2013 antamat päätelmät ympäristön tai talouden kannalta haitallisten tukien, myös fossiilisten polttoaineiden tukien, poistamisesta vaiheittain.
- (17) Yksityissektorin lainanantovaltuuden piiriin kuuluvista EIP:n rahoitustoimista unionin yleiselle talousarviolle aiheutuva riski olisi hinnoiteltava. Tällaisesta riskin hinnoittelusta saatavat tulot olisi maksettava ulkosuhteisiin liittyville hankkeille neuvoston asetuksella (EY, Euratom) N:o 480/2009 ⁽²⁾ perustettuun takuurahastoon kaupallisen riskin kattamiseksi ja markkinoiden vääristymisen välttämiseksi.
- (18) EIP:n olisi kehitettävä ja toteutettava tulostauskehityksessään joukko indikaattoreita sellaisia hankkeita varten, joilla pyritään täyttämään uusi tavoite. Näin ollen arvio EIP:n rahoitustoimien vaikutuksesta uuden tavoitteen ja tapauksen mukaan muun muassa YK:n kestävä kehityksen tavoitteiden edistämiseen, paikallisen kansalaisyhteiskunnan osallisuudesta ja siitä, ovatko toimet unionin ulkopoliittisten ja talousarvion painopisteiden mukaisia, olisi sisällytettävä EIP:n rahoitustoimia koskevaan komission vuosikertomukseen Euroopan parlamentille ja neuvostolle.

⁽¹⁾ Euroopan parlamentin ja neuvoston päätös N:o 466/2014/EU, annettu 16 päivänä huhtikuuta 2014, EU:n takuun myöntämisestä Euroopan investointipankille unionin ulkopuolella toteutettavia investointihankkeita tukevista rahoitustoimista mahdollisesti aiheutuvien tappioiden varalta (EUVL L 135, 8.5.2014, s. 1).

⁽²⁾ Neuvoston asetus (EY, Euratom) N:o 480/2009, annettu 25 päivänä toukokuuta 2009, takuurahaston perustamisesta ulkosuhteisiin liittyville hankkeille (EUVL L 145, 10.6.2009, s. 10).

- (19) Päätöksen N:o 466/2014/EU soveltamisalaan kuuluvien EIP:n rahoitustoimien näkyvyydestä ja avoimuudesta olisi huolehdittava etenkin hankkeissa, jotka rahoitetaan rahoituksen välittäjien kautta, parantamalla unionin toimielinten ja yleisön tiedonsaantia ottaen huomioon tarpeen suojella luottamuksellisia ja kaupallisesti arkaluonteisia tietoja.
- (20) Veroasioissa yhteistyöhaluttomia oikeudenkäyttöalueita koskevat unionin toimintaperiaatteet on vahvistettu unionin säädöksissä ja neuvoston päätelmissä, etenkin 8 päivänä marraskuuta 2016 annettujen päätelmien liitteessä, sekä mahdollisissa myöhemmissä päivityksissä.
- (21) Päätöksen N:o 466/2014/EU soveltamisalaan kuuluvien EIP:n rahoitustoimien due diligence -menettelyihin olisi kuuluttava sen huolellinen tarkistaminen, noudatetaanko rahanpesun ja terrorismin rahoituksen torjuntaa, veropetoksia ja veronkiertoa koskevaa sovellettavaa unionin lainsäädäntöä sekä sovittuja kansainvälisiä ja unionin normeja. Ulkoista lainanantovaltuutta koskevan raportoinnin yhteydessä EIP:n olisi lisäksi annettava maakohtaista tietoa siitä, ovatko EIP:n rahoitustoimet yhteistyöhaluttomia oikeudenkäyttöalueita koskevien EIP:n toimintaperiaatteiden mukaisia, sekä luettelo välittäjistä, joiden kanssa EIP tekee yhteistyötä.
- (22) EIP hyväksyi 12 päivänä lokakuuta 2016 EIP:n selviytymiskyvyn kehittämisaloitteen toteuttamisen. EIP:n selviytymiskyvyn kehittämisaloitteen piiriin kuuluvat hankkeet, jotka hyväksyttiin kyseisen päivän jälkeen mutta ennen tämän päätöksen voimaantuloa ja takuusopimuksen tekemistä, olisi voitava sisällyttää EU:n takuun piiriin edellyttäen, että komissio vahvistaa niiden uuden tavoitteen mukaisia ja noudattavan takuusopimuksen ehtoja.
- (23) EIP:n yritysten kanssa toteuttamien rahoitustoimien olisi kuuluttava yksityissektorin kokonaistakuun piiriin ainoastaan, jos ne edistävät osallistavaa kasvua ja työpaikkojen luomista eivätkä saa riittävästi rahoitusta paikallisilta rahoitusmarkkinoilta.
- (24) EIP:n rahoitustoimien olisi oltava yhdenmukaisia yritysten yhteiskuntavastuuta koskevasta uudistetusta EU:n strategiasta vuosiksi 2011–2014 25 päivänä lokakuuta 2011 annetussa komission tiedonannossa esitettyjen periaatteiden kanssa, myös rahoituksen välittäjien osalta.
- (25) Kun unionin ulkopoliittiset painopisteet muuttuvat tai kun on kyse kiireellisistä tilanteista ja kriisitilanteista, jotka saattavat nousta esiin valtuuden voimassaoloaikana asiaa koskevien Euroopan parlamentin päätöslauselmien ja neuvoston päätösten ja päätelmien mukaisesti, enimmäismäärä, jonka EIP jakaa uudelleen alueiden välillä valtuuden voimassaoloaikana, olisi korotettava 10 prosentista 20 prosenttiin. Komission olisi tiedotettava Euroopan parlamentille ja neuvostolle säännöllisesti tällaisista uudelleenjakamisista.
- (26) Kun otetaan huomioon EIP:n selviytymiskyvyn kehittämisaloitteen merkitys unionin strategiassa, jolla puututaan muuttoliikkeen perimmäisiin syihin, ja kauttakulku- ja vastaanottavien yhteisöjen tarpeet, on äärimmäisen tärkeää, että hankkeita, joilla pyritään täyttämään uusi tavoite, varten ulkoisen lainanantovaltuuden enimmäismäärien puitteissa kohdennetut määrät käytetään kokonaisuudessaan. Jos kohdennettuja määriä ei kuitenkaan ennakoimattomista olosuhteista johtuen voida käyttää kokonaisuudessaan, olisi sallittava myös jonkin verran lisäjoustoa. Jos EIP näin ollen 30 päivään kesäkuuta 2019 mennessä toteaa, että se ei kykene täyttämään EIP:n selviytymiskyvyn kehittämisaloitteen mukaista ennakoitua tavoitettaan, julkisen sektorin hankkeisiin yleisestä valtuudesta kohdennetuista 1 400 000 000 eurosta ja yksityissektorin lainanantovaltuuden 2 300 000 000 eurosta olisi voitava jakaa uudelleen enintään 20 prosenttia liittymistä valmistelevien maiden ja edunsaajien sekä naapuruuspolitiikan kohdemaiden ja kumppanusmaiden sisällä ja/tai kesken. Komission ja EIP:n olisi sovittava ennakolta tällaisesta uudelleenjakamisesta.
- (27) Tukikelpoisten alueiden ja maiden sekä mahdollisesti tukikelpoisten alueiden ja maiden luetteloja olisi muutettava, jotta niistä poistettaisiin ne korkean tulotason alueet ja maat, joilla on korkea luottoluokitus ja joita ovat etenkin Brunei, Chile, Islanti, Israel, Singapore, Etelä-Korea ja Taiwan. Lisäksi Iran olisi lisättävä mahdollisesti tukikelpoisten alueiden ja maiden luetteloon.
- (28) Päätös N:o 466/2014/EU olisi sen vuoksi muutettava,

OVAT HYVÄKSYNEET TÄMÄN PÄÄTÖKSEN:

1 artikla

Muutetaan päätös N:o 466/2014/EU seuraavasti:

1) Korvataan 2 artikla seuraavasti:

”2 artikla

EU:n takuun kattamien EIP:n rahoitustoimien enimmäismäärät

1. EU:n takuun kattamien EIP:n rahoitustoimien enimmäismäärä vuosina 2014–2020 on 32 300 000 000 euroa. Rahoitustoimia varten alun perin kohdennetut mutta myöhemmin peruutetut määrät eivät sisällä enimmäismäärään.

Enimmäismäärä jakautuu seuraaviin osiin:

- a) yleisen valtuuden soveltamisalaan kuuluva 30 000 000 000 euron suuruinen suurin mahdollinen määrä, josta 1 400 000 000 euroa kohdennetaan julkisen sektorin hankkeisiin, jotka on suunnattu pakolaisten, muuttajien, vastaanottavien ja kauttakulkuyhteisöjen sekä alkuperäyhteisöjen pitkän aikavälin taloudellisen selviytymiskyvyn kehittämistä varten strategisena keinona puuttua muuttoliikkeen perimmäisiin syihin;
- b) yksityissektorin lainanantovaltuuden soveltamisalaan kuuluva 2 300 000 000 euron suuruinen suurin mahdollinen määrä hankkeisiin, jotka on suunnattu pakolaisten, muuttajien, vastaanottavien ja kauttakulkuyhteisöjen sekä alkuperäyhteisöjen pitkän aikavälin taloudellisen selviytymiskyvyn kehittämistä varten strategisena keinona puuttua muuttoliikkeen perimmäisiin syihin.

2. Edellä 1 kohdassa tarkoitetut suurimmat mahdolliset määrät jaetaan liitteessä I vahvistetulla tavalla alueellisiin enimmäismääriin ja aluekokonaisuuden osien enimmäismääriin. EIP varmistaa alueellisten enimmäismäärien rajoissa ja tämän päätöksen kattamana ajanjaksona, että määrät jakautuvat maittain EU:n takuun kattamilla alueilla tasaisesti ja noudattaen unionin ulkopoliittisia painopisteitä, jotka on otettava huomioon 5 artiklassa tarkoitetuissa aluekohtaisissa teknisissä toimintaohjeissa.”

2) Korvataan 3 artikla seuraavasti:

”3 artikla

Yleiset tavoitteet ja periaatteet

1. EU:n takuu myönnetään ainoastaan sellaisille EIP:n rahoitustoimille, jotka EIP:n oman arvion perusteella tuottavat lisäarvoa ja joilla tuetaan mitä tahansa seuraavista yleisistä tavoitteista:

- a) paikallisen yksityissektorin kehittäminen, erityisesti mikroyritysten sekä pienten ja keskisuurten yritysten, jäljempänä ’pk-yritykset’, tukeminen;
- b) sosiaalisen ja taloudellisen infrastruktuurin kehittäminen, mukaan lukien liikenne, energia, ympäristöä koskeva infrastruktuuri sekä tieto- ja viestintätekniikka;
- c) ilmastonmuutoksen hillitseminen ja siihen sopeutuminen;
- d) pakolaisten, muuttajien, vastaanottavien ja kauttakulkuyhteisöjen sekä alkuperäyhteisöjen pitkän aikavälin taloudellisen selviytymiskyvyn parantaminen strategisena keinona puuttua muuttoliikkeen perimmäisiin syihin.

2. Samalla kun säilytetään EIP:n ominaisuus investointipankkina, tämän päätöksen nojalla toteutettavien EIP:n rahoitustoimien on oltava unionin edun ja erityisesti SEU 21 artiklassa tarkoitettujen unionin ulkoista toimintaa ohjaavien yleisten periaatteiden mukaisia ja edistettävä osaltaan niiden kansainvälisten ympäristösopimusten noudattamista, joissa unioni on osapuolena. EIP:n hallintoelimiä kannustetaan toteuttamaan tarvittavat toimenpiteet, jotta EIP:n toiminta mukautetaan edistämään unionin ulkopoliittikkaa tehokkaalla tavalla ja sillä vastataan asianmukaisesti tässä päätöksessä asetettuihin vaatimuksiin.

3. Edellä 1 kohdassa esitettyjen yleisten tavoitteiden soveltamisalaan kuuluvilla aloilla EIP:n rahoitustoimien perustavoitteena on oltava maiden alueellinen yhdentyminen, mukaan lukien erityisesti taloudellinen yhdentyminen liittymistä valmistelevien maiden ja edunsaajien, naapuruuspolitiikan kohdemaiden ja kumppanuusmaiden sekä unionin välillä. EIP toteuttaa rahoitustoimia edunsaajamaissa yleisten tavoitteiden soveltamisalaan kuuluvilla aloilla tukemalla suoria ulkomaisia investointeja, jotka edistävät unionin taloudellista yhdentymistä.

4. Kehitysmaissa, sellaisina kuin ne on määritetty Taloudellisen yhteistyön ja kehityksen järjestön laatimassa virallisen kehitysavun saajien luettelossa, EIP:n rahoitustoimilla on edistettävä SEUT 208 ja 209 artiklan mukaisesti unionin kehitysyhteistyöpolitiikan tavoitteita, joilla pyritään etenkin vähentämään köyhyyttä edistämällä osallistavaa kasvua sekä talouden, ympäristön ja yhteiskunnan kestävä kehitystä.

5. Sen varmistamiseksi, että yksityissektorin investoinneilla on mahdollisimman suuri kehitysvaikutus, EIP pyrkii edistämään suotuisien olosuhteiden luomista yksityisille yrityksille ja investoinneille ja varmistamaan, että vahvistetaan ensisijaisesti paikallista yksityissektoria, osuuskunnat ja yhteiskunnalliset yritykset mukaan luettuina, edunsaajamaissa tukemalla 1 kohdan a alakohdassa tarkoitettuja paikallisia investointeja. Edellä 1 kohdassa esitetyjä yleisiä tavoitteita tukevalla EIP:n rahoitustoimilla on pyrittävä lisäämään myös sen tukea vastaanottajamaan ja unionin pk-yritysten investointihankkeille mahdollistamalla pk-yritysten uusien investointihankkeiden rahoituskansaanti. EIP:n rahoitustoimilla on annettava pk-yrityksille mahdollisuus hyödyntää muun muassa pk-yritysten markkinoille pääsyä tukikelpoisissa maissa ja niiden integrointia globaaleihin arvoketjuihin sekä edistettävä unionin yritysten kilpailukykyä.

Jotta voidaan tehokkaasti valvoa, että varat käytetään asianomaisten pk-yritysten hyväksi, ja arvioida niiden käyttöä, EIP tekee huolellisen tarkistuksen sekä laatii ja pitää voimassa asianmukaiset sopimusmääräykset, joissa sekä rahoituksen välittäjille että lopullisille edunsaajille asetetaan vakiomuotoiset raportointivelvoitteet. EIP pyrkii tunnistamaan pk-yritysten rahoituksen esteet ja edistämään niiden ratkaisua.

EIP tekee yhteistyötä sellaisten rahoituksen välittäjien kanssa, jotka voivat tukea pk-yritysten erityistarpeita maissa, joissa toimia toteutetaan, ja jotka täyttävät 13 artiklan vaatimukset, jotka on sisällytetty kyseisen artiklan 1 kohdan kolmannessa alakohdassa tarkoitettuihin sopimuksiin.

6. Edellä 1 kohdan b alakohdassa esitettyä yleistä tavoitetta tukevalla EIP:n rahoitustoimilla on tuettava investointihankkeita aloilla, jotka liittyvät pääasiassa liikenteeseen, energiaan, ympäristöä koskevaan infrastruktuuriin, tieto- ja viestintätekniikkaan, terveydenhuoltoon ja koulutukseen. Tähän kuuluvat uusiutuvista energialähteistä saatavan energian tuotanto ja integrointi, energiatehokkuustoimenpiteet, energijärjestelmien muuttaminen vähähiilisiin teknologioihin ja polttoaineisiin siirtymiseksi, kestävä energiavarmuus ja energiainfrastruktuuri, myös kaasun tuotanto ja kuljetukset unionin energiamaarkkinoille sekä maaseudun sähköistäminen, vesihuollon, puhtaanapidon ja vihreän infrastruktuurin kaltaiset ympäristöä koskevat infrastruktuurit sekä televiestinnän ja laajakaistaverkkojen infrastruktuurit.

7. Edellä 1 kohdan c alakohdassa esitetyjä yleisiä tavoitteita tukevalla EIP:n rahoitustoimilla on tuettava investointihankkeita, jotka liittyvät ilmastonmuutoksen hillitsemiseen ja siihen sopeutumiseen ja jotka myötävaikuttavat ilmastonmuutosta koskevan Yhdistyneiden kansakuntien puitesopimuksen ja kyseisen sopimuksen nojalla hyväksytyyn Pariisin sopimuksen yleistavoitteisiin erityisesti siten, että niillä vältetään tai pienennetään kasvihuonekaasupäästöjä ja pienennetään hiilijalanjälkeä uusiutuvan energian, energiatehokkuuden ja kestävä liikenteen aloilla tai parannetaan haavoittuvien maiden, alojen ja yhteisöjen kykyä sietää ilmastonmuutoksen haitallisia vaikutuksia.

Ilmastonmuutoksen torjuntaan tarkoitettujen hankkeiden tukikelpoisuusperusteet määritellään EIP:n ilmastonmuutosstrategiassa. EIP:n laatimien menettelytapojen, jotka koskevat hankkeen kasvihuonekaasupäästöjen ja päästöjen vaihtelun arviointia, perusteella hiilijalanjäljen arviointi on sisällytettävä ympäristövaikutuksen arviointimenettelyyn sen määrittämiseksi, edistävätkö hanke-ehdotukset parhaalla mahdollisella tavalla energiatehokkuuden parantamista.

EIP pyrkii säilyttämään ilmastoon liittyvien toimien korkea tason, ja näihin toimiin osoitettujen määrien osuuden kaikista EIP:n unionin ulkopuolella toteuttamista rahoitustoimista on oltava vähintään 25 prosenttia tämän päätöksen kattamalla ajanjaksolla. EIP:n tämän päätöksen nojalla myöntämässä rahoituksessa on noudatettava tavoitetta, jonka mukaan vuoteen 2020 mennessä vähintään 35 prosenttia kaikista EIP:n rahoitustoimista unionin ulkopuolella toteutetaan nousevissa talouksissa ja kehitysmaissa.

EIP:n rahoitustoimiin on sisällytettävä muun muassa konkreettisia toimia, joiden avulla luovutaan vaihteittain sellaisten hankkeiden rahoittamisesta, jotka haittaavat unionin ilmastotavoitteiden saavuttamista, ja niillä on lisättävä uusiutuvien energialähteiden ja energiatehokkuuden tukemiseen tähtäviä toimia.

EIP vahvistaa ilmastonmuutokseen sopeutumista edistäviä tekijöitä osallistuessaan hankkeisiin kaikissa EIP:n ulkoisen lainanantovaltuuden piiriin kuuluvissa EIP:n rahoitustoimissa.

8. Edellä 1 kohdan d alakohdassa esitetyjä yleisiä tavoitteita tukevalla EIP:n rahoitustoimilla on tuettava investointihankkeita, joilla puututaan muuttoliikkeen perimmäisiin syihin ja edistetään pitkän aikavälin taloudellista sietokykyä ja Yhdistyneiden kansakuntien kestävä kehityksen tavoitteita sekä turvataan kestävä kehitys edunsaajamaissa.

EIP:n rahoitustoimilla on varmistettava ihmisoikeuksien sekä työhön liittyvien ja sosiaalisten oikeuksien sekä perusvapauksien täysimääräisen kunnioittaminen ja sukupuolten tasa-arvo siten, että pannaan täytäntöön oikeuksiin perustuva lähestymistapa, joka kattaa kaikki ihmisoikeudet ja sosiaaliset oikeudet avoimuutta, osallisuutta, syrjinnän vastaisuutta ja vastuuvälillisyyttä koskevien periaatteiden mukaisesti, ja kyseisillä rahoitustoimilla on

- a) vastattava infrastruktuurin ja siihen liittyvien palvelujen lisääntyneisiin tarpeisiin, jotta voidaan huolehtia suoraan tai välillisesti muuttajavirrasta ja samalla hyödyttää paikallista väestöä;
- b) parannettava vastaanottavien ja pakolaisyhteisöjen työllisyysmahdollisuuksia;
- c) edistettävä taloudellista yhdentymistä ja annettava pakolaisille mahdollisuus tulla omavaraisiksi; tai
- d) vahvistettava humanitaarisia toimia ja tuettava ihmisarvoisten työpaikkojen luomista.

EIP:n rahoitustoimilla on tuettava seuraavia:

- a) yksityissektoria pk-yritysten, mid-cap-yritysten, yritysrahoituksen ja mikrorahoituksen aloilla;
- b) julkista sektoria, mukaan lukien kunnat, julkisyhteisöt ja julkisoikeudelliset laitokset, jotta voidaan vastata merkittävästi lisääntyneisiin infrastruktuuri- ja palvelutarpeisiin, mukaan lukien lasten terveydenhuolto- ja erityispalvelut sekä puhtaanapito- ja koulutuspalvelut.

9. Edellä 1 kohdassa esitettyjä yleisiä tavoitteita tukevissa EIP:n rahoitustoimissa on otettava huomioon, että sukupuolten tasa-arvo on monialainen kysymys, joka on keskeisen tärkeä kestävä kehityksen saavuttamisessa ja hankkeiden huolellisen tarkistuksen kannalta tärkeä tekijä. Sukupuolinäkökulmaa on sovellettava kaikissa tällaisissa rahoitustoimissa. EIP varmistaa, että kaikki EIP:n rahoitustoimet ovat sen sukupuolten tasa-arvoa koskevassa strategiassa ja sukupuolten tasa-arvoa koskevassa toimintasuunnitelmassa esitettyjen sitoumusten mukaisia.

10. EIP pyrkii varmistamaan, että EIP:n yhteisrahoittamiin hankkeisiin osallistuvilta yrityksiltä vaaditaan palkkauksen avoimuutta ja sukupuolten tasa-arvoa koskevien periaatteiden sekä samapalkkaisuuden periaatteen noudattamista Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivissä 2006/54/EY (*) säädetyllä tavalla. EIP ottaa hankkeiden rahoituspäätöksissään huomioon mahdollisten edunsaajayritysten toiminnan samapalkkaisuuden ja yritysten yhteiskuntavastuun alalla.

11. EU:n takuu koskee ainoastaan EIP:n rahoitustoimia, jotka toteutetaan tukikelpoisissa maissa, jotka ovat tehneet EIP:n kanssa puitesopimuksen oikeudellisista ehdoista, joiden mukaisesti nämä toimet toteutetaan ja jotka ovat ympäristö- ja sosiaalipoliittisista periaatteista ja normeista annetun EIP:n lausunnon sekä EIP:n ympäristö- ja sosiaalikäytäntöjen käsikirjan mukaisia.

(*) Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2006/54/EY, annettu 5 päivänä heinäkuuta 2006, miesten ja naisten yhtäläisten mahdollisuuksien ja yhdenvertaisen kohtelun periaatteen täytäntöönpanosta työhön ja ammattiin liittyvissä asioissa (EUVL L 204, 26.7.2006, s. 23)."

3) Muutetaan 5 artikla seuraavasti:

- a) korvataan 1 kohdan kolmas alakohta seuraavasti:

"Aluekohtaisia teknisiä toimintaohjeita päivittäessään komissio ja EIP ottavat huomioon asiaan liittyvät Euroopan parlamentin päätöslauselmat sekä neuvoston päätökset ja päätelmät sekä yritysten yhteiskuntavastuuta koskevat kansainvälisesti tunnustetut periaatteet ja ohjeet. Aluekohtaisten teknisten toimintaohjeiden on oltava johdonmukaisia edunsaajamaiden mahdollisesti laatimiin kansallisiin tai alueellisiin ohjelmiin sisältyvien painopisteiden kanssa, ja niissä on otettava asianmukaisesti huomioon näitä ohjelmia laadittaessa toteutetut paikallisen kansalaisyhteiskunnan kuulemiset."

- b) lisätään kohta seuraavasti:

"1 a. Siirretään komissiolle valta antaa 18 artiklan mukaisesti delegoituja säädöksiä, jotka koskevat liitteeseen IV tehtäviä muutoksia."

4) Muutetaan 8 artikla seuraavasti:

- a) lisätään 1 kohtaan alakohta seuraavasti:

"Kokonaistakuuta sovelletaan myös 2 artiklan 1 kohdan b alakohdassa tarkoitettua yksityissektorin lainanantovaltuuden puitteissa toteutettaviin EIP:n rahoitustoimiin, joiden riskiprofiili on keskimäärin korkeampi kuin tämän artiklan 3 kohdassa tarkoitettua poliittisen riskin takuun kattama lainasalkku liittymistä valmistelemissa maissa ja edunsaajissa sekä naapuruuspolitiikan kohdemaissa ja kumppanuusmaissa."

b) korvataan 5 ja 6 kohta seuraavasti:

"5. Niihin EIP:n rahoitustoimiin liittyviin rahoitussopimuksiin, joilla on yksittäinen toteuttaja, on sisällytettävä myös asianmukaiset julkisia hankintoja, ympäristöä, ilmastoa ja sosiaalikeskeisiä koskevat määräykset EIP:n omien sääntöjen ja menettelyjen mukaisesti, myös vaatimukset EU:n takuun ja EIP:n osallistumisen tekemisestä näkyviksi lopulliselle edunsaajalle.

6. Komissio ja EIP määrittelevät 14 artiklassa tarkoitettussa takuusopimuksessa selkeät ja avoimet rahoitusperiaatteet, joiden avulla EIP voi yksilöidä ulkoisen toimintansa yhteydessä ne toimet, jotka rahoitetaan tämän päätöksen nojalla, sen varmistamiseksi, että EU:n takuuta hyödynnetään mahdollisimman tehokkaasti. Rahoitusperiaatteissa otetaan huomioon EIP:n oma arvio rahoitustoimiensa luottokelpoisuudesta, liitteessä I määritellyt enimmäismäärät, vastapuolen luonne, olipa kyseessä valtio, tämän artiklan 1 kohdan soveltamisalaa kuuluva valtiotason alapuolinen yhteisö tai yksityinen tahon, EIP:n riskinsietokyky sekä muut keskeiset seikat, kuten EU:n takuun avulla saatava lisäarvo. Rahoitusperiaatteet annetaan Euroopan parlamentille ja neuvostolle 14 artiklan mukaisesti."

5) Muutetaan 9 artikla seuraavasti:

a) korvataan 1 kohdan ensimmäinen alakohta seuraavasti:

"1. EIP tarkistaa huolellisesti EU:n takuun kattamien investointihankkeiden sosiaali-, ihmisoikeus-, sukupuolten tasa-arvo-, ympäristö-, talous- ja kehityspoliittiset näkökohdat sekä tarvittaessa pyytää ympäristö- ja sosiaalipoliittisista periaatteista ja normeista annetun lausuntonsa sekä ympäristö- ja sosiaalikäytäntöjen käsikirjan mukaisesti hankkeen toteuttajia järjestämään unionin sosiaali- ja ympäristöpoliittisten periaatteiden mukaisesti asiaankuuluvien kansallisten ja paikallisten sidosryhmien sekä kansalaisyhteiskunnan paikallisen julkisen kuulemisen hankkeen suunnittelu- ja täytäntöönpanovaiheessa ja antamaan tiedot, joiden perusteella voidaan arvioida unionin ulkopoliittisten ja strategisten tavoitteiden toteutumista.

EIP:n on varmistettava vapaan, tietoon perustuvan ennakkosuostumuksen periaatteen toteutuminen ennen maaperään ja luonnonvaroihin vaikuttavien rahoitustoimien täytäntöönpanoa.

Arvioinnissa on selvitettävä, olisiko EIP:n rahoitusta saavien valmiuksia vahvistettava teknisellä avulla hankkeen eri vaiheissa ja jos olisi, miten se olisi tehtävä. EIP:n omissa säännöissä ja menettelyissä on oltava tarvittavat määräykset arvioinneista, jotka koskevat investointihankkeiden sosiaalisia ja ympäristövaikutuksia sekä ihmisoikeuksiin ja konfliktinestoon liittyviä näkökohtia sen varmistamiseksi, että tämän päätöksen nojalla tuetut investointihankkeet ovat ympäristön ja yhteiskunnan kannalta kestäviä ja että EIP:n selviytymiskyvyn kehittämisaloitteen ja erityisesti yksityisen sektorin lainanantovaltuuden nojalla toteutetuilla EIP:n rahoitustoimilla parannetaan pakolaisten, muuttajien, vastaanottavien ja kauttakulkuyhteisöjen sekä alkuperäisyhteisöjen taloudellista selviytymiskykyä.

EIP:n on osana saatavilla olevia sisäisiä ohjeita huolellisen tarkistuksen soveltamisesta tarvittaessa parannettava ympäristö- ja sosiaalikäytäntöjen käsikirjan avulla käytännön ohjeistusta, joka koskee kaikkiin perusihmisoikeuksiin liittyvien näkökulmien arviointia ja jota käytetään ennakkoarvioinnissa ja jatkuvassa valvonnassa hankekohtaisesti, myös hankkeissa, joihin liittyy rahoituksen välittäjiä, ja perustuen nykyisiin kehyyksiin, kuten erityisesti ihmisoikeuksia koskeviin EU:n strategiakehykseen ja toimintasuunnitelmaan, ja otettava tässä huomioon olemassa olevat unionin, asianomaisten Yhdistyneiden kansakuntien elinten ja ihmisoikeusjärjestöjen ihmisoikeuksia koskevat arviointiperusteet.;"

b) korvataan 3 kohta seuraavasti:

"3. EIP:n toteuttaman seurannan on katettava välitystoimien täytäntöönpano sekä pk-yrityksiä tukevien rahoituksen välittäjien toiminta.;"

c) korvataan 5 kohta seuraavasti:

"5. Seurannan tulokset on julkistettava, ellei luottamuksellisuutta koskevista vaatimuksista muuta johdu ja edellyttäen, että asiaankuuluvat osapuolet suostuvat siihen."

6) Lisätään 10 artiklaan kohta seuraavasti:

"Unionin talousarvioon kohdistuva riski, joka liittyy 2 artiklan 1 kohdan b alakohdassa tarkoitettun yksityissektorin lainanantovaltuuden nojalla toteutettaviin EIP:n rahoitustoimiin, hinnoitellaan ja kaupallisen riskin hinnoittelusta saadut tulot maksetaan ulkosuhteisiin liittyville hankkeille perustettuun takuurahastoon."

7) Muutetaan 11 artiklan 1 kohta seuraavasti:

a) korvataan b ja c alakohta seuraavasti:

- "b) EIP:n tulostamiskeskitystä koskevaan vuosikertomukseen pohjautuva arvio EIP:n rahoitustoimien lisäarvosta, arvioituista tuotoksista ja tuloksista sekä kehitysvaikutuksesta kootusti esitettyä. Tätä varten EIP käyttää tulosindikaattoreita, jotka koskevat rahoitettujen hankkeiden kehitys-, ympäristö- ja sosiaalisia näkökohtia, ihmisoikeuksia ja sukupuolten tasa-arvoa koskevat näkökohdat mukaan lukien, ottaen huomioon avun tuloksellisuutta koskevan vuoden 2005 Pariisin julistuksen mukaiset asianmukaiset indikaattorit.

On kehitettävä sukupuolten tasa-arvoa koskevia indikaattoreita EIP:n sukupuolten tasa-arvoa koskevan strategian ja sukupuolten tasa-arvoa koskevan toimintaohjelman mukaisesti; sukupuolten tasa-arvoa koskevien indikaattoreiden on otettava huomioon naisten ja miesten tasa-arvon edistäminen, ja niitä on mahdollisuuksien mukaan arvioitava sukupuolen mukaan eriteltyjen tietojen perusteella jälkikäteen. Hankkeiden ympäristönäkökohtia koskeviin indikaattoreihin on sisällyttävä "puhdasta teknologiaa" koskevia vaatimuksia, jotka perustuvat periaatteessa energiatehokkuuteen ja päästöjen vähentämiseen käytettävään tekniikkaan. EIP laatii indikaattorit hankkeille, jotka tarjoavat strategisia keinoja puuttua muuttoliikkeen perimmäisiin syihin ja edistää vastaanottavien ja kauttakulkuyhteisöjen pitkän aikavälin taloudellista selviytymiskykyä ottaen huomioon sidosryhmien, kansalaisyhteiskunnan, asianomaisten yhteisöjen ja valtiosta riippumattomia järjestöjen näkemykset;

- c) arvio EIP:n rahoitustoimien vaikutuksesta unionin ulkopoliittikan ja strategisten tavoitteiden edistämiseen ottaen huomioon SEU 21 artiklassa tarkoitettujen unionin ulkoista toimintaa ohjaavat yleiset periaatteet, tämän päätöksen 5 artiklassa tarkoitettujen aluekohtaiset tekniset toimintaohjeet sekä ihmisoikeuksia ja demokratiaa koskevat EU:n strategiakehys ja toimintasuunnitelma;"

b) korvataan e alakohta seuraavasti:

- "e) arvio EIP:n rahoitustoimien laadusta ja erityisesti siitä, missä määrin EIP on ottanut ympäristön kestävyys- ja sosiaalisen kestävyys huomioon rahoitettujen investointihankkeiden huolellisessa tarkistuksessa ja seurannassa, sekä toimet, joilla maksimoidaan paikallinen sitoutuminen edistämällä asianomaisten yhteisöjen, kansalaisyhteiskunnan järjestöjen sekä valtiosta riippumattomien järjestöjen osallistumista;"

c) lisätään alakohta seuraavasti:

- "j) pakolaisten, muuttajien, vastaanottavien ja kauttakulkuyhteisöjen sekä alkuperäyhteisöjen pitkän aikavälin taloudellisen selviytymiskyvyn parantaminen strategisena keinona puuttua muuttoliikkeen perimmäisiin syihin."

8) Muutetaan 12 artikla seuraavasti:

a) muutetaan 1 kohta seuraavasti:

i) korvataan a alakohta seuraavasti:

- "a) kaikki tämän päätöksen nojalla toteutettavat EIP:n rahoitustoimet hankkeen hyväksymisvaiheen jälkeen ja erityisesti se, koskeeko EU:n takuu tiettyjä investointihankkeita, ja millä tavoin se tukee unionin ulkoisen toiminnan tavoitteita siten, että huomioon otetaan etenkin sen vaikutus talouteen, yhteiskuntaan ja ympäristöön sekä ilmastoon ja eri sukupuoliin;"

ii) korvataan c alakohta seuraavasti:

- "c) mahdollisuuksien mukaan ja tarvittaessa EIP:n ja vastaanottajamaan väliset olemassa olevat puitesopimukset. Allekirjoittaessaan uusia sopimuksia tai muuttaessaan olemassa olevia sopimuksia EIP:n on varmistettava, että tällaisten sopimusten julkistaminen on mahdollista;"

b) lisätään kohdat seuraavasti:

"3. EIP varmistaa, että tiedot suunnitelluista tai hyväksytyistä toimista tai niihin tehdyistä merkittävistä muutoksista julkaistaan ja että ne ovat paikallisen kansalaisyhteiskunnan kannalta helposti saatavilla.

4. EIP antaa pyynnöstä Euroopan parlamentille EU:n takuusta katettavia investointihankkeita koskevat tulostamiskaavakkeet ottaen huomioon luottamuksellisten ja kaupallisesti arkaluonteisten tietojen suojelun ja edellyttäen, että Euroopan parlamentin ja EIP:n luottamuksellisten tietojen käsittelyyn sovellettavia sisäisiä sääntöjä noudatetaan."

9) Korvataan 13 ja 14 artikla seuraavasti:

”13 artikla

Rahanpesun estäminen, terrorismin rahoituksen torjunta, verotus ja yhteistyöhaluttomat oikeudenkäyttöalueet

1. EIP noudattaa tämän päätöksen soveltamisalaan kuuluvissa rahoitustoimissaan sovellettavaa unionin lainsäädäntöä ja sovittuja kansainvälisiä ja unionin normeja, eikä se näin ollen tue tämän päätöksen nojalla hankkeita, jotka edistävät rahanpesua, terrorismin rahoitusta, veronkiertoa, veropetoksia tai verovilppiä.

Lisäksi EIP ei toteuta uusia toimia tai jatka toimia sellaisten yhteisöjen kanssa, jotka on rekisteröity tai jotka ovat sijoittautuneet oikeudenkäyttöalueille, jotka sisältyvät yhteistyöhaluttomia oikeudenkäyttöalueita koskevan unionin toimintaperiaatteiden puitteissa laadittuun asianomaiseen luetteloon tai jotka on yksilöity suuririskiseksi kolmansiksi maiksi Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin (EU) 2015/849 (*) 9 artiklan 2 kohdan mukaisesti tai jotka eivät tosiasiallisesti noudata avoimuutta ja tietojen vaihtoa koskevia unionin tai kansainvälisesti sovittuja veronormeja. EIP voi poiketa tästä periaatteesta ainoastaan, jos hanke toteutetaan fyysisesti jollakin näistä oikeudenkäyttöalueista eikä siihen liity mitään viitteitä siitä, että asianomainen toimi edistää rahanpesua, terrorismin rahoitusta, veronkiertoa, veropetoksia tai verovilppiä.

Tehdessään sopimuksia rahoituksen välittäjien kanssa EIP sisällyttää tässä artikkelissa tarkoitettut vaatimukset asianomaisiin sopimuksiin ja pyytää rahoituksen välittäjiä raportoimaan vaatimusten noudattamisesta.

EIP tarkistaa yhteistyöhaluttomia oikeudenkäyttöalueita koskevia toimintaperiaatteitaan viimeistään sen jälkeen kun unionin luettelo verotusasioissa yhteistyöhaluttomista oikeudenkäyttöalueista on hyväksytty. Joka vuosi sen jälkeen EIP toimittaa Euroopan parlamentille ja neuvostolle kertomuksen yhteistyöhaluttomia oikeudenkäyttöalueita koskevien toimintaperiaatteiden soveltamisesta rahoitustoimiin, ja siihen on sisällyttävä maakohtaiset tiedot ja luettelo välittäjistä, joiden kanssa se tekee yhteistyötä.

2. EIP noudattaa tämän päätöksen soveltamisalaan kuuluvissa rahoitustoimissaan unionin oikeuden mukaisia periaatteita ja vaatimuksia, joilla estetään rahoitusjärjestelmän käyttöä rahanpesuun ja terrorismin rahoitukseen, erityisesti Euroopan parlamentin ja neuvoston asetusta (EU) 2015/847 (**) ja direktiiviä (EU) 2015/849. EIP etenkin asettaa sekä suoran rahoituksen että tämän päätöksen nojalla välittäjien kautta tapahtuvan rahoituksen ehdoksi todellista omistajaa ja edunsaajaa koskevien tietojen ilmoittamisen direktiivin (EU) 2015/849 mukaisesti.

14 artikla

Takuusopimus

Komissio ja EIP allekirjoittavat takuusopimuksen, jossa määrätään 8 artiklan mukaisesti EU:n takuuta koskevista yksityiskohtaisista säännöistä ja menettelyistä. Kyseisestä takuusopimuksesta ilmoitetaan Euroopan parlamentille ja neuvostolle edellyttäen, että niiden luottamuksellisten tietojen käsittelyyn sovellettavia sisäisiä sääntöjä noudatetaan.

(*) Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi (EU) 2015/849, annettu 20 päivänä toukokuuta 2015, rahoitusjärjestelmän käytön estämisestä rahanpesuun tai terrorismin rahoitukseen, Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) N:o 648/2012 muuttamisesta sekä Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2005/60/EY ja komission direktiivin 2006/70/EY kumoamisesta (EUVL L 141, 5.6.2015, s. 73).

(**) Euroopan parlamentin ja neuvoston asetusta (EU) 2015/847, annettu 20 päivänä toukokuuta 2015, varainsiirtojen mukana toimitettavista tiedoista ja asetuksen (EY) N:o 1781/2006 kumoamisesta (EUVL L 141, 5.6.2015, s. 1).”

10) Muutetaan 18 artikla seuraavasti:

a) lisätään kohta seuraavasti:

”2 a. Siirretään komissiolle 8 päivästä huhtikuuta 2018 määräämättömäksi ajaksi 5 artikkelissa tarkoitettu valta antaa delegoituja säädöksiä.”;

b) korvataan 3 kohta seuraavasti:

”3. Euroopan parlamentti tai neuvosto voi milloin tahansa peruuttaa 4 ja 5 artiklassa tarkoitetun säädösvallan siirron. Peruuttamispäätöksellä lopetetaan tuossa päätöksessä mainittu säädösvallan siirto. Peruuttaminen tulee voimaan sitä päivää seuraavana päivänä, jona sitä koskeva päätös julkaistaan *Euroopan unionin virallisessa lehdessä*, tai jonakin myöhempanä, kyseisessä päätöksessä mainittuna päivänä. Peruuttamispäätös ei vaikuta jo voimassa olevien delegoitujen säädösten pätevytyteen.”;

c) korvataan 5 kohta seuraavasti:

”5. Edellä olevan 4 ja 5 artiklan nojalla annettu delegoitu säädös tulee voimaan ainoastaan, jos Euroopan parlamentti tai neuvosto ei ole kahden kuukauden kuluessa siitä, kun asianomainen säädös on annettu tiedoksi Euroopan parlamentille ja neuvostolle, ilmaissut vastustavansa sitä tai jos sekä Euroopan parlamentti että neuvosto ovat ennen mainitun määräajan päättymistä ilmoittaneet komissiolle, että ne eivät vastusta säädöstä. Euroopan parlamentin tai neuvoston aloitteesta tätä määräaikaa jatketaan kahdella kuukaudella.”

11) Korvataan 20 artikla seuraavasti:

”20 artikla

Kertomukset

Komissio toimittaa viimeistään 30 päivänä kesäkuuta 2019 Euroopan parlamentille ja neuvostolle kertomuksen, jossa arvioidaan tämän päätöksen soveltamista ja jonka perusteella tehdään mahdollisesti uusi päätös EIP:n ulkoisen lainanantovaltuuden piiriin kuuluvien EIP:n rahoitustoimien kattamisesta EU:n takuulla.

Komissio esittää viimeistään 31 päivänä joulukuuta 2021 Euroopan parlamentille ja neuvostolle kertomuksen tämän päätöksen soveltamisesta.”

12) Lisätään artikla seuraavasti:

”20 a artikla

Siirtymäsäännös

EIP voi rahoittaa hankkeita, jotka on hyväksytty 12 päivän lokakuuta 2016 jälkeen mutta ennen 8 päivää huhtikuuta 2018 ja komission ja EIP:n välisen takuusopimuksen tekemistä. Tällaiset hankkeet voidaan sisällyttää EU:n takuun piiriin edellyttäen, että komissio vahvistaa niiden olevan 3 artiklan 1 kohdan d alakohdassa määritetyn tavoitteen mukaisia ja noudattavan takuusopimuksen ehtoja.”

13) Korvataan liitteet I, II ja III tämän päätöksen liitteessä olevalla tekstillä.

14) Korvataan liitteessä IV oleva ensimmäinen kohta seuraavasti:

”EIP toteuttaa liittymistä valmistelemaan prosessiin osallistuvissa kumppanimaissa toimia, joilla pyritään edistämään maiden lähentymistä unioniin. Toimia ohjaava kehys on vahvistettu liittymis- ja Eurooppa-kumppanuuksissa, joissa eritellään painopisteet liittymistä valmistelevien maiden ja edunsaajien osalta ja jotka muodostavat puitteet unionin avulle. Länsi-Balkanilla unionin poliittisen toimintakehyksen muodostaa vakautus- ja assosiaatioprosessi. Se perustuu asteittain etenevään kumppanuuteen, jossa unioni tarjoaa kaupallisia myönnytyksiä, talous- ja rahoitusapua sekä sopimussuhteita vakautus- ja assosiaatiosopimusten muodossa. Liittymistä valmisteleva rahoitustuki auttaa liittymistä valmistelevia maita ja edunsaajia valmistautumaan unionin jäsenyyden tuomiin velvoitteisiin ja haasteisiin. Sillä tuetaan uudistusprosessia, myös mahdolliseen jäsenyyteen valmistautumista. Tällainen tuki keskittyy yhteiskunnan rakenteiden kehittämiseen, lainsäädännön yhdenmukaistamiseen unionin säännösten kanssa, unionin politiikkojen noudattamisen ja välineiden käytön valmisteluun sekä sellaisten toimenpiteiden edistämiseen, joilla pyritään taloudelliseen lähentymiseen.”

2 artikla

Tämä päätös tulee voimaan kahdentenkymmenentenä päivänä sen jälkeen, kun se on julkaistu *Euroopan unionin virallisessa lehdessä*.

Tehty Strasbourgissa 14 päivänä maaliskuuta 2018.

Euroopan parlamentin puolesta

Puhemies

A. TAJANI

Neuvoston puolesta

Puheenjohtaja

L. PAVLOVA

LIITE

”LIITE I

ALUEELLISET ENIMMÄISMÄÄRÄT

- A. Liittymistä valmistelevat maat ja edunsaajat: 8 075 000 000 euroa, josta 7 635 000 000 euroa yleisestä valtuudesta ja 440 000 000 euroa yksityissektorin lainanantovaltuudesta.
- B. Naapuruuspolitiikan kohdemaat ja kumppanuusmaat: 19 680 000 000 euroa, joka jaetaan seuraaviin aluekokonaisuuden osien enimmäismääriin:
- i) Välimeren maat: 13 030 000 000 euroa, josta 11 170 000 000 euroa yleisestä valtuudesta ja 1 860 000 000 euroa yksityissektorin lainanantovaltuudesta;
 - ii) Itä-Eurooppa, Etelä-Kaukasia ja Venäjä: 6 650 000 000 euroa.
- C. Aasia ja Latinalainen Amerikka: 4 083 000 000 euroa, joka jaetaan seuraaviin aluekokonaisuuden osien enimmäismääriin:
- i) Latinalainen Amerikka: 2 694 000 000 euroa;
 - ii) Aasia: 1 165 000 000 euroa;
 - iii) Keski-Aasia: 224 000 000 euroa.
- D. Etelä-Afrikka: 462 000 000 euroa.

EIP:n hallintoelimet voivat komissiota kuultuaan päättää, että enimmäismäärän puitteissa jaetaan uudelleen enintään 20 prosenttia aluekokonaisuuden osien enimmäismääristä alueiden sisällä ja enintään 20 prosenttia alueellisista enimmäismääristä alueiden välillä. Jos EIP:n hallintoelimet toteavat 30 päivään kesäkuuta 2019 mennessä, että EIP ei kykene täyttämään EIP:n selviytymiskyvyn kehittämisaloitteen mukaista ennakoitua tavoitettaan, julkisen sektorin hankkeisiin yleisestä valtuudesta kohdennetuista 1 400 000 000 eurosta ja yksityissektorin lainanantovaltuuden nojalla kohdennetuista 2 300 000 000 eurosta voidaan jakaa uudelleen enintään 20 prosenttia tämän liitteen A ja B kohdassa tarkoitettujen alueiden sisällä ja/tai kesken.

Komission ja EIP:n on sovittava ennakolta tällaisesta EIP:n selviytymiskyvyn kehittämisaloitteen nojalla tehtävästä uudelleenjakamisesta.

EIP:n hallintoelinten on erityisesti käytettävä tällaista uudelleenjakamismahdollisuutta, jotta EU:n takuu kohdistuu jatkuvasti hankkeisiin, joilla on korkeampi riskiprofiili kuin painopistealueilla. Komissio tiedottaa Euroopan parlamentille ja neuvostolle säännöllisesti tällaisista uudelleenjakamisista.

LIITE II

MAHDOLLISESTI TUKIKELPOISET ALUEET JA MAAT

A. Liittymistä valmistelevat maat ja edunsaajat

Albania, Bosnia ja Hertsegovina, entinen Jugoslavian tasavalta Makedonia, Kosovo *, Montenegro, Serbia, Turkki ⁽¹⁾

B. Naapuruuspolitiikan kohdemaat ja kumppanuusmaat

1. Välimeren alueen maat

Algeria, Egypti, Jordania, Libanon, Libya, Marokko, Palestiina, Syyria, Tunisia

2. Itä-Eurooppa, Etelä-Kaukasia ja Venäjä

Itä-Eurooppa: Moldovan tasavalta, Ukraina, Valko-Venäjä

Etelä-Kaukasia: Armenia, Azerbaidžan, Georgia

Venäjä

C. Aasia ja Latinalainen Amerikka

1. Latinalainen Amerikka

Argentiina, Bolivia, Brasilia, Costa Rica, Ecuador, El Salvador, Guatemala, Honduras, Kolumbia, Kuuba, Meksiko, Nicaragua, Panama, Paraguay, Peru, Uruguay, Venezuela

2. Aasia

Afganistan, Bangladesh, Bhutan, Filippiinit, Indonesia, Intia, Irak, Iran, Jemen, Kambodža, Kiina, Laos, Malediivit, Malesia, Mongolia, Myanmar/Burma, Nepal, Pakistan, Sri Lanka, Thaimaa, Vietnam

3. Keski-Aasia

Kazakstan, Kirgisia, Tadžikistan, Turkmenistan, Uzbekistan

D. Etelä-Afrikka

Etelä-Afrikka

* Tämä nimitys ei vaikuta asemaa koskeviin kantoihin, ja se on YK:n turvallisuusneuvoston päätöslauselman 1244(1999) ja Kansainvälisen tuomioistuimen Kosovon itsenäisyysjulistuksesta antaman lausunnon mukainen.

⁽¹⁾ EIP:n selviytymiskyvyn kehittämisaloite ei sisällä Turkkiä, johon sovelletaan erillistä EU:n ja Turkin sopimusta.

LIITE III

TUKIKELPOISET ALUEET JA MAAT

A. Liittymistä valmistelevat maat ja edunsaajat

Albania, Bosnia ja Hertsegovina, entinen Jugoslavian tasavalta Makedonia, Kosovo *, Montenegro, Serbia, Turkki ⁽¹⁾

B. Naapuruuspolitiikan kohdemaat ja kumppanuusmaat

1. Välimeren alueen maat

Algeria, Egypti, Jordania, Libanon, Libya, Marokko, Palestiina, Tunisia

2. Itä-Eurooppa, Etelä-Kaukasia ja Venäjä

Itä-Eurooppa: Moldovan tasavalta, Ukraina, Valko-Venäjä

Etelä-Kaukasia: Armenia, Azerbaidžan, Georgia

Venäjä

C. Aasia ja Latinalainen Amerikka

1. Latinalainen Amerikka

Argentiina, Bolivia, Brasilia, Costa Rica, Ecuador, El Salvador, Guatemala, Honduras, Kolumbia, Meksiko, Nicaragua, Panama, Paraguay, Peru, Uruguay, Venezuela

2. Aasia

Bangladesh, Bhutan, Filippiinit, Indonesia, Intia, Irak, Jemen, Kambodža, Kiina, Laos, Malediivit, Malesia, Mongolia, Myanmar/Burma, Nepal, Pakistan, Sri Lanka, Thaimaa, Vietnam

3. Keski-Aasia

Kazakstan, Kirgisia, Tadžikistan, Turkmenistan, Uzbekistan

D. Etelä-Afrikka

Etelä-Afrikka”

* Tämä nimitys ei vaikuta asemaa koskeviin kantoihin, ja se on YK:n turvallisuusneuvoston päätöslauselman 1244(1999) ja Kansainvälisen tuomioistuimen Kosovon itsenäisyysjulistuksesta antaman lausunnon mukainen.

⁽¹⁾ EIP:n selviytymiskyvyn kehittämisaloite ei sisällä Turkkiä, johon sovelletaan erillistä EU:n ja Turkin sopimusta.

ISSN 1977-0812 (sähköinen julkaisu)
ISSN 1725-261X (painettu julkaisu)

Euroopan unionin julkaisutoimisto
2985 Luxembourg
LUXEMBURG

FI